

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ε. Λοιμ

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο Φ Ο Ι Ν Ι Σ
1889-

-4590-

Μ Η Ν

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας
Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τὸ πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μιαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεό-
φρον, πεπραγμένων ἢ συνειδήσις, τὴν πρὸς τὰ
κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκόνι
γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαι-
δος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σε πα-
νεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐ-
λον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀ-
γίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἐν-
θεν εἴληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν
πορείαν· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδά-
νειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως
κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα,
διὰ πολιτείας, ἡμέρωσας λεπτύνασα σαρκὸς,
δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, Μητερ τὰ οἰδήματα.

Ερρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν ταῖς εἰ-
κόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέ-
στατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν

ἰδέαις· καὶ τοσῶτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς
ὔδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆ-
θεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐν-
τεῦξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία
τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο γάμος νῦντρέπισται, τοῦ οὐρανοῦ Νυμ-
φίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδυ-
νεις μέλαινα, ἐκουσίως ψυχῇ; ῥυπαρὰ πάντα
σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια,
καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο
πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου τῇ Ἀει-
παρθένῳ κραυγαῖζουσα· Ὑσώπω πρεσβείας,
ῥάντισασα καθάρισον Ἀγνή, καὶ τοῦ νυμφῶ-
νος ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆ-
σαι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στή-
σαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ παριστώ-
σί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ!
οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ
συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω,
θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτό-
κος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἑξῆς.

Ἰδιόμελον. Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς
σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες·

τά τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρεῖθροις τῶν δακρύων σε, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὅσια ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλης σε νερόν.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στήθός μου, κράζων τὸ, Ἡμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώμην· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπείρομαι. Οἴμοι τῇ κακῇ συνηθείᾳ ταύτης ἔν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθλ' ἀρετῆς Μαρίας ἀγλαόφρονος, ἄσμασι μελπῶ.
Ποῖημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶν
» νίτιδα, πανστρατιᾶν, ἢ ὑπέροπλος δύναμις·
» σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον
» ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
» ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτόδοτιδος, μαρμαρυγῆς, νῦν εὐροῦσα τὴν ἐλλαμίψιν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι φωταγώγησον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἐνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφους, ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βάραθρον ἀπώλειας ἐμπίπτουσα, τὰ κρείττονα εἶλε, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές, τῆς ψυχῆς καὶ ἀδύλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβόλαιον, τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμνημόνευς τοῦ Παῦσαντος.

Ακρασία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι, τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐρασταὶς φαυλίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετειχίσασα σεαυτὴν Ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη, πάσης ἀμαρτίας τὴν δρασύτητα. Θεοτοκίον.

Ρυπθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παρπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ ζωήρρυτον ἀφθαρσίαν κηύσασα, Κεχαριτωμένη, κάρσον καὶ ῥῦσαι τῶν πταισμάτων με.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Επτερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορράγεισα, προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἀμαρτίας, καὶ γνῶσιν μυηθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ Ξύλῳ τῷ ζωφόρῳ, Χριστῷ, κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ηράσθης τῆς ἀρρήτης φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκαιρῶν ὑπεριδῆσα, ἀνέδραμες πρὸς ἀῦλον θεωρίαν, ἐν πίστει κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συνήθημεν τῷ τόκῳ σε Θεοτόκε, ταῖς θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως καὶ ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεοτόκον σε πάντες σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρόν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς αἰδίμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόν-

τισε, καταιγίς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἢ τε-
κοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόνηθρον, ἐπ' ἐμέ
ἐπίβλεπον, Παρθένε καὶ ῥῦσαι με, πάσης ἀμαρ-
τίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πίστει, τῇ σκέπη σου Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ ἁ-
μναῖς θεωρῆσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως κρε-
μαίμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλ-
τατον τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ φρι-
κτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον; κόπτομαι
τὰ σπλάγχνα, καὶ στεναάζειν οὐ σθένω, καὶ φέ-
ρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρῆμενον· ἀλλὰ
Δέσποτα Κύριε, οἴκτειρον Μητρός στεναγμούς,
καὶ χαρᾶς με ἐμπλησον, ὡς ἔφησας, ἐξανασταῖς
ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑμῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξαζῶ πολυέλεε.

Μετήχθης, ἐκ πατρίδος ἐνδοξε, τῇ προνοίᾳ
πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῶ ἔρωτι, Σιω-
πιτῶν Ὁσία Μητηρ, ἐν ἣ δια τῆς ἐξαγορεύσεως,
τῶν πεπραγμένων εὔρες τὴν διαλύσιν.

Αδῆλως, ὠθουμένη Ἐνδοξε, καὶ βελτίονος ἐ-
ποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν
ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νοῦν ἐπιστάτην κα-
ταστήσασα, τῆς ἀδηλίας ἐγνωσ τὰ ἀπόκρυφα.

Ρῶσθεισα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν Δεῖαν
καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέ-
πτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἐνθεν ἐκοι-
κώνησας.

Ιδῆσα, τὸ φωτοειδέστατον, τῆς Παρθένου καὶ
Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἰνδαλμα, προσέδρα-
μες μετὰ δακρύων αὐτῇ, τὰς συνθήκας Παμ-
μακάριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοκίον.

Ηνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε
Ἡπρομηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὄλον
με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προερχόμε-
νος, ὃ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἢ
» Ὁ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς

» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμα.

Συμβολικῶς, ἐκδημῆσα τῆ βίου, καὶ πρὸς τὴν
Δεῖαν, κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας, τρίβον
Θεόφρον, διαθέθηκας πόθῳ, Ἰορδάνου τὰ περι-
βόητα νάματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

Αρρένωπόν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη πρὸς τοὺς
ἀγῶνας ὠρμησας ἀθλοῦσα διαφερόντως,
τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκαθέκτον πλάνην, καρ-
τεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρατείας Μα-
ρία ἀγλαΐσμα.

Γνώμη σερρᾶ, ἐκτναῖξασα Μητηρ τὴν γυναι-
κείαν φύσιν, καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας
σὺ λουσαμένη, ὡς ἐν Δεῖῳ λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ
περιπολεύουσα, ἔχαιρες ὀρῶσα τὸ κάλλος τοῦ
Κτίστου σου.

Λόγοις ὁ πρὶν, ὑπαφθείρας τὴν Εὐαν ἐν Πα-
ραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς ἐκείνης,
ἐξωστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν πα-
τεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς ἀνδρικωτάτοις
σου Μητηρ παλαιίσμασιν. Θεοτοκίον.

Ανατολὴν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτο-
φόρον, ὄχημα Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν
ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κιβωτὸν τε τῆς
ἀγαθότητος, φέρουσα ἐν κόσμῳ, Χριστὸν ἐπι-
στάμεθα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Ολοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπι-
φανείας Χριστῆ Παμμακάριστε, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεισα τῷ
Πνεύματι.

Φαιδρυνθεισα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, τὰς
ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ
τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πό-
νοις ἀσκήσεως.

Ρωμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη
τὴν μόνην Πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν
ἐκάστοτε, προσεπερειδομένη Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, θρόνος Πα-
ναμώμητε τοῦ βασιλεύοντος, σωματικῶς
χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ Δεαρχίας τὸ πλήρωμα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ηπορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παν-
τοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετα-

νοία εδέιχθη, Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν ἐπιπο-
 θούσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπα-
 τοῦσα· διὰ τῆτα βασιλείας ἑρανοῦ ἐφάνης νύμ-
 φη, Μαρία πάνσεμνε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ἄσμα-
 σιν εὐφημαῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε,
 τὴν τῶν Αἴγυπτίων μὲν ἀναφακέσσαν θρέμμα,
 τὴν πλάνην δὲ ταύτων πάσαν φυγοῦσαν, καὶ
 καλῶς προσεκεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, βλάστη-
 μα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκή-
 σασα ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως·
 διὸ καὶ ὑψώθη ἐν Χριστῷ, διὰ βίον καὶ πρά-
 ξεως, βασιλείας ἀρανοῦ φανεῖσα νύμφη, Μα-
 ρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἁγίας,
 εἰ τύχη ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἰμὴ
 ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ· εἰδ' ἔν, τὸ Μαρτυρικὸν
 τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῇ Α' τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς
 ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρώη πάλα.

Τὸν ὁστικὸν γῆ κρύπτε κερὰν Μαρίας.

Πρώτη Ἀπριλίου Μαρίη θάμεν εὖχος ἐρήμη.

Αὕτη ἦν ἐξ Αἴγυπτου, τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον ζήσα-
 σα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν
 ἡδονῆς πρὸς ἄλθρον ἐκκαλουμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δε-
 καεπτά τῇ ἀσληγίᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθὺς ἐκ παιδὸς
 πρὸς τὴν πονηρὰν ἐκολισθῆσαι πράξιν, ὕστερον ἐπέδωκεν
 ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι'
 ἀπαθείας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κούφως ἐπι-
 βαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχομένην, μεταρσίον αἰρεσθαι.
 Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκωνῆ-
 σεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρέχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσο-
 λύμοις, ἀκολάστοις νέοις καὶ αὐτῇ συνεξωρηθῆ. Κατὰ
 τὸν τόπον δὲ γενεμένη, καὶ ἀοράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσό-
 δου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν ἐγγυητὴν
 ἔθετο, εἰ τὴν εἰσοδὸν ἀνχωρηθεῖν, ἀφροσύνην μὲν ἐλί-
 σθαι, μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δουλεύειν
 ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μὴν τοι τῆς εὐχῆς τυχοῦσα,
 καὶ περαιοθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γενομένη κατὰ τὴν
 ἔρημον, ἐπὶ χρόναις τεσσαράκοντα ἔπα ἠγωνίσαστο, μηδέ-
 να μὴ ἀνθρώπων, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα διατῆν· δι'
 οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπανέστη, τὴν δὲ ἀγ-
 γελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτέλεσσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν καὶ ἀμολογητοῦ Μακαρίου, Ἠγουμένου
 τῆς Πελεκητῆς.

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,

Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Μακάριος, ἐν Κων-
 στατινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφανισθεὶς,
 ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ θεῖς. Παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν
 τῶν ἱερῶν γραμμάτων παιδείαν, δεξιᾶς τε φύσεως ὦν, καὶ
 ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν τῆς
 Γραφῆς διεξίων, ἐπίγνω τὴν τε τῶν ἐπικύρων εὐτέλειαν
 καὶ ταχεῖαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων αἰδιότητα.
 Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξίων, κατήνησεν εἰς Μονα-
 στήριον Πελεκητὴν προσαγορευόμενον· καὶ καταμίξας
 ἑαυτὸν τοῖς ἐκείσε Μοναχοῖς, τὸ Χριστοφόρος ἀποβα-
 λὼν (οὗτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο), Μακάριος παρὰ τῶν
 ἐκείσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δέην ἐν πάσαις ταῖς
 τοῦ Κοινοβίου χρεῖαις ὑπηρετήσας, καὶ τὰς ἀρετὰς κατορ-
 θώσας ἐν πολλῇ ταπεινώσει, γέγονεν ἀρχηγὸς ὁμοῦ τε
 καὶ θαυματουργὸς ἐξαισίος· καὶ γὰρ ἀνιάτα πάθη ἐθερά-
 πεισεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς
 δι' εὐχῆς κατήγαγε· καὶ μεγάλου καὶ ἐξακούστου αὐτοῦ
 γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέβ-
 ρει πρὸς αὐτόν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγκλήματα δι' αὐτοῦ ἀ-
 ποσμηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικῶς θεραπείας ἀπολαύοντες·
 ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς ῥωννύμενοι, οἱ-
 καδε ἔπορευοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Παράσιος, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρ-
 χης Κωνστατινουπόλεως, κατὰχος γεγονώς, μετεστείλατο
 αὐτόν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, παλαί μὲν παρ' αὐτοῦ,
 ἀπηγορευμένη νόσῳ κατεσχημένου, θεραπευθέντος, πότι δὲ
 τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευ-
 θείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναρρώθεισης· ἐν καὶ εὐλογήσας,
 ἱεουργῆν Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόσει, ὡς
 οἱ πολλοί, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπέτηδεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσαγου-
 σαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μοῦνη αὐτοῦ, τὴν ταπεινώ-
 σιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανδαλοῦργος διάβολος καθίδρυσεν ἐν Βυζαν-
 τῷ βασιλεῖα τύραννον, ὃς τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῷ πυρὶ
 παρείδου. Λέων ὁ Ἀρμένιος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἀγιώτα-
 τον Πατριάρχην Νικηφόρον ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς δὲ
 Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιμανδρίτας ἐξορίας τε καὶ φυλακαῖς
 καὶ δειναῖς μάστιξι κατήκισε. Τότε καὶ ὁ θαυμασιος
 οὗτος ἀνὴρ, εἰς ὦν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἀγίων Πα-
 τέρων, ποικίλως βασανίζεται, καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν,
 μέχρι τέλους τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου Βασιλέως.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκείνον Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ
 αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν
 τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι'
 ἑτέρων κολακεύσας, καὶ ἀπειλήσας, ἦναι πλέον οὐδέν· διὸ
 καὶ ἐν Ἀπουσίᾳ τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίας, ἐν ἀσφαλείᾳ
 ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ ἅγιος πάντα γυναικῶς φέρων, νῆχαρι-
 σται τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ
 πλείστα ἀγωνισάμενος, ἀπέβη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
 Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλεῖδι Γερόντιος ἐκ ζίφους,

Γερῶν μετέσχε παμβασιλέως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
 Ἀ' χαζ.

Στίχ. Ἀχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστὼς πλῆσιον,

Ἀχαζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πειράσω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
 ► μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
 ► σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
 ► ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐ-
 ► λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν, ἀν-
 τεικκῆθη, ὑπὸ γυναιίου ὁ καυχώμενος, καὶ
 φρουαττόμενος ἄμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὀρά-
 ται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς
 τῆς ζωηρᾶς ἀποβαλλόμενος.

Οὐδὲ ποτε, παραδόξως τὸν λαὸν ἐν
 τῇ ἐρήμῳ, οὗτος Θεόφρον, σοὶ γεγένηται,
 ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπορρήτῳ
 δυνάμει καὶ ποτιζὼν κραυγάζουσαν· Εὐλογη-
 τὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ κραταίως, πεφραγμένη τῶν παθῶν
 τὰς τρικυμίας, ἀπεινάξω ὡσπερ θάλασ-
 σαν, θεοπτικῶς διατέμουσα· τῆς ἐπαγγελίας
 πρὸς γῆν δὲ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν
 κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρηστον.

Απείροις ὀρμαῖς, τὸ ἐδραῖον καὶ στερρόν
 τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπί-
 βουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὅθεν τῆς
 αὐτοῦ ἀπωλείας κατεπαίρου κραυγάζουσα·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνὴ ὁ
 ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μή-
 τρα σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν
 φρικτῶν ὡς μεσίτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν·
 Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
 ► τοῖς Πατρί συγκαταβάντα, καὶ τὴν
 ► φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
 ► τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 ► πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτσειδῶς
 ἠγλαῖσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον,
 διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων
 σου· ὅθεν σε τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Ανεκλαλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ Θεόφρον Ζωσι-
 μᾶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ, τετη-
 ρηκῶς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
 καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχούσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς θείας
 αἰμοιβῆς ἠξιωμένη, Θεοφόρε ἐμνήσθης, τοῦ
 Ζωσιμᾶ τῆς ὀρμῆς, καὶ τούτῳ συμπάλλουσα
 ἔλεγες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τὸν ἄνθρωπον Σωτῆρ, ἐξαρπάσῃς ὁ Θεός
 τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὠράθης, ἐπὶ
 τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἀγνήν τὴν τεκοῦσαν
 σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
 ► νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
 ► σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
 ► σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
 ► τόκε μεγαλύνομεν.

Μακαριωτάτης καὶ θείας, ἠξιώθης μεταστᾶ-
 σεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα,
 καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγῆς, πλησθεῖσα Παμ-
 μακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἠξιω-
 μένη τοῦ νυμφίου σου.

Επὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, Θεοφόρε, ἐπιθέ-
 βηκας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρη-
 τον, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ
 ἀμήχανον, καταλαβοῦσα πάνσεμνε, καὶ τὴν
 τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραϊσμένη τῇ
 λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ
 Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυ-
 κείας ὠραιότητος, κατατρυφᾶς Θεόληπτε, με-
 τὰ δικαίων συγχορεύουσα.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως, ἀπολαύον-
 τες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν
 Θεόφρονι, Ζωσιμᾶ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν
 ἐξίλεώσασθε, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, πα-
 ρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀνωτέρα ἁπάντων, ποιημάτων Κόρη
 Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν
 κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσα-
 σα καὶ γαλακτι, μητροπρεπῶς θηλάσασα· ὅ-
 θεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ
τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον Πατήρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστά-
σας Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,
καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας·
ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη
τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ
διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἐορτά-
ζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμακάρι Πατήρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς
ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νῦν
μεθέξει, δεῖκαῖς φωτιζόμενος, ἱεροσύνης χρίσμα
πανάγιον, τῇ ἐπιπέσει τῆς δεῖας Πνεύματος, ὄν-
τως εἰσδέδειξαι, λειτηρήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς,
τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Οσσε τίτε θεόπνευσε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, τὴν
ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως,
τὴν ἀχλὺν ἀπέμειώσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαι-
νότατος, ἀστήρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα,
θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν
πιζῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίαν ὄψιν
τὴν σὴν, ὃ μολύνει τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς
τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν
σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων
ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν δεῖαν
χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δέ-
σποινα φῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἐφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο·
ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ'
οἰμωγῆς, οἴμοι! ἀνεκραύγαζε· τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχὶς ἄνευ
τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ τῶν μοναστῶν στυλὸς ὑμνεῖσθω Τίτας.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
• γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὃ Ἰσραη-
• λίτης ἀνεθόα· τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
• ἄσωμεν.

Ολαν με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς, δεινῶς ἐμ-
παγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς,
θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις με τίτε διάσωσον.

Τῇ δεῖα τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, Θεῷ προσ-
νηχῆθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν,
καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ
λάτρις ἐχρημάτισας.

Ως τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν, θηλά-
σας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν·
ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, Τίτον εὐ-
φημοῦμεν· τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτῆς, ἀγῶ-
νων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ ταῖς
στεφάνους ἀπήλειψας.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπαίτορα
τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας
μόνη Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
• σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἀγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε,
μάρωμάτων, ὅπως συνετέθης, εἰς ὄσμήν τῆς
Θεοῦ ἡμῶν.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν
Ὅσιε, ἔχων αἰεὶ, τὰς ἀρχαῖς τοῦ σκότους,
θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεῖς σαφῶς
ἔσθεσας, τὸν τῆς σαρκὸς, νόμον καὶ νομί-
μως, τῷ Κυρίῳ δεδουλευκας.

Απασαν τὴν ἔφρουν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὅσιε,
πρὸς τὸν Χριστῷ, πάθον προσερείσας, τῶν
γῆινων ἠλόγησας.

Θεοτοκίον.

Ι "λεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν μέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ο' Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δ ακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφῆ, αἰεὶ πιαινόμενος, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὠραιότης· ἀλλὰ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περίσωζε.

Ἔτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τ ὄν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφῆ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέθηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ε 'ν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθά σου ἐκτενώς· Μὴ διαλίπης πρεσβεύσασα, τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε 'ν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἢ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, κατανοοῦσα μητρικῶς, ὄδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον, ὑμῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδοξασά σου τὴν Θεότητα.

Σ ηπεδόνα Μακάριε, τὴν τῆς ἀμαρτίας πᾶσαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυμάτισας.

Τ ῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολυθῆσας, τῷ Χριστῷ, καὶ εἰσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης Παμμακάριστε.

Ο 'ς λειμῶν εὐωδέσματος, καὶ τῶν ἀρετῶν παρὰ δεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Ν ομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυῖδ ἀληθῶς, κειτημένοι, πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χ ερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάμωμε· ὃν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγκάλαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι** "να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ

• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Σ θέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγώνων σου Τίτε μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, θαψιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τ ὄν τῆς πίστεως βότρυν, θεία γεωργία σου Πάτερ ἐξεθρέψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξεθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμνῆς σου.

Υ 'πομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στύλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμνὴν σε, βακτηρία θεία, ἐπὶ νομάς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε. Θεοτοκίον.

Ο 'ς λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ σκέπην Ἄχραντε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκαταίσχυντον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπιδος, μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν, μητρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι** λᾶσθητί μοι Σωτῆρ, πόλλαι γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λ ὕσας παθῶν τὴν ἀγλὴν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ο "λως ἐξέξης Θεῷ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτορας, ἐδράξω Θεόληπτε, τῆς ὑπερκοσμίου, βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Σ υνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, ἀγνεῖαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον· δι' ὧν ἐγνωρίσθης, ὁικος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Υ "λης τῆς κατὰ σοφῆ, παρεδραμες τὴν εὐτέλειαν, ἀὐλῷ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἀνω λήξεως, κληρονόμος ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος. Θεοτοκίον.

Σ υνείληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ο' Εἰρμός· Ἰλᾶσθητί μοι Σωτῆρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λεῖπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερίη Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν νόες ἦραν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Τίτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινόβιον, καὶ ἀπατάξατο· καὶ τοσοῦτον ἐπίδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπεινώσειν καὶ εἰς ὑπακοήν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀδελφότητα ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον. Ποιμὴν δὲ γεγονώς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τσοαύτην πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. Καθαρός δὲ τῆ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὡς Ἄγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαίσιος γινόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, στήλην ἔμφυχον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραφτον, τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνασκηταῖς αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδελφῶν, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σὺ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανὲ συγγόνῳ,

Ἵδωρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί, τῆς Λυδίας ὀρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, παρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παρῆρσι, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται· καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλίγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὠρᾶτο ὄλως διωδικῶς καὶ ὑπὸ τῶν λακτισμάτων τὰς πλευρὰς διερρώγως, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς. Ἐπιμίνων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρίᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον τοῖς τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἱεροκλῆα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανὲς ἐθείασατο, ἑαυτοῦ ἀφειδήσας, αὐτοχείρως τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς βασάνοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ρίφεις, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἱκομίσατο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σεμνή, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,

Δῶρον προσήθη εὐάρεστον Κυρίῳ.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦν ἐκ πόλιος Τύρου, ἱπταικαίδεκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστίνης. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογίσασα, αἰκίζεται κατὰ τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιχομένη, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,
Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὗ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βωόντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν αὐλοῖς χορείαις, ὀμιλῶν Θεομάκαρ, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων, ἐποπτεύεις τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ὁμολογίᾳ, τῇ τῆς πίστεως Πάτερ ἔμεινας ἄτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιησοῦ τοῦ Δεσπότη, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, καμὲ καταστιχθέντα, τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, ἰατρεύεις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμαζόντα τραπέζαν· Ὁν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι; στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς, καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Οραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοῖδα, τὴν ἱεράν ἐστολίσω, καὶ τελῶν θυσίας ἀναιμάκτους, θῦμα προσηνέχθης Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομητορ ἄχραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

ᾠδὴ Σ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Πατὴρ νοσούντων ἐν πάθεισι, Θεόθεν ἐδείχθης, Ἐλατὴρ δὲ Μακαρία, καὶ διώκτης πονηρῶν δαιμόνων· διὸ σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκηνώσας τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλῃ, θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

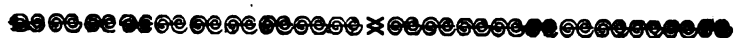
Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σὺς πόνους ἀληθῶς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος, Μοναζόντων τὰ ποίμνια, εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἐστίασιν, καὶ βρωῶσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὅ ἐν σοὶ σκηνώσας Παναίωμε, τὸν πρὶν τοὺς γενάρχας, κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως. Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, εἰς τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Νικήτα, Ἡγυμένου τῆς Μονῆς τῆ Μηδικῆς.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τῆ Ὁσίας Προσόμοια γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἄδωγ, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός· σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν πολύχην Θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὃ νῦν παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιήνης σου ταύτης τῆς αἰεὶ τιμώσης σε θεόπνευστε.

Ἠρώτος, πεφυκῶς καὶ προσηνῆς, τῆς ὀρθοδοξίας πᾶς ζήλω, ὠφθῆς μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ

ἐγκράτειαν, Νικήτα Θεόφρον, ἀπάσαν τὴν βλασφημίαν, αἴρεσιν ἠλεγξας, θείαν τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε ὄροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίας σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις, ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσῃ τὴν οἰκῆσιν, ἐν τῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὗ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἐπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω σου κόρη, τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ στήθός μου, κράζων τὸ, Ἠμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώσθαι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν, περιπειρομαι· οἴμοι! τῇ κακῇ συνηθείᾳ. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτὲ, ἥλιος ὄρων σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἔφριξαν δὲ κἀθθεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπεθράνια, πάντα ἐξέσησαν· σὲ δὲ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα, ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος κόρη, ἀνυμνολογῆσά σε φιλόνηθε. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίας, εἴ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίω).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιαῖ, ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ ἀυγαζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα, δι᾽ ἧς ὠμοιωθῆς, τῇ τῶν ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ὁδηγῶ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρησάμενος, θεοειδεὶ τῶν μοναζόντων σχήματι, καθαρῶς ὠμίλησας, καὶ διέμεινας πολυφώ-

τω πυρσούμενος, αἴγλη Θεοφόρε, βίον καθαρώ-
τατον κτησάμενος.

Νευρωθείς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατε-
μάρανας, τὰ τῆς σαρκός, καὶ τὰν νοῦν
κατελαμπρυνας, ὡς Νικήτα πάνσοφε, τῆ μελέτη
τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Πνεύματος, Δείας Δεωρίας,
πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μάκαρ λαμπρυνθείς, καὶ τῆ κα-
θαρότητι, πρὸς ἱεράν ἀννεχθῆς ἀκρότητα·
τῆς ἱερωσύνης γὰρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης
ἐνδύματι, Δείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνω-
ριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας ἀγνή, πάσης ἀοράτῃ τε,
καὶ ὁρατῆς Ἀειπαρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ
Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν
μήτρᾳ σου· Ὡς συν παρρήσια, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ
» παρουσίας σου, ἐν ἧ ἑστερωώθη ἡ καρδιά μου.

Ουράνιον κτησάμενος, πολιτείαν Ἐνδοξε, φω-
τοειδῆς καὶ ἐκλαμπρος, εὐσεβείας φωστῆρ
γεγένησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασιν.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου
Πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώωσας Δεοφρόνως
ψυχῆς τὸ ἐνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κα-
τηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πε-
ποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλετῶν
χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἑστερωώθη ἡ καρδιά σου.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι,
ταῖς ἀρεταῖς κοσμημένος, ὡς Νικήτα Θεό-
φρον Ὅσιε· διό σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ κερτημένη σὺ, παρρήσιαν Δέσποι-
να, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπαμῦναι
λαῶν καὶ ποιμήνη σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι
τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα, Ἦγος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηυλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας Σοφέ· ἐτρά-
φης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς· ὑ-
ψώθης ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπες χαμαιζήλη, ἡδονῆς
πολιτείαν· ἔφθασας ἑβραίου, τὴν μονὴν κατοι-
κίας, ἐν ἧ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν
νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβουῶμαι τὴν σὴν,
βεβαίαν ἀντίληψιν· Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυ-

χῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μα μετανοίας, τὸ
λαμπρότατον φέγγος· καὶ ἔνδυσόν με ὄπλα τῆ
φωτὸς Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄμω-
μος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νῆσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τῆτο
θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θείων
ὡς εὐσπλαγγνος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου ἢ πρέσβυς ἐκ Ἀγ-
» γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμέ-
» νος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ρίζοτόμος, τῶν παθῶν Θεοφόρε δεικνύμενος,
ψυχῆς καθαρότητι, τῶν θεομάχων ἀνέσπα-
σας, ἀπασαν ψυχάλεθραν, ἱερομύστα ἀπάτην
πανσεβάσμιε.

Αράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον
σκηναῖς οὐρανόις νῦν, ἐπαναπαύη μακα-
ριε, πάθη τιναξάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ
ἐνδυσάμενος.

Ιερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον Πάτερ τὸν βίον σου,
Χριστῷ προσενήνοχας, Δείας ἀγάπης ἀνά-
πλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραίζόμενον κάλ-
λει παμμακάριστε.

Ρήτορειας, ψυχοφθόρα Παμμακάρι αἰρέσεως,
τρανῶς, ἐξεφαύλισας, Χριστῷ τιμῶν θείαν
μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἀγίων
ἀπάντων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σέλιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστά-
μεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κιν-
δύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου ἐκ νυ-
» κτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ὡς πρᾶος ἐν γῆ, τῶν πράξεων ὠκνησας, Νι-
κήτα σοφέ, μαχητῆς γενόμενος, ὑπὲρ ἀ-
ληθείας παναοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, στέφει
λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἐνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτὸς
γεγονῶς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τερπνότητι, σὺν χοραῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρ-
μονικῶς γηθόμενος.

Αφράστου τρυφῆς, Παραδείσε γέγονας νῦν
μέτοχος· λιμὴν γὰρ πανεύδιος, τοῖς χεῖμα-

ζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι Μάκαρ, διατροφεὺς γεγένησται.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένης ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γενόμενος, κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρος λαμπάδας κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανούς ἐχώρησας, Θεοφόρε Νικήτα πανάριστε.

Απολαύων ἀλήκτου καὶ θείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανίοις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Απειράνδρος Παρθένη ἐκύησας, καὶ διαϊωνίζεις παρθένης ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.
Τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἠγυμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶρα Θεοῦ.

Οὗτος ὁ αἰδίδιμος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, ποθήσας ἐκ βριφούς τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν, ηὐλίσθη ἐν ὄρει, καὶ ἀντράφη ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, δι' ἧς μέγας ἐγένετο καὶ ὀνομαστός. Λόγῳ δὲ θείῳ κυβερνώμενος, θείος οἰκονόμος εἰδείχθη καὶ πιστὸς ἱερέυς. Ἐξωσθεὶς δὲ τῆς ποιμνῆς παρὰ τῶν εἰκονομάχων ὡς τῶν θείων εἰκόνων προσκυνητῆς, ἐξορίας πικραῖς ὑποβάλλεται· καὶ ἐν πᾶσιν εὐχάριστος ἀναδειχθεὶς καὶ δοκιμὸς ἀγωνιστῆς, ἀπασαν ψυχολέθρον ἀπάτην τῶν θροναίων κατέπτυσεν, καὶ πολλοὺς τῆ προτροπῇ καὶ ταῖς παρακλήσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἀπεργάσατο. Ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου εἰδέξατο, πρὸς αὐτὸν μεταστάς καὶ ἀναπαυσάμενος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

(*) Τοῦ Ὑμνογράφου τούτου ἔχουσιν Ἀκολουθίαν τὰ χειρογράφα κατὰ τὴν ἐξῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός· τὸ δὲ τοῦ

Στίχ· Ζώντος Θεοῦ σὺ θείος ὑμνητῆς Πάτερ.
Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητῆς νέος.

Οὗτος τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε, γεννητόρων Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης, ἐπεικῆς καὶ εὐσεβῆς τὸν τρόπον, καὶ τῆ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν αἰεὶ σχολάζων. Ἀλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πέλοπος ἀνήχθη· κακίθειν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐνθα τὸν μοναστὸν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίη γὰρ ἦν αὐτῷ ἴδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον· χιτῶν ἀφελῆς· τροφή, ἄρτος βραχύς· ποτὸν, ὕδωρ· εἰσὶς παννύχιος· γονάτων κατάκλισις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ στόματος· ἐργόχειρον, καλλιγραφία· ἢ ἐκ ταύτης στολὴ ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν. Ἐκ τούτων γέγονε πρᾶος, σιμνός, μέτριος, ἀπλούς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος.

Χρόνος οὐχὶ συχνός, καὶ μετὰ Γρηγορίου, ᾧ τοῦ Δεκακπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἰλλογίμου, τῆ Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδήμι· μεθ' οὗ τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγκλείεται, σκληραγωγίαις καὶ ἀσκητικοῖς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνεφύη τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλεεν, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιώσαντων, νῆς ἐπιστᾶσαι βαρβαρικαί, δεσμώτην εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπέθευτο. Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδὸν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἐνθα ἱεροπρεπῆς τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιστάς, Ἐκ Μύρων καὶ Λυκίας ἐνταῦθα πάριμι, ἔφη· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδαν. Ὁ δὲ, λαθὼν, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔψαλλε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύνασαι βουλόμενος· καὶ τὸ ἀδόμενον ἔργον πρῶτας ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἵρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γενομένου ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σιπτῶν εἰκονισμάτων ἀπέληψε τὴν εὐπρίπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσήφ, ἐλευθερωθεὶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεσώζετο.

Ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παρά τινος λαθὼν ἔχει, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου συναμα τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ ἰδεῖν αὐτοῦ, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθιστάκει καὶ μελωδύμασι τὰς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμήσαι, σὺν δάκρυσί τε καὶ στεναγμοῖς ἡξίου τοῦ ποθομένου τυχεῖν· τοιγαρῶν καὶ ἐπέτυχεν. Ὁρᾷ γὰρ ἀνδρα τινὰ φοβερῶν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τραπίζης Εὐαγγελίου ἀρήμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθίντα, καὶ εὐλογίας τὸν ἀξιώσαντα· Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ θείου χαρίσματος· ὡτῶ γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας τὰς ἱερὰς μελωδίας τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν, ὡς νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γεννᾶν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν ἀλλαχοῦ πρότερον καὶ ἀποσπματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν· τὸ δὲ, μὴ τοιαύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ θείου χαρίσματος, καθὰ προέφημεν, ταῦτα προφέρειν, πεπίστευται.

Ἐντεῦθεν τοῖς ἀπάντων στόμασιν ἄδεται, καὶ πᾶσι ποθινός καὶ ἐπείραστος, οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἀρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλεῦσι γίνεται. Καὶ ὑπερορίαν μὲν παρὰ τὸ θείον καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθύς ἀνακατήθει, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν

Χάλκης, καὶ δύο Δοξαστικά, καὶ Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ δὲ ἐκεί Κανὼν, ποίημα ὦν Ἰωάννου Εὐχαίτου, τοῦ καὶ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος ἐπνομαζόμενου, φέρει τοιαύτην Ἀποστιχίδα· Τὴν ὀγδόην δέξασιν ὦ Μάκαρ δέχου, ἐκ πένητος μοναχοῦ Ἰωάννου.

πιστεύεται, Ἰγνατίου πατριαρχοῦντος τῷ Θεῷ· ἔπειτα μετὰ τὴν ἐκδήμιαν, παρὰ Φωτίου στέργεται καὶ ἐκθειάζεται (οὗτος γὰρ μετὰ τοῦτον Πατριάρχης ἀναδείκνυται)· καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ τυράννου, ἀναβύβουσις ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας, τῆς στηριξάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τῶν Ἁγίων αὐτῆς ὑμνολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετίθη τὰ τιμίον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῇ μονῇ, ἐν ἧ κατὰκεῖται.

Ἀνθρώπος δέ τις, ἔχων δούλον χρήσιμον, ἐπίπερ ἂ δέλος ἔφυγεν, ἀπειλῶν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φανερωτὴν, παρεκάλει αὐτὸν φανερῶσαι τὸν δούλον αὐτοῦ. Προσμίνας οὖν ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τρισὶ νυχθημέροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι. Ὁρῶν δὲ οὗτος, καὶ ψυχωφελοῦς ἀναγινωσκομένου λόγου, μικρὰν ἀφύπνωσε, καὶ ὁρᾷ τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ· Ἰνα τί λελύπησαι; Ἰωσήφ ὁ ποιητὴς, καὶ μηθεὶς ταύτη τῇ νυκτί, ἐπεσκέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, ἕς κανάσιν ἐτίμησεν ἡ ἀγία αὐτῆ ψυχὴ· καὶ νῦν παραγίγωνα τοῦ λοιποῦ δηλώσασαί σοι· Ἄπειθε κατὰ τὸν θεῖμα τόπαν, καὶ εὐρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκίτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδοφόρου.

Στίχ. Εἰφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδοφόρος,
Θεὸν φέρει ἀψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δίης.

Στίχ. Βαλὼν κεράμω δυσσεβῆς Δίη κάραν,
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὖρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχ. Δηγθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν Σηρίων,
Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὁδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος Ἰλλυριεὶ πρὸς πάλον,
Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλακῶνος, φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄντιθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» **Α**ράννης μεταρσίον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισ-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε Θεοσεβῆσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὃ ὦν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ησὴ ἐπεικείσια διαφερόντως, εἰς χθὲν ἔταπει-
νωσε, τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόνοις
δεήσασαί τοῦτον νεκρώσασα· οἶδε γὰρ τὸ θελή-
μα ποιεῖν, τῶν φοβουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

Βροντή τῶν δογματῶν σου, καὶ ἡ φωσφόρος,
Ἄσπραπὴ τοῦ βίβ σου, τὸν κόσμον κατε-

φαίδρυνε, πιστοὺς καταυγάζουσα Θεοφεγγέσι
πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι φαίδραῖς, Ἱερο-
μύστα Θεομακάριστε.

Ισχυρὸν νευρούμενος τῆ Παρακλήτου, δαιμόνων
ταῖς φάλαγγας, καὶ βρόχους τῶν αἱρέσεων,
Θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς ἑράνιον, ὕψος ἀνελή-
λυθας, χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν αὐλιζόμενος.
Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγία σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κη-
σασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀ-
μόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγα-
σας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Θεῷ τόκῳ σου.
Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ Θεῷ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα κράζοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ολὴν ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν Τρισμάκαρ, τῷ
νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβά-
σμιε, Θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πλη-
ραύμενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς
ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν Πανὸλβιε,
εὐσεβείᾳ πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπό-
μενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκησας, ἐπὶ
τῷ τέλει τῶν ἀγῶνων σου, στεφάνῳ κο-
σμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδειδεῖσαι, καὶ τὸ
βραβεῖον εἴληψας ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ανωθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύεις Πάτερ, τῷ
σῷ Δεσπότη παριστάμενος, Νικήτα φερῶ-
νυμε, παρρησία πολλὴ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν
αἰτούμενος, ἐνδόξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῇ
Ποίμνῃ σου.
Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ,
Θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέ-
λαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ
ἄχραντε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπι-
στάμεθα.

Ὁ Εἰρμός· Κάμιμος ποτέ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» **Α**ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τῆς Δείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἤξιωσαι, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος· διὰ τὴν πανένδοξον, ἐορτὴν σου νῦν γεραίρομεν.

Εμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνόμενος· νῦν δὲ τῆς σκιάς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰώνιῃ, ἀξίως τετύχηκας, Θεορρήμον ἱερώτατε.

Ρεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον, γαληνῶ δὲ Νικητὰ τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωμίσθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς ὁδήγησον Πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ως πόκος Παναμίωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράκιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς αὐτὸν προσκυναῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτάκον μεγαλύνουσι.

Ο Εἰρήμὸς· Ἀνάρχου Γεννήτορος.
Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλακῷ (ἢ Μαλεῷ).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ολος ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τῇ ψυχῇ· συνημμένος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, Δείους ἐγεώργησας καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράῳ, κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἶδεςι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν καὶ Γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὠφθῆς γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπιδι τὴς πόνης, ῥῶσιν ἐπήνεγκας, πρόθυμος

τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιήμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐργασίαις, καὶ μακαριότητος Δείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ζωῆς κιβωτέ· χαῖρε ἀγιασματος πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσου· χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων· χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεονύμφευτε.

Ἦ Σταυροβεοτοκίον.

Θρήνοις κοπτομένη ἢ ἀμνάς, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις, καταρράντιζουσα, ξύλω ἐνητένιζε, Σταυρῷ ἡ ἀμεμπτος, καὶ ταῖς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μου, ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἴμοι! πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ με τὰ φῶς ἡμαυρῶθη! ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς προθύμως, ὦ Πάτερ, μέλπω πόνους Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρήμὸς.

- » Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
- » τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι,
- » τι, τὸν λαόν, ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
- » ὅτι δεδόξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ἀμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Οδηγηθεὶς Δεία προνοία Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κεκτημένος, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Υπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὁσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. Θεοτοκίον.

Σε στηριγμὸν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, αἱ Θεοτόκον πάναγνον, ὁμολογαῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πανάμωμε. Παρθένε, διασωζόμεθα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
- » κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
- » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
- » ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς, τῆς εἰς ἀπέραντον αἰῶνα, Παμμακάρο διαμενουσῆς, ἀκλινῶς χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατεσκήνωσας.

Ὁ βίος σε λαμπρός, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θείῳ, καὶ χάριτι ἠρτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώργιε, γεωργίας ἐνθέου θεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τῆ Θεῆ δια Βαπτίσματος, γενέσθαι, Παμμακάρο ἠθιωμένος, πατρικὸν ἐκκληρονόμησας, θησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα. Θεοτοκίον.

Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ σκέπη, Παρθένε Θεογεννήτορ, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας· ὅθεν τὴν ἀγίαν σε, ἐορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσόμεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν, πηγάζεις ἰάματα, Πάτερ ταῖς πόθῳ τιμῶσί σε. Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτι τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βωμένῳ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μητέρα σου, Χριστὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῆ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰ-
- » κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
- » θρωπε.

Πεποικλιμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἠθεσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτῃς μάκαρ Γεώργιε.

Ρευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν, διέφυγες, γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντιποιοῦμενος.

Ὁ ἄνομίας χειμαρροί, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ ἴσχυσαν ταραῖσαι· ὁ τρυφῆς χειμαρρῶς σε γὰρ κατήρδευσεν.

Θεῖα μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων τοὺς ἀστάτους λογισμοὺς ἀπώσω Πάτερ Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Υμνολογοῦμεν Ἀχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῆ σῆ σωματωθέντα, καὶ σε εὐλογοῦμεν ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
- » ποιητῆς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
- » προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
- » γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυχες, Πάτερ σοφέ, τὰς θείας ἀνόδους, ἀνύων παμμακάρο, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει ῥωννύμενος.

Ὁ ραϊζόμενος, τῆ ταπεινώσει τῆ Χρισθῆ Ὅσιε, πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχθης, θεόφρον ἀρετὴν, γεώργιον θείας, γενόμενος ἄλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἐδειξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτήσω, δι' ἧς ἠξιώθης, θεάσασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν ἀθέατον. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ, Δέσπονα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη, τοῦ τόκου σου σαφῶς· τὸν ὄντως γὰρ ὄντα, Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
- » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου,
- » ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- » ἀνάγαγε.

Πονηρίας πνευμάτων διώκτης θερμός, ὡφθης παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεργεία σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σωφροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐνδέδουσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν ταραχόν.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφέ, καὶ τῆ Παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὄπλον τὸ ἀρρήκτον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μητέρα αἰεπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σε

προστάτην τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ο' Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως,
Ψυχῶν γεωργῷ, καὶ φυτουργῷ σαρκίων.

Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρῶτος θαλάσσαν εἰσιῶν Ἀγαθόπους,
Ἔργοις ὑπῆρχε χρηστόπαυς Θεοδούλω.

Τούτων, ὁ μὲν Θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβητικῆς ἡλικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφότεροι ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρέστησαν Φαυστίῳ, καὶ μὴ πειθόμενοι αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἔδειξαν γὰρ ἀμφότεροι προσβεβηκέναι νηὸς, ἧς ἐκ τρικυμίας κλύδωνος διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόνοι διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ἔρος οὐρανέμνης ἀνῆλθον· δηλώνοντες, οἶμαι, τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανοῦ πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἀγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου κατ' ὑπνοῦς δεδηλωται, οἰονεὶ τις ἀρραβῶνος δοθέντος αὐτῷ τῆς μελλούσης ἐνεκεν μαρτυρίας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φερβούθας, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Ἀπλὴν με πλάττεις, Χριστέ διπλὴ τὴν φύσιν,
Ἐχεις δὲ πρισθεῖσάν με διπλὴν Φερβούθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Ἄϊται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσαις. Τῆς οὖν βασιλείσεως ἐκ τινος νόσου μαλακισομένης καὶ ἀρρωστούσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς αὐταὶ κατίστησαν· ἔθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἀγονταὶ πρὸς τὸν Ἀρχιμάρτυρον· καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλειμένων ἀποδύμεναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χριστιανὰς μὴ εἶναι ὁμιεῖς τοιαῦτα ὁμικουργεῖν. Διπλὴν δὲ ἦδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προστεθίοντες τῇ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανὰς εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρὶς αὐτὰς ἀνηρέθησαν, καὶ ξύλοις ἀνισκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεισιν· καὶ διαλυθεῖσα ὑπ' αὐτὰς ἡ βασίλισσα τὴν ἴασιν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ οἱ διαβάλλοντες εἶπον, μὴ

ἀν' ἄλλως ταύτην ἰαθῆναι, εἰμὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθός σοι μέγας,
Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κράτει μέγα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,
Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεῖς πλάσιν ξένην.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, οἱ τρεῖς Ὁσιοὶ, Θεωνᾶς, Συμεῶν, καὶ Φερβίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληιδωμένας,
Ψυχῶν ἀκληιδώτε τῶν θείων τόπε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμά, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμφας Ζωσιμάς τὴν Μαρρίαν,
Θανοῦσαν εὐρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνοσ χρυσεῖς, ἐν πεδίῳ Δεπρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτῃ προσάγματος· μέσον δὲ πύρρος ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρῶσθεῖς τὴν ψυχὴν, τῆ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τοῦτου τῷ κράτει κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας, ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπισείσας, ὡ φρουρούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀγῶνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰδείχθης φαιδρὸν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἀγισσύνης ἀνάπλεως, πίσει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχνία φωτὸς, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἀγιάσματος, τόπος εδείχθης Ἀπειρόγαμε· τῶν γὰρ Ἁγίων τὸν Ἄγιον, Λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
- τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
- φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- πάντα τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν, πρὸς ἀμάραντον
 τρυφήν Πάτερ μετέστης, πρὸς αἰδίδιον δό-
 ξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς· Θεοῦ γὰρ ἐδεί-
 χθης Γεώργιον· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντα τῆς
 αἰῶνας.

Ὡς ὑπρέτης τοῦ Θεοῦ, ὡς διάκονος Χριστοῦ
 καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς
 ἀπλανὴς ὁδηγός, ἐγένου Γεώργιε Ὅσιε, πάθη
 θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἄλωνα
 Χριστοῦ Πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ὄριμος
 βότρυς, τοῖς οὐρανόις ληνοῖς, παμμακάρι θλι-
 βεῖς, κατανούξεως, οἶνον ἀναβλύξεις, ἡμῖν τοῖς
 σὲ τιμῶσι. Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς κοιλίας σου καρπός, τῆς ἀφθάρτου
 μοι ζωῆς αἴτιος ὄφθη, καὶ τρυφῆς αἰ-
 δίου, Θεογεννήτορ ἀγνή· διό σοι κραυγαῖζω γη-
 θόμενος, τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνὴν· Χαῖρε
 Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
- φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Νευρωμένος τῇ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῇ ду-
 ναμί, Παμμακάρι πεφραγμένος ἀληθῶς,
 βρόχους δαιμόνων διέλυσας· καὶ τὰς τούτων
 ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγὼν, τῷ
 Δεσπότη τῶν ὅλων, παρέστης ἀγαλλόμενος.

Ὅλον τὸν πόντον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μετα-
 φέρων, καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς, ἧς
 πᾶσα φύσις ἐφίεται, θεωρία καὶ πράξει, καὶ
 βίῳ λαμπροτάτῳ σεαυτὸν, κατεκόσμησας Πά-
 τερ· διό σε μακαρίζομεν.

Ὡς ἐπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην
 τελούντων, Χριστὸν καθικετεύων ἐκτενῶς,
 Πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς, πειρασμῶν
 τρικυμίας, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ πα-
 θῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς πρεσ-
 βείαις σου. Θεοτοκίον.

Σαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον
 ὄντα, καθὼς Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεοῦ, τέτοκας

μόνη Πανύμνητε, ἐπὶ ἀνακαινίσει, καὶ σωτηρίᾳ
 πάντων τῶν βροτῶν· διὸ πιστοῖ σε πάντες, ἐν
 ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελ. καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἶτα ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώ-
 ρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νι-
 κηφόρου καὶ Σεραπίωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριω-
 δίου γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους
 κοπτόμενοι, καὶ πλευρὰς ξεόμενοι, καὶ
 κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὄστα συντριβόμενοι, καὶ
 ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλὴν, τῷ δο-
 λίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα
 τῶν ὅλων, οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, Με-
 γαλομάρτυρες ἐνδοξοί.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἐνδο-
 ξον, τὸν σεπτὸν Διοδώρον καὶ Οὐϊκτωρα,
 Οὐϊκτωρίνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα,
 τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ πανάγιον ἄθροισμα,
 τὴν ὀλόκληρον ἐκκλησίαν, τὸν δῆμον τὸν ἀπά-
 σσας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας
 συγκόψαντα.

Ὁ τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ, μιμη-
 σάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι φυγαδεύον-
 τες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στυλοὶ οἱ
 ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δό-
 λιον κτείναντες, οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλη λι-
 μένες, οἱ τὰ ἄνω, κατοικοῦντες ἐπαξίως, με-
 γαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφελὴν τὴν
 ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον
 τὴν πάγχρυσον, τὴν ἀγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρ-
 σιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη
 χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου,
 περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
 ἔβλεψεν, ἀμνάς ἢ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Τὴν ἐπτάριθμον Μαρτύρων τιμῶ χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερόν τελέσαντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, κόσμον ἀκτίσι καταυγαζόντες.

Ἡ θεία, τῶν Ἀθλητῶν ἐπτάριθμος, χορεία σήμερον, μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς, ἱερῶς ἐξαστραπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἐν οὐρανοῖς νῦν συγχορεύουσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίου σταδίου, διαδραμόντες σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολαῖς, ἐνεγκόντες, στερόροτατα, τὴν κληροχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ, ὁ ἔξω χρόνων Κύριος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, τὰ τῶν βροτῶν διελύσεν Ἀγνή, πολυχρόνια πταίσματα· Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ οἰκτερῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου·
Ἐ Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διὰ Χριστὸν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἡστράψατε.

Τοῦ νώτου σε συντριβὴν, Οὐϊκτωρῖνε, ὀφθαλμῶν γέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἔνδοξε, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας,

Ἀγάπη τῇ εἰς Χριστὸν, προσδεδεμένοι Ἀθληταὶ ἔνδοξοι, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχαναῖς διελύσατε.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας νοητῆς τέτοκας, τὸν τῷ παντὸς Κύριον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἑορτάζομεν μνήμην, πίστει ἰκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτεῖαις, ἀμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν δωρεῶν σε τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντος, ἐσιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πάντα ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁὐ φέρω βλέπειν σὲ Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόανθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὐν οὐ σθένῳ Τέκνον μητρικαῖς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορῶσα σε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἢ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰοβόλον ἀπερράπιστας πονηρίαν, τοῦ δυσμενεῖς ἐν χάριτι, Οὐϊκτωρ θεόφρον, γλώσσαν ἀφαιρούμενος, πλευράς τε ξεόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θυρεῶ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, Μάρτυς Νικηφόρε, σταθερῶς ὑπήνεγκας, βῶν τῷ Δεσπότη σε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὄλων Θεὸν προθύμως, Κλαύδιος ὁ πανάριστος, χεῖράς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος, τυράννου ὠμότητι, λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Ὁὐκ ἐπτήξατε Πανεύφημοι τρικυμίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγαζόντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Νερωῶς σε ὁ Προφήτης προεθεώρει, ὄρος Σεμνή κατάσκιον, ἐξ ἧς ὁ Δεσπότης, ἀληθῶς

ἐπέφανε, σαρκὸς ὁμοιώματι, σῶζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλους αἰκισμοῖς, ὁμιλήσας Διοδώρε, ὑπέ-
φερες ὀβελίσκων, πυρακτώσεις προθύμως,
ἀνθρώπων τε κατάφλεξιν.

Ασάλευτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας,
κρεμάμενος καὶ βασάνοις, ὁμιλῶν πολυ-
τρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Παππία ἀπήμ-
βλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἡλοῖς, καθη-
λούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτώσιν τῶν βροτῶν, ἐπηνώρθωσας Δε-
σποινα, κηύσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τοὺς
κατερράγμένους, ἐπανορθοῦν δυνάμενον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἷματι.

Υμνεῖσθω, Σεραπίων καὶ Σεῖος Διοδώρος,
Οὐϊκτωρίνος Παππίας, Νικηφόρος Κλαυ-
δῖος καὶ Οὐϊκτωρ, ὡς τὴν πλάνην, τοῦ δολίου
τελείως νικήσαντες.

Ρομφαῖαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι,
καὶ διεκόψατε πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς
φαλαγγας Ἀθλοφόροι, οὐρανίου, βασιλείας κα-
λῶν ἀπολαύοντες.

Ωσαύμα! πῶς εἰς ὄλμον βληθέντες ἐθλά-
σθητε, καθάπερ σῖτος Οὐϊκτωρ, καὶ Οὐϊ-
κτωρίνε τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, τὰς παγι-
δας ἐχθροῦ συνετρίψατε!

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς μετὰ τὸν τόνον Πανάμω-
με, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ
κεχαυνωμένον· ἵνα πίστει, καὶ προθυμίᾳ μέλ-
πω σε πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος,
Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νι-
κηφόρου.

Στίχοι.

Σπεύδεις, ὀκλαζῶν Κλαυδίε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φο-
νόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Θεοδώρα τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,

Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χρι-
στον ποθήσασα, ἀπειτάξασα τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς κοι-
νόδιον ἀπειλοῦσα, ἀπικάρη, καὶ ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξα-
σα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. Ἐποῦσθη δὲ ὑπακοῇ καὶ τι-
μῇ ἐκτίσασα πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς, καὶ πρὸς τὴν
Προσιτώσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον εἰδείξεν ὅτι τὴν ζῶ-
σα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον φυ-
λάξασα, ὡς στῆλην ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κα-
τέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς
Προσιτώσης πρὸς Κύριον ἀπειλοῦσης, καὶ αὐτῆς καθα-
ρᾶς καὶ πνευματικῆς οὔσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν
κηδεῖαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαβῶν μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν
ἐπισήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συν-
αθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρμὸν ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ
τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ
χρόνον πολὺν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προσιτώσαν πλη-
σίον αὐτῆς, γέγονεν θαῦμα ἐξαισίον, τοῖς μὲν ὀρώσιν ἐκ-
πληξιν φέρον, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνυξιν. Τοῦ τόπου
γὰρ ἐπιτηδείου τυγχάνοντος πρὸς Σεωρίαν, καὶ πάντων
βλεπόντων, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνί-
σφιξεν ἑαυτήν, καὶ ὡσερ ζῶσα τῇ μητρὶ τόπον δοῦσα,
τὴν τιμὴν ἀπένευμε. Τοῦτο τὸ ἐξαισίον θαυμάζοντες πάν-
τες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἐκ-
τοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεός
διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιῶντας γὰρ δια-
φόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀνα-
ριθμήτους ἐθεράπευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλω Δίδυμε τμηθεῖς φλέγη,

Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρα-
τίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν
κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεο-
δώρα, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ με-
τὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθου-
σῶν ἡμερῶν τιμῶν, αὐτῆς ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορ-
νεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἄρχοντος νέους ἀκολά-
στους πρὸς αὐτὴν οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι θηλυμανεῖς ὤρ-
μου κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία εἰδέτο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ
Θεὸς ὠκονόμησεν εὐρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξέ-
τατον, τοῦνομα Δίδυμον, ὃς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος
σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἰς τῶν ἀ-
κολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἦν ἐνεδεδυτο στολὴν δεδω-
κε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ἔπλοις· ἣν καὶ ἐνδυσάμενῃ αὐ-
τῇ, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ἔπλων, ἐξῆλθε τοῦ
πορνείου, καὶ διεσώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμέλει
καί τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσθλῶν, ὡς πρὸς
τὴν παρθένον, καὶ εὐρῶν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον ἀντί

αὐτῆς, ἐξίστη, καὶ διανοίτο καθ' αὐτόν, λίγων· Ἄρα ὁ Χριστὸς παρθένοὺς εἰς ἀνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Οὐκ εἰσελθὼν ἐξῆλθεν· ἢ παρθένοσ δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι, πῶσ ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἠγοῦμην· νῦν δέ τι μεῖζον ὀρῶ. Ταῦτα τούτου διανοουμένου, ὁ Δίδυμος, ὀρῶν ἀπορία τοῦτου συναχόμενον, ὠμολόγησε τὸ γιγνῶσ, ὡσ αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθιστῆται, καὶ εἰ βούλοιο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἀρχοντι, προσθεῖς, ὅτι καὶ ἐκείσε προσμένει ἐτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἐκστάς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθὺσ παρίστησαν τῷ βῆματι τοῦ Ἀρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἀρχων· Πῶσ ἐτόλμησας, φησί, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸσ ὢν, καὶ καλῶσ εἰδῶσ πραγματεύεσθαι, ἐν μίᾳ ὑποθέσει στεφάνουσ δύο ἱμαυτῷ προξένησα· ἕνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθίων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δέ, ὅτι κἀγῶ ἱμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡσ Χριστιανὸσ εἰμι. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμην σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δέ τὸ πιστεύειν εἰς Χριστόν, καὶ τοῖσ θεοῖσ μὴ θύειν, τὸ σῶμα σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστασσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸσ ὁ Θεὸσ μου, ὁ μὴ παριδῶν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸσ τὸν προκείμενον τόπον, καὶ προσευξάμενοσ, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰσ τοὺσ οὐρανοὺσ, ὡσ τινεσ ἐθαύσαντο καὶ ἱμαρτύρησαν· τὸ δέ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινεσ τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντεσ, ἐν ἐπιστήμῃ τόπῳ κατέθιντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυροσ Θέρμου.

Στιχ. Θέρμην ἔρωτοσ ἐνθέου Θέρμοσ φέρων,
Θέρμην πυρὸσ φλέγοντοσ ὡσ ψύξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στιχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,
Ἐκ γῆσ ἰούση πρὸσ Θεὸν διὰ ξίφουσ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυροσ Πομπηίου.

Στιχ. Ὡσ ζῶν πρόβατον Πομπηῖε Κυρίου
Χέεισ, ἀμελχθεῖσ αὐχένα ξίφει, γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεῖσ, καὶ εἰσ πῦρ βληθεῖσ, καὶ δόρατι ἔνδον τῆσ πυρᾶσ τρωθεῖσ, τελειοῦται.

Στιχ. Ἄθλοσ τριπλῆσ Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρου
Οἶμαι δὲ ἦν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στιχ. Ἴσθ μετέσχον καὶ σέφθσ, ὡσ καὶ τέλος.
Τερεντίοσ Μαξίμοσ, οἷσ τομῇ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσθου.

Στιχ. Ἀθληφόροσ τίθησι Λεσβίασ κόρασ,
Μίαν δύο τρεῖσ τέσσαρασ πέντε, ξίφοσ.

Ταῖσ τῶν Ἁγίων σθ πρεσβείαισ Χριστὸ ὁ Θεὸσ, ἐλέησον ἡμᾶσ. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμόσ.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδεσ τῇ περι-
• **σικῇ**, πόθῳ εὐσεβείασ μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
• **γί**, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένοσ
• **εἶ**, ἐν τῷ ναῷ τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Ταθεῖσ Οὐϊκτωρ, ταῖσ πλευράσ κατεξάνθησ
πανένδοξε· ὀλμῳ συνθλασθεῖσ, καὶ γλωτ-
ταν δέ ἐκτμηθεῖσ, ἀναμέλπων τετελείωσαι· Εὐ-
λογημένοσ εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Ισχυῖ Μάρτυσ, τοῦ θεοῦ Πνεύματοσ Κλαύδιε,
νώτου καὶ κοιλίας μάλιστα ὑποσταῖσ, σια-
γόνασ συντριβόμενοσ, χεῖρασ καὶ πόδασ τε,
προσαφηρέθησ, ὑμῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνωσ, ὦ Νικηφόρε δακτύλων σέρη-
σιν, ὄντωσ ὑπομείνασ Μάρτυσ νεανικῶσ,
συντριβὴν τε παντοῦσ σώματοσ, νίκησ διαδήμα,
φερωνυμία σὺ ἀναδέδησαι. Θεοτοκίον.

Ὡσ τοῦ Ὑψίστου, θρόνον Παρθένε ὑψηλότα-
τον, πάντεσ, καὶ χρυσὴν λυχνίαν καὶ κι-
βωτόν, ἀγιασματοσ ὑμνοῦμέν σε· Εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναίξι, βῶντεσ Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμόσ.

• **Χ**εῖρασ ἐκπετάσασ Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **σματα**, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸσ δέ δύο-
• **ναμιν** ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **σεβείασ** ἐρασαί, Παῖδεσ κραυγάζοντεσ· Εὐ-
• **λογεῖτε**, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρασ ἀνυψοῦντεσ πρὸσ Θεὸν, Θεομακάρι-
στοι, σῶζειν δυνάμενον, πόνουσ στρεβλώ-
σεων φέροντεσ, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ
νικηφόροι πρὸσ αὐτόν βῶντεσ ἤρθητε· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανυμολογήσωμεν Πιστοῖ, Παππίαν σήμε-
ρον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διοδώρον
Κλαύδιον, Νικηφόρον καὶ Οὐϊκτωρα, Οὐϊκτωρι-
νόν τε ὁμοῦ Χριστῷ τοὺσ Μάρτυρασ, μελωδοῦν-
τεσ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυ-
ρεσ, τὴν γῆν ἠγίασαν· τῆσ ἀπιστίας δέ
ἔστησαν, θεῖα χάριτι τὰ ρεύματα, καὶ τῶν
βρωόντων τὰσ ψυχὰσ πλυσίωσ ἠρδευσαν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Γερολογίαισ ἱεραῖσ, Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν
συναναρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μελψωμεν,
ὁμοδύναμον Θεότητα, ὁμοβασίλειον ζωὴν, καὶ
ἀνακραξωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ν οός ὁ φρικτός σου τοκετός, νικᾷ καταληψιν, Θεοχαρίτωτε· Θεός γὰρ πέφυκεν ἀναρχος, χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.
Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- ▶ **Λ** ίθος ἀχεροτόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι,
- ▶ Χριστός συναΐσας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
- ▶ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ι ἴχνησι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολοθηῖντες Ἀθλοφόροι, πᾶσαν ὑπεμείνατε πῆραν, κολασηρίων στερέρῳ φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τεθνήξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ω ὅσπερ προσφορά καὶ θυσία, εὐωδестаτή προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ, τῶν πρωτοτόκων κατεφαιδρύνετε, τὴν Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμποντες.

Σ ἡμερον Πιστοὶ συνελθόντες, Οὐϊκτωρίνον τὸν γενναῖον, Κλαύδιον, Παππίαν τε Δεῖον, Διοδώρον τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν Οὐϊκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Η ἵπλησιφαῖς ἡμῶν μνήμη, ἐξανατεῖλασα φωτίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σεπτοὶ Ὀπλίται, ἐν ἧ πρεσβεύσατε, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φ ἔρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκαλῆαις, σάρκα θνητὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε, τοὺς σέ πιστῶς γεραίροντας, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειροτόμητος.

Τὰ φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Α'. Ὡρα, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κ ύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς θείας, τρυφῆς Εὐτύχιον ἤθησας, νάμασι τῆς σῆς τε σο-

φίας, τοῦτον ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τοῦτο καρπὸς ἐξήνησε τῆς γνώσεως, εὐσεβεία κατεφραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κ ύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγνωσκῶν τὰ κρύφια, σκευὸς προῖδων ἐκλογῆς σου, τὸν Ἰεράρχην Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλησίας τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐσεβείας, ἐπὶ γλῶσση ταύτῃ ἵθυσεν.

Κ ύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἰεράρχην, κατακοσμήσας τῇ χάριτι, καὶ ἱεραρχίας ποδῆρει, καταφαιδρυνας ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτῆ καταύγασον, τῆ ὕμνεϊν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀγνεῖα καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α ἴχραντε, ἡ τὸν ἐν Ἀγίοις τεκῆσα, ἀναπαυόμενον Κύριον, σύ με μολυνθέντα ἀθλίως ἐπὶ παθῶν ἀποκάθαραι, καὶ τῆς ἀγνεῖας ὁδῆς, ὀδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γὰρ πάντων εἶ πρᾶστατίς, ἀκαταίσχυτος τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κ ύριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐθελουσίως ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν, ἐκπληρῶν πάθος ὑφίσταται· καὶ γὰρ τῆ σῶσαι βροτοὺς ἐληλυθας ὡς εὐσπλαγχνος· ἡ πανάμωμος ἐβόα, Θεοτόκος, ἦν δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Τὸν θαυματουργὸν Εὐτύχιον θαυμάσω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- ▶ **Ω** ἴς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἁβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
- ▶ θαρῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὦδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Τ αῖς ἀρεταῖς εὐτυχίσας καὶ λαμπρυνθεῖς, φωτοβόλοις λάμπησι, χαρισμάτων τῆ Θεῶ δυσυχίαις ῥύσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως ὕμνήσω σε.

Ο ὕρανοφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθινοῦμενον καρποῖς, ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ θαυμάτων ἀληθῶς, Πάτερ Εὐτύχιε.

Ν ἔν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος Ὀσσε, κατεκράτησας· διὸ, ἀπαθείας πτέρυξιν ἀρθεῖς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἡχθῆς σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐ-
τὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός,
ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων
ἀληθῶς εἰδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Αγίου γέγονας ναός, Πνεύματος Θεοφόρε,
σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν
δι' ἐμμελείας πολλῆς Ἱεράρχα, ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Υἰὸς ἡμέρας μετοχῆ, φρυκτωρίας αὐλῆ, ἀνε-
δείχθης καὶ φέγγει, ἱαμάτων ἀψευδῶν, τὴν
ἀγλυῶδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λῶβην Παναοίδιμε.

Μαστοὺς θηλάσας ἐκ παιδός, ἐγγρατείας
εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀενναίοις, ἡλικίας
τοῦ Χριστοῦ, κατήντησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα, ἐν-
δοξε Εὐτύχιε.

Ανοίξας στόμα τὸ σεπτόν, εἴλκυσας Πάτερ
πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδικίαν εἰς
αὐτὸ, τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ, μελετήσαν, πάνσο-
φε σαρκώσεως. Θεοτοκίον.

Τιοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως,
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας
ἰσχὺν τοῦ πλάνου, θαυματουργῶν Θεοφό-
ρε ἐξαίσια· ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίκως τῆς ποιμένης
σε, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ
Ὅσπερ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανά-
μωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐ διηρέθης, κ' ἂν ἐκούσιον ὑ-
πέστης πάθος, ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεὶς
Ἵπεράγαθε, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑφή-
λιον, ἢ Θεοτόκος ἐβόα δακρῦουσα· ἦν ὑμνή-
σωμεν, ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτούμενοι
λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακραίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τῆ αἴγλη Πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος, ἐλ-
λαμπόμενος πάσας αἰρετικῶν, δόξας ἀπη-
μαύρωσας, καὶ κατεφαίδρυνας λαῶν, ὀρθοδόξων
τὰ συστήματα.

Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως, διωγ-
μὸς ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμ-
μαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημημένον Χριστὸν, Ἱε-
ράρχα πανσεβάσμιε.

Υψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐ-
τοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ δια-
βήματα, καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν, ἐπαιρόμενα
φρονήματα.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναν-
τίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχύν, Πάτερ ἀ-
πειργάσατο· τοῦ ὀρθοδόξου δὲ λαοῦ, τεῖχος
γέγονε καὶ στήριγμα. Θεοτοκίον.

Ος ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῆς, πέφυκε κη-
σεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε
μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
• ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἰδέναί Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Γιενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν, ποιμένης τῆς
λαχίστης σοι σοφῆ, Πάτερ ἀδίκως ἐκβέβλη-
σαι· αὐτὸς δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χα-
ρᾷ, μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθορᾶς, δόξαν ἦν ἐπόθη-
σας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε,
πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον, λυ-
θέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκός, Πατὴρ ἡμῶν.

Νισμάτων θείων σου ἡ ψυχῇ, μάκαρ πληρω-
θεῖσα, ποταμὸν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν,
ὄντως διδαγμάτων σοφῆ Εὐτύχιε, καὶ ταύτης
καταρδεύεις Πάτερ τὰς αὐλάκας.

Θεοτοκίον.

Τιοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον·
σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κερκτῆμεθα,
τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ιοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθο-
• ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ

• εὐδίῳ λιμένοισθ προσδραμών, βοῶ σοι Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολύβλες.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ Τριάς ὡς καθαρῶ,
τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμα-
τῶν ἔπλησεν ἀληθῶς, θεόφρον Εὐτύχιε, δι' ἣν
ἀπασαν νόσον ἐκδιώκεις αἰεὶ.

Υψώθης κτητάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑ-
ψοποιὸν ταπεινώσιν, καὶ τῶν δαιμόνων
πάσας τὰς μηχαναῖς, ὑφ' ἐν ἐταπεινώσας, Ἱε-
ράρχα Κυρίου παναοιδίμε.

Τὸ βίου τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθῶν,
πρὸς τῆς λιμένας ἔφθασας, τῆς βασιλείας
Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῶ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυ-
χῆς διασώσας ἀξιάγαστε.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μου τὸν ἄσπαστον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρα-
χον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ο' Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου.

Συναξάριον.

Τῆ Σ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἴγεται ἕκτη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς
Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ
μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ἀρμώμενος, ἐκ χωρίου
Θείας κώμης προσαγορευομένου. Τραπείς δὲ παρὰ Ἡ-
συχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ
διὰ Θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆντι), καὶ βαπτι-
σθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὔγουστοπόλεως, ἐν ἣ
τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Πάππος ἐπιτελεῖ, τῶν ἱερῶν σκευῶν
ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐμελέτα λόγια,
καὶ ἐπὶ βάθῃ γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀ-
μασείας τμηκαῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας
κείρεται ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρ-
βικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ
τὸ ἐν Ἀμασειᾷ οὐστὴν μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ
Σελύκου τῶν Ἀρχιερίων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς
τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης κα-
θίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ, τοῦ Βασι-
λέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερίων ἀ-
φροισμένων, ἐπὶ διά τινα συμβάσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμα-
σειᾶς πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμησάμενος ἀδύνατος ἦν, ὁ
μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώ-
σων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ
ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δοὺς, ἐντε ταῖς ἀντιθέσεσι
τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀποκρίσει, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς
παύτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναδηματίζεσθαι πιστω-

σάμενος, πάντας εἰς πέθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα, διή-
γειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν
ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τοῦτου διάδοχος·
οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται
ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασειᾶς τὸν Ὅσιον, καὶ ψήφῳ τῶν Ἀρ-
χιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας
πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς
μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορεύς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κα-
τάστασιν τῆς ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σαθροῖς δόγμασι
ταύτην, ὡπερ μηχαναῖς, παρασάλυσαι ἐπειράτο· ἐνθεν-
τοι καὶ τινὰς βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπειθόντας, ὡς ἐν
εὐσεβείᾳ προσχῆματι, ὅτι ἢ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου προ-
ληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σὰρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἀφάρτος
ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθῆ-
ντος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας
Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γε-
νόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμασειαν μοναστηρίῳ (ἐκεῖ-
σε γὰρ ὑπερώριστο)· ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολ-
λὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπίδειξάμενος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν οἰ-
κτεῖον θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον, ἐν τῇ ὑ-
περορίᾳ τελείας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανῆ ἐξ ἀνθρώπων γενομέ-
νου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασι-
λείας ἀναχθέντων.

Λαμπρὰς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιώσεως,
καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην
ἀνατροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ
ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ τέσσαροι μῆσι, μετὰ τὴν ἐκ τῆς
ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνήσας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ
τῆς ἀρχῆς προβησίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὑστερον, πρὸς
ἐπίσκοπον αὐτοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὁ καὶ
συνέθη μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τίσ-
σαρας γὰρ μῆνας ἐπιβίωσας, καὶ αὐτὸς ἐπανίστη τοῦ
σώματος. Κατετίθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος, ἐν τῷ θυσια-
στηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς
Ἁγίας Τραπέζης, ἐνθα Ἀνδρίου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκά
τὰ ἅγια κατακείμενα λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύ-
ναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν εἴ-
κοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Ἄν ἐξαριθμῆς οὐς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,
Εὐροῖς ἔχοντας τετράκις τὸ τρεῖς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πλατωνίδος.

Στίχ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα,
Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύ-
ρων, τῶν ἐν Ἀσκαλῶνι ἄχρις ὀσφύος χλωσθέντων
καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε.

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὀσφύος, δύο.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄρσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
• δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἄγγελοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χορεύεις γηθόμενος βοῶν· Εὐλόγητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότῃ σου, ἠδονῶν νεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βοᾷς· Εὐλόγητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οί κρηνοὶ σὺ τῶν δακρῦν Πάτερ ἔσβεσαν, ἰαματῶν σαρκὸς ἠδονῶν, καὶ γεγόνασιν ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιψῶς, κραυγαζοῦσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλόγητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μήτηρ αἰειπάρθενε, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τῆ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σὲ σεσωμαίωται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφηνας.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**κ φλογός τοῖς Ὅσιοις, δρόσον ἐπήγασας,
- » **Ε**καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἀπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνω τῷ βούλευσθαι.
- » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελεία Πάτερ ἠγρύπνησας, ἕως τῆ Θεοῦ Ἰακώβ ὠφθης σκηνώμα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν αἰρετιζόντων τὰς φάλαγγας Θεόφρον.

Αναιμάκτους θυσίας Θεῷ προσήγαγεν, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, θυῶν διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υφαίρεισει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος, τοῖς αὐλοῖς Ἄγγελοις ἐξομοιούμενος, ἔτι τῆ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτῳ πρὸς ὃν Χριστὸν ἐπόθεις.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδῖνας Ἀχραντε, καὶ τεκῆσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἀπαντα γὰρ δρᾷ, Ἰησοῦς ὁ θεάνθρωπος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιοις.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
- » **Θ**τολμᾷ Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Μωρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθάρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης, δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὠραίζόμενος.

Αγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρις ὠφθης Εὐτύχιε, ἱεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στῦλος ὀρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ Θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, θείαις Δυναμέσι, πάντων τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ως φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας Θεόφρον Εὐτύχιε· μεταστὰς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεὸν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ρωσθεὶς δυνάμει τῆ σῆ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν Θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός· Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ Α΄. ᾠδρά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου (*).

Εἰς τὸν Εσπερνόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυῶδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ

(*) Ὅρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλήνης, ἐρταζομένου καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν.

ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν
 θεῖαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητᾶ πανθαύμασε, ὑπὲρ Χριστοῦ
 σταυρωθεὶς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος,
 οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος,
 φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐ-
 κείθεν μοναὶς αἰοῖδμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βρα-
 βείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε,
 καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον
 πῦρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ
 Πνεύματος, Ἀθλητᾶ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὤ-
 φθης, λαμπρὰς πολὺφωτος, πιμπρῶσα πᾶσαν,
 πλάνην πολύθεον· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀ-
 γίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν,
 σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἢ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα
 με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιότητος, ἀπὸ γνώ-
 μης Δέσποινα, τῇ σῇ αἴγλῃ καταύγασον, καὶ
 τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λύ-
 κοις ἀνεπιβούλευτος, ὅλως γενήσωμαι, ὑπὸ σοῦ
 σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνῇ ὁδηγούμενος,
 πρὸς τρίβον ἔνθεον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
 ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
 καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
 ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ
 δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰ-
 μωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου οὗ ἡ
 Ἀκροστιχίς·

Καλῆς ἐπαινώ Καλλιωπίς (*) πόνης. Ἰωσήφ.
 Ὡδὴ α. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηραὶν, καὶ τὴν Αἰ-
 » γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-
 » λίτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
 » ἄσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς, Μάρτυς ἀθλο-
 φόρε, καὶ τὴν πίσιν τετηρηκῶς, τῆς νίκης
 ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ
 νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ρίζης αἰθαλής, ἐβλάστησας κλά-
 δος, εὐκαρπία μαρτυρικῇ, πάντων ταῖς
 καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφῆ
 Καλλιόπιε.

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ὁ μεγάλου ἐνταῦθα χάριν τοῦ μέτρου.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὀπτικόν, γραφῶν,
 ἀναπτύξει, καὶ μελέτη διηνεκεῖ, Μαρτύ-
 ρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικνωτάτῳ νοῖ
 Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σω-
 ματῆται, ὑπὲρ λόγον Μητὲρ Θεοῦ, ὁ τὸν
 Ἀθλοφόρον στεφανώσας, μεθ' οὗ πιστῶς σε αἰεὶ
 μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ
 » τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
 » ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
 » ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
 » λάνθρωπε.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἠνεγκας.
 Μάρτυς ἀνδρικῶς, τῷ διώκτῃ ἀντιπαττό-
 μενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς οὐρανοῦ γαλήνης,
 εὐπλοήσας ἐνδοξε, αὔραις τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητῆς ἄριστος, ὤ-
 φθης ὁμιλῶν ταῖς βασάνοις, νοὸς στερρότητι
 καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμενος μάκαρ,
 τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες.

Επαίρομενον θράσος, τῆ δυσμενεῖς ὤλεσας,
 Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλῳ, καὶ δαπανώ-
 μενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σε, καὶ τῶν σιγμάτων
 τῷ κάλλει χαίρων Καλλιόπιε, καλλωπιζόμενος.
 Θεοτοκίον.

Παναγίας Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα,
 καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα,
 τοὺς ἐν αἰνέσει σε, χαρμονικῶς ἀνυμνῶντας, ρῦ-
 σαι ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης στενωπέως.

Ὁ Εἰρμός· Οὐρανίας ἀψίδος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοῖ, Χρι-
 στοῦ τὸ σωτήριο, πάθος, σοφῆ Ἀθλητᾶ,
 καλῶς ἐξεκόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ
 ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἰλασμόν
 τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν,
 καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Επάκησον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνε ψυχῆς,
 βρωῶντος τῆ δαίλου σου, καὶ τῶν προτέρων
 κακῶν, παράσχου τὴν ἀφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικα-
 λοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί με Θεοτό-
 κε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δε-
 ξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μητὲρ Χριστῆ τῆ Θεοῦ,
 ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
 ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν
 Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσω-

πούσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκου Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Αθλητῆς γενναιότατος, ὠφθῆς ἐν σταδίῳ ἀ-
γωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα,
καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Περεῖον ὀλόκληρον, Μάρτυς, τῷ τυθέντι Λόγῳ
προσῆνεξαι, εὐωδία συντηρούμενος, τῶν σε-
πτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σε, πόνοις ἀνευδότοις,
Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωὴν σοὶ προεξένη-
σε, τὴν ἐν τοῖς ὑφίστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργη-
σας ἀποστάζοντα, γλεῦκος θεῖον Πανα-
μώμητε, τοῖς πιστῶς αἰεὶ σε μακαρίζουσιν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἦ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαῖον· ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατευθυνον δέομαι.

Κλεῖζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τρο-
χῷ γενναιότατε· καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλο-
γιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, ἀγγε-
λικαῖς ἐπιστάσιαις, ἀθλοφόρε σοφὲ Καλλιόπιε.

Αῥατῶ δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπιε τῆ Λυ-
τρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομοῦντες, παρελύ-
θησαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σβεσθεί-
σης, καὶ σοῦ μηδὸλως ἀψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ
πάντων δεσπόζοντος.

Λαμπρυνθεῖς ταῖς αἰκίαις, οἷά περ χρυσὸς
ἐν καμίνῳ ἀπήστραψας, καὶ ὡς θεῖος
φυλάξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων,
φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύ-
σας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένη, τῆς προγονικῆς δια-
σοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ,
Γαβριὴλ σοὶ βοῶμεν πανάμωμε· Χαῖρε μόνη
πάντων, ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία· Χαῖρε πάν-
των Μαρτύρων κραταίωμα.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πόλλαι γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἰδοῦσά σε καλλοναῖς, στιγμάτων καλλωπι-
ζόμενον, ἢ σὲ τεκοῦσα Σοφὲ, χαρᾶς οὔσα
ἐμπλεως Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ
σεπτῶς καταφιλοῦσά σε.

Ωράθη σοὶ ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς
ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνή, ἠνέχθη σοὶ
Ἄγιε, σὲ παραθαρρύνουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶ-
νας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παραδείσος νοητὸς, ὠράθης Μάρτυς πολυά-
θλε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν μέσῳ κτη-
σάμενος, τὸν σὲ μετοικίσαντα, πρὸς τὰς αἰ-
ωνίου, καταπαύσεις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Πάτρευσόν με Ἄγνη, ψυχῆς τὰ ἄμετρα, πται-
σματα, καὶ φώτισόν μου τὸν νοῦν, αἰεὶ σκο-
τιζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν, ὅπως ἐν αἰ-
νέσει, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Στίχοι.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγεῖς ξύλω,

Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.

Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρῳ ἐβδόμη εὔρεν.

Ούτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως,
υἱὸς γεγονώς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδι-
δαγμένης· ὤρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τραφεὶς
παρὰ τῆ μητρὶ εὐσεβῶς, καὶ ταῖς θεαῖς ἐμμελετήσας Γρα-
φαῖς. Ἐπικειμένον δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ,
ἑαυτὸν ἐπιβρώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς παραινέσις πρὸς
τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρεῖς δοξάμενος, αὐ-
τόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μάξιμον εἰς Πομπηίου
πέλιν· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας,
εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας διομεῖται, καὶ μελύδῳις τύπτεται,
καὶ ἐπὶ τροχῷ κατατείνεται, καὶ κάτωθεν πυρὶ κατακαί-
ται. Ἄγγελου δὲ ἐπιστάσις, ὃ, τε τροχὸς ἴστη, καὶ διεψυ-
χράνη τὸ πῦρ· φρικτὸς δὲ τοῖς ἔρωσι (διασπαραχθέντων
αὐτοῦ τῶν μελῶν), ὁ Ἅγιος φανίς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ·
ἐν ἣ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσελθοῦσα, ἀπίματτε τὴς ἐκ τῶν τραυ-
μάτων αὐτοῦ καταρρίοντας ἰχώρας. Διαδοῦσα δὲ τὴν οὐ-
σίαν αὐτῆς ἅπασαν πτωχοῖς, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παι-
δίσκας, πεντήκοντα σὺμπαντας ὄντας, ἀπαλλάξαδα τῆς δε-
λείας, συνῆν καὶ συνέψαλλε τῷ Ἁγίῳ. Φωτὸς δὲ περὶ τὴν
φυλακὴν ἐν τῷ μίσῳ τῆς νυκτὸς γινομένη, καὶ φωνῆς ἀνω-
θεν ἐνεχθείσης, δι' ἧς ἡ τοῦ Μάρτυρος παρρησία καὶ ὁμο-
λογία ἱμακαρίζετο, ἔτι μᾶλλον ἐπιτερώθη πρὸς τὴς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ ταῦτοις ἀνένδοτος μένων, σταυρωθῆναι κατε-
δικάσθη. Ἐκοινωνεὶ δὲ πάντως τῶν δισποτικῶν παθῶν,
οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ,
καθ' ὃν ταῦτα συνίδαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας Πίμπτης
ἐπισταμένης πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀνα-
στάσιως. Σταυρωθεὶς τοίνυν κατὰ κεφαλῆς (τοῦτο ἰῆ;

μητρὸς αἰτησαμένης, καὶ πέντε χρυσοῖους ἐπιδοῦσας ὑπὲρ τούτου τοῖς δώκταις), ἐπιγενομένης τε καὶ Παρασκευῆς, περὶ τρίτην ὥραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Κατενέχθητι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα καὶ λιποψυχήσασα, ἀφῆκε καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν, καὶ συγκατετίθη τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἐχει Μιτυλήνη σε καὶ τεθνηκότα,
Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστάτην μέγαν.

Οὗτος τὸν Χριστὸν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ποθήσας, τὸν μοναστήν ὑπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκήσατο. Ἐλεήμων δὲ πάνυ γενομένος, εἰς τὸν θρόνον Μιτυλήνης ἀνάγεται· ἐν ᾧ καλῶς διαπρέψας, καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγνώνας τούτως ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἄγγελος ἀμιλληθείς, τοῦ βίου μεδίσταται, διὰ θείου ἀστέρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μνησθείσης, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ. Πηγὰς δὲ θαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαρίζομενος, πᾶσιν ἰστὶν ἀξέτεραςτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ῥουφίνος,
Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, ταῖς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὀπισθόχειρα σχονίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Σινώπῃ ξίφει τελεωθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Οἷς ἀνδρικόσ νοῦς, ἀνδρική καὶ καρδιά.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Ο**δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Οὕδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας
Ἰξοίνοις ἔνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑ-
πῆνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπιε· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψηλῇ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν
ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, θε-
λήσει ἀντιστρόφως, τὴν παρεΐαν ποιούμενος,
πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πολυτρόποις αἰκίαις, ὀμιλήσας γενναίῳ Μάρ-
τυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης, κραυ-

γαζῶν ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶν Καλλιόπιε· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος
ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας· διό
σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγαζόμεν· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τῆς ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Νόμῳ Θεῷ σφαττόμενος ἀθλητὰ Καλλιόπιε,
πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἔφυγες· και-
ρῷ τοῦ τιμίου δέ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε,
Μάρτυς ἀντιστρόφως, σαυρωθέντα θελήσει, πρὸς
θείας καταπαύσεις, προσκαλούμενος ὄντως,
τοῖς θείοις ἀσώματοις, συντάττει σε θεόφρον.

Ολολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας Πανεύφη-
με, τὴν ὑπ' οὐρανόν, κατα φωτίζεις πάν-
τοτε, ἀκτίσι τῶν ἄθλων σου, καὶ διεγείρεις ἅ-
παντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνη-
μην, βοῶντας· τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύ-
μαστον, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν
ἄθλων σου, σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταῖς τῶν Ἁγ-
γέλων τάξεσι, νῦν συνηριθμήθης, εὐκλεῶς ἀνα-
μέλπων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκαλαὶς ἐβάστα-
σας, ἀχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον
τὸν πάντα βασταζόντα, παντοδυναμῶ νεύμα-
τι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνεῖμεν Μητέρα, βοῶν-
τες ἐν αἰνέσει· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ιστιῷ πτερωθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἁγίου
πανόλθιε Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαγος
διήλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασε,

τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάνου, δολίας παρατάξεις, θεία πλημμύρα τῶν αἱμάτων σου.

Οραῖος νεανίας ἀποφανθεὶς, καλλοναῖς τῶν ἀγῶνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν πλέον ἀδλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν Πιστῶν ἐφώτισας, Μάρτυς Καλλιόπιε τὰς ψυχὰς, τῶν πόθῳ τὴν ἀγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτελούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικὴν, τὸν στέρρον ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατρυφῶντες σήμερον, πόνοις, ὡς ὑπέστη διὰ Χριστόν, γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθείας, καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

Η θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύζει ὡς νάματα θαύματα· ἦν οἱ Πιστοί, πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν, ἀντλοῦσι τὴν ἀγίαν, δοξαζόντες σου μνήμην, Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι ταῖς μυστικαῖς, τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, Μῆτερ Θεῶ, καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυδῶνιον κατεύνασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαληνοὺς, ὀδήγησόν με μόνη, ἢ πάντων σωτηρία, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός. Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὰ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνηθες. Εἶτα ἢ Α΄ Ὄρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπόταν βουληται ὁ προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἀχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε, θεομάχον θράσος μηδαμῶς πτούμενος, δυναίμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὐς καὶ τεθέα-

σαι, ὑπερυψωθέντας, δυσσεβεῖ φρουάγματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἔνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς ἱερεὺς καὶ Γεώργιον, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότη, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τὴν ὀρθόδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκεείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατέμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρῆμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου, προστασία· καὶ γὰρ δύνασαι, ὡς Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμναῖς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; πῶ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀεραίπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν· Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὄδη α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

► **Α**ἴσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
► Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
► ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινέκιοι, ἄδοντες καὶ βοῶν-
► τες· Ἀσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Αἴγλην εὐσπλαγχνίας μοι Χριστέ, τῷ πηρωθέντι πταισμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς, ἀνάτειλον οἰκτίρμον, καὶ γνώφον ἀπέλασον, τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας, ταῖς πρεσβείαις τῆ σὲ Ἰεράρχη.

Πᾶσαν ἐγεώργησαν σοφέ, τοῖς πόνοις καὶ ἰδρωσὶ σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος, σάχυν τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.

Ομοῖς σὸν σαυρὸν ἀναλαβῶν, καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τῆ σκότους ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θησαυροὺς ἐκτήσω, τῆς αὐτοῦ αὐλοῦ βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Οπλον, καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, καὶ θείαν ἀγκυραν, καὶ γέφυραν καὶ σκέπην, τὴν σὴν Θεονύμφευτε, ἔχοντες προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρώμεθα πάντων.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ ἐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Τῷ ὕψει μακάριε, ἐπιθαῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ
τὰ βᾶθη τῷ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτρεύ-
σας, καὶ θεωρίας δαχέιον, γενόμενος Ὅσιε, ἀυ-
λίξῃ σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας
Σοφίᾳ, βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἐν ἣ τῷ ποι-
μῶ σου, θησαυροὺς αἰωνίους, πιστῶς προητοι-
μάσας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ ἀπλασον Ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶξον τῆς ψυχῆς,
ἐμμήσω τοῖς τρόποις σε, καὶ τοῖς κατορ-
θώμασιν, Ἰακώβ καὶ ἐδείχθης, καθάρσει τοῦ
Πνεύματος, Ἰσραηλίτης νοῦς ὀρίων τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Απάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ,
καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα
ἀπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πίστει ὑ-
μναῖντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ὁ Εἰρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανῆς, γεγονῶς τὰς
ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνι-
σας, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεήμων δὲ Πά-
τερ, γενόμενος Ὅσιε, δαψιλῆ χορηγία, πεινώσιν
ἐπήρησας· ὅθεν τὴν ἀγῆρω, μετὰ τέλος κλη-
ροῦσαι, τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώρ-
γιε, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πέθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχ-
θρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με· ἀλλ'
ὡς θεωρῆν ἀντίληψιν, καὶ σκέπη μου ἔχων σε,
τῷ λιμῆ προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅ-
θεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπό-
ρως ἐκέλευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν
ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παρ-
ρησίᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς προσκυνουῖσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου
ἐξοραντε. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Ἀυτρωτὴν, ἠ-
τάμνας θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
κλαίεσσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ
σπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σταυ-
ρωσιν, ἣν περ ὑπαμένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους,

Θεὸ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς
ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἀγνή, καὶ
πταισμάτων δωρήσαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυ-
νουῖσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
» σθαι, θεωρητικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀκλαῖδα διασώσας, ἐκ τῆς
τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα
καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πά-
τερ Ὅσιε.

Αγγελοειδῆ, τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τρια-
δικῆς, Ἀγγέλων ὑμνωδίας, ἐπικροάσω γε-
νόμενος ἐν ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὢν Πανεύφημε.

Σὺ τῇ νοητῇ σφενδόκῃ ὠπλισμένος, ὡς ἄλ-
λου Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους,
ὠφρυωμένον κατέβαλες Ἱεράρχα, Δαυϊτικῆ καὶ
θειᾶ πίστει σου.

Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προσασία, κόσμος Παναγία, δυσ-
ώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου·
σὲ γὰρ φρικτὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, τῆς ἀ-
μαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεωγνωσίᾳ φαιδρύ-
» νας τὰ πέρατα, φωτίσον με τῷ ὀρθῳ,
» τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνείας στυλον, καὶ σωφροσύνης κλει-
δοῦχον Ἀοιδίμε, κεκτημένοι σε πάντες, τύ-
χοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεωπητικῆ προβλέψει, τὰ ἱερὸν ἐνεδύσω ἀ-
ξίωμα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἀμεμ-
πτον εἰς τοῦτο καλούσης σε.

Τὸν τοῦς ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ
πάντοτε σύναικον, γέγονας τοῖς πένησι,
δαψιλῶς τροφῆς ἐργαστήριον. Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανεῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλ-
λαβοῦσα Παγάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα,
οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνάμοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ἐν σοὶ, εὐρὸν κα-
τασκηνώσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶνας
πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθη ποταμὸς, καὶ ρεῖθρον
πραότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάρ-
ρουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, τῷ πνεύματι ἔζησας· καὶ μετὰ τοῖς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανάστησον Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Πανάχραντε.

Ὁ Ἐἰρμός· Χιτωνά μοι παράσχου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Ἐἰρμός.

• **Ὁ** τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
• παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν
• σὲ Τεκνοῦσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ Θείου, τὴν ἐντεῦθεν προέγνωσ πρὸς τὰ κρείττω, μετὰστάσιν σου· καὶ νῦν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσῆλθες ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐωχίαν τῆς αὐλοῦ τρυφῆς.

Ἀμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἐτοιμάσας, Δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθοποδοῦνός· μεθ' οὗ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰώνιους σκηναίς.

Θεοτοκίον.

Ὀὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρέος, δαρυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δέσποινα, ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Ἐἰρμός.

• **Ὀ**ὶ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
• τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
• τες ἐκραύγαζον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
• τὸν Κύριον.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν με ζοφῶδη, Πάτερ κατεύνασον κλύδωνα, καὶ λιμένι γαλήνης, τῆς σῆς με καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὑδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρπούς εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

Ὡς ἰατὴρ ἀνάιτων νοσημάτων, καὶ ἑλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, κάμαυ τῆς ἀμαρτίας, τὴν νόσον θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐκλαλήσει τὸν Θεῖον τοκετόν σου, Θεοκυήτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται, γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσι.

Ὁ Ἐἰρμός· Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Ἐἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-

• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταῖς τῶν σῶν δάκρυων, πηγαῖς τὸν τῆς ἀπαθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παραδείσων ἀμέμπτως, καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπλίαν προβάλλῃ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ Θεῖον ποίμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνύσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀσωμάτων, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίσιν τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως, σώσασαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Ἐἰρμός· Τὸν προδηλωθέντα.

Τῆ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀταί σεπτά διδάγματα, κατασπείροντες, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες Πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθήκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῷ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ἡρωδίωνα Ἀγαθόν, καὶ Ἀσύγκριτον Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατὰ καρπα κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Ὀὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος θελήματι, θεόπται Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας θεμέλια, πύργαι ἄσειστοι, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων

μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ος Θεῆ Μητὴρ ἀφθαρτος καὶ ἀγνή καὶ παν-
ἀμωμος, καὶ ἀγίασύνῃ πάσῃ ἀσύγκριτος,
τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρό-
τητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρή-
σεως, μὴ ἀπίσῃ με, μὴ ἐάσῃ με ὅλως ἀπολέ-
σθαι, ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέ-
φοντα σῶσάν με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πικροτάτως δακρύνουσαν, καὶ θρηνοῦσάν σε
πάνταχθονε, ἐλεήσας ὥκτειρεν, ὁ ἐκ σπλάγ-
χνων σου, σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἕνοιαν, καὶ δρό-
σον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς Υἱός· Παῦσαι
Μήτηρ δακρύνουσα· εἰ γὰρ πέποιθας, ἐκουσίως
Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγείρομαι δοξά-
σαι, ταῖς σὲ σεπτῶς μεγαλύνοντάς.

Καὶ ἡ λαμπρὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀπο-
σόλων, καὶ τὰ Τριώδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποσόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος· Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** τὰ ὕδατα παλαί, νεύματι θείῳ εἰς μίαν,
- » συναγωγὴν εὐναθροίσας, καὶ τεμῶν θά-
- » λασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
- » δεδοξασμένος ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν,
- » ὅτι δεδόξασται.

Αποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφώ-
κως, πανηγυρίζωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς
μελψώμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπερ-
αἶγον, καθικετεύουσι Λόγον, ἰλασμὸν δωρήσα-
σθαι, ἡμῖν καὶ ἄλλοις.

Παλιθέου μακίας, τὴν σηπεδῶνα σοβοῦντες,
τοῦ λόγου ἄλατι θείῳ, ταῖς ψυχαῖς Ἐνδο-
ξοί, ταῖς μωραυθείας ποτέ, πάσας ὑγκώσατε,
καὶ σεσωσμένους τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστή-
σατε· ὅθεν δοξαίεσθε.

Ο κλεινὸς Ἡρωδίων, Ροῦφος καὶ Ἄγαθος
Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος ἅμα, καὶ Ἐρ-
μῆς ἄσμασι μακαρίζεσθωσαν, γνήσιοι γενόμε-
νοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀ-
πόστολοι, καὶ θεῖοι κήρυκες. Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ
κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πι-
στῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τὸν περιτρε-

πόμενον, ταῖς ἐπιηρείαις τοῦ πλοῦνου, νοῦν μου
καὶ σκοτούμενον ταῖς παραβάσεσι.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
- » τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
- » ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
- » σῆ στερέωσάν με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολ-
λῶν δεινοῖσθε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι,
καλλοὺς τὸ ἀμήχανον, θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ
τοῦ Λόγου.

Οἷος Τριαδὸς εἰδείχθης φωτοειδῆς Ροῦφε
παναοιδίμε, καὶ ναοὺς θεία χάριτι, τῆς
πλάνης ἠδάφισας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκ-
κλησίας.

Λάτῳ σου θείῳ νεώσας Ροῦφε σοφὲ, καρ-
δίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα,
καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων, ἐ-
δρέψω σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν, ἀπρό-
σπετος Ἄχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε,
καὶ σαρκὸς προσλήματι, ὅλως ἠνώθη δι' ἁ-
κραν εὐσπλαγγνίαν.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Καθίσμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ακτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύνε-
τε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λαῶν αἰκτίσι, καὶ
σκοτὸς ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν σή-
μερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμη, λαμπρυνόμε-
νοι, φωτοειδεῖς Θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εγγίξει ὁ κριτὴς ἐπὶ θύρας τὸ τέλος· γρη-
γόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας,
στενάξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασιάνων, καὶ
ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανά-
χραντε Δέσποινα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ος εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σε τὸν ἄρνα,
κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν
μέσῳ, ἐβόα δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζου-
σα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ξένον;
Μήτηρ ἀνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέ-
φης, γκωσθησεται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κυ-
- » ρε· τὸν μονογενῆ γὰρ σε Υἱόν, ὑπὲρ ἡ-
- » μῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὰ σοι κραυγάζο-
- » μεν, εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ιᾶμα πιστοῖς διὰ γλώσσης θείον πρσφέρον-
τες, γῆν τῆς ἀσθεσίας πονηραίν, κατασροφῆ

Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ἐκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδεδυται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα, ταύτην ἀληθέστατα· ὅθεν τιμᾶ σε, θείαις μελωδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Λόγω ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, θεογεννήτορ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θείαις σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθῆς, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος· καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεοὶ Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παραθεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἄγαβε· προφωνεῖς γὰρ δηλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ωφθῆς ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλήν καὶ δεσμά καὶ κακώσεις, προφήτα Ἄγαβε, ὀπηνίκα χεῖράς σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρὶ· διὰ τῆτο μόνην σε, ὡς Θεῷ Μητέρα σέβομεν.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνης Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Εθετο λαμπαδάς ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύοντας, θερειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζῶν ἁγιασμοῦ, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑγκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Εὔρε σε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμάτων πλήρη, Ὑγκανία τῷ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς

ἀρδεΐαις σου, καταρδευθεῖσα ἠνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτὸς, τὴν δεξαμένην, νόμου θείου τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κυήσασα, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν, αἰετάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Ἄβυσσος ἐσχάτην ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχοι.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον, Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος (*).

Ψυχὴν Ἀγάθου τοῦ προφηταποστόλου Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα, Οὓς Δαυῖδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ', Ἀπόστολος μέγας, Ἐκλεκτὸν ὄντως· ὦ ἐπαίνου ἀξίου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα.

Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου, Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὀγδοάτη μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελεῖς τε.

Τούτων εἰ μὴν Ἡρωδίων, οὗ ὁ Ἀπόστολος ὁ μέγας μίμνηται Παῦλος, τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις διηκνέει ἅπασιν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, εἰτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Πολλὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τῷ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεῖς, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπίστη πολλά· ἐπιστάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλατρῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὕστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται. Ὁ δὲ Ἄγαθς, ὁ τὴν ζώνην τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δῆσας, τότε μὲν προεφήτευσεν, εἰπὼν· Ἰάθε λίγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὃ καὶ γέγονεν· εὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδίεμυσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελθὼν ἐπεχείρησαν. Ὑστε-

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου ὑποσημειοῖ, ὅτι περιττῶς γράσσεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος καὶ Ἑρμοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐορταζομένων· διὸ οὐδὲ Στίχους ἔχει εἰς αὐτοῖς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τέσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἐορτάζονται καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ Ἱεροδότης ἐξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παρούσαν Ἀπολογία, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίωνα πρῶτον ἀναφέρει εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετυπώθησαν ἐνταῦθα καὶ τὰ τούτων διστίχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

ρον δὲ ὁ Ἄγαθος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ μέρας τῆς οἰκουμένης ἐκήρυξεν.

Ὁ δὲ Ῥούφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μίμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θηβῶν ἐγένετο. Ὁμοίως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μεταγόντες. Ἐν μιᾷ τοίνυν ἡμέρᾳ διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμακάριε Κελεστίνε, Χοροῦ διίστα μὴ μεμακαρισμένου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς εὐατραφείς, δι' ὧν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡξιώθη καθέδρας, Ζωσιμου Πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς ἐν μακάριον Βονιφάτιον, ὁ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστίνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσεβῆ Νιστόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλασφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συνεργῶς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεσιν γιγνούς. Πολλά τε ἄλλα κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἀξία κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῆ δε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγῆρῃ καὶ μακαρίαν μετέθη ζωῆν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῶ σεβά-
- » σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
- » ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
- » ρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρα τῆς πίστεως, τῶν ἔθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους πάλαι τοὺς σεβουμένους μάτην, κατεφώτισαν σοφῶς οἱ Θεηγόροι.

Ἐφλεξας Φλέγων ἱερεῖ, πυρὶ θείῳ ἅπασαν, τῆς ἀπάτης τὴν ἀκανθαν, καὶ καρδίας ἀθλίως ἐσθεςμένας, θέρμη Πνεύματος ἀνῆψας ἀριδῆλως.

Ὁ Ἰ Μαραθῶνος οἰκισταί, προστάτην σε μέγιστον, καὶ διδάσκαλον ἄριστον, καὶ φωστῆρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγων Ἐνδοξε, τιμῶσί σε ἀπαύστως. Θεοτοκίον.

Νέος Παραδείσος ἡμῖν, ζωῆς ξύλον ἄχραντε, κεκτημένος γεγένησαι· οὗ ἡ βρωῖσις, τοὺς βρώσει τεθνηκότας ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεογεννήτορ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
- » φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
- » Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πι-
- » στοὶ βοήσωμεν· Εὐλογοεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου
- » τὸν Κύριον.

Μακαρίζεσθω Ἄγαθος, Φλέγων καὶ Ἀσύγκριτος, Ῥούφος καὶ Ἑρμῆς ὁ εὐκλεῆς, καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου, καὶ ἔθνῶν διδάσκαλοι.

Ἐρμῆς ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε, πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμῶς· ἐν ταύτῃ γὰρ ὡς ἥλιος πολυφωτός ἐπέση, τελῶν ἐξάισια, καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπτούσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἑρμῆ φέρων ἔνδοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν, καθυμένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλκύσω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Ὁὶ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, μίαν Θεότητα ἠνωμένην τῇ φύσει, ἀπλῆ ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἀχραντε οἱ δουλοῦ σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, μεσίτην ἀκαταίσχυτον· κινδύνων ἡμᾶς σῶζε, καὶ πειρασμῶν σεμνή, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Βαβυλωνία κάμινος.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν ἐν βᾶτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
- » Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
- » ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
- » ὀλόφωτον καὶ ἄσθεστον λαμπάδα, τὴν μόνην
- » Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἐρώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἑρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ῥούφον Ἄγαθον, Ἀσύγκριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ὁ εἰλαῖα μυστικάι, δεδειγμένοι ἀληθῶς, οἱ Θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρυναν ψυχὰς, καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο ἀθέου δυναστείας, καὶ σκότους ἀγνωσίας· ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ παλαιοῦ πτεριστοῦ, ἐλυτρώσατε σοφοί, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐδείξατε τὰς τρίβους, ταῖς φορούσας ἐνθέῳ παιθήσει, πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ἡ ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἀγίων Μαθητῶν, ἠκέτευσ ἐκτενῶς, τὴν Τρισηλίον αὐγὴν, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πάμφωτον τε-

λούντων ὑμῶν μνήμην, καὶ ῥύσασθαι ἐκ σκότους, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φ λογοφόρος ὡς λαβὴς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, ἀνθρακὰ τὸν νοητὸν, καταπλέγοντα ἡμῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, ἀχραντε Παρθένε πολυῦμνητε.

Οἱ Εἰρμός· Τὴν ἐν βράτῳ καὶ πυρὶ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμ. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πάνσοφος Εὐψύχιος, κατεπαυρόμενον ἀλαζονίᾳ τὸν ματατόφρονα, πληγεὶς τῷ ξίφει, αἰσχύνῃς ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμηθῆ ταῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ἁ ἔνδοξος, στύλος γεγένηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα. Αὐτῷ ταῖς ἰκεσίαις, Εὐσπλαγχνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρίνον εὐωδίασας, πᾶσαν διάνοιαν ταῖς ἡδυπνοῖς, ὁσμαῖς τῶν ἀθλῶν σου, γενναίε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφὴ πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνελαμψας, ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασιν, πρεσβεῶν δωρηθῆναι, ἀπασιν σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α γνή Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκοῦσα Λόγον, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου πειρατηρίων τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ· φώτισον ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια· ἴθνησον ἡμῶν τὰ διαθήματα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πίστει Κόρη πάντες δόξαζωμεν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυρῶ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ τεκέσσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη, δάκρυμα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς τὸν

ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνε σου τὸ μακρόθυμον πολυεύσπλαγχνε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τοὺς Εὐψυχίᾳ εὐψύχως ἄδω πόνους. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υ γράν διδοεύσας ὡσεὶ Ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τ οὺς ἀθλοὺς εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς, Εὐψύχιε Μάρτυς, ἀναμείλων σὲ δυσωπῶ· ἔχων παρρησίαν, τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, ἀνενευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ τερπνῶν, καὶ ὅλος ὠραῖος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Υ φάνας ἰμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων, καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τούτῳ καὶ παρέστης, ὠραῖσμένος Κυρίῳ Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Σ αρκὸς ὁμοῶματι γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν, πεκαλαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς σιρακίους εἰργάσατο.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι· **Σ**ὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ε μφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἀφρονες, σὲ δυσμενεῖ, Ἄρχοντι ἀφρόνως, δαιμονίοις λατρεύοντι.

Υ φει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἄγγελος, ἐπιφανεὶς, σὲ παραθαρρύνει, ἀθλοφόρε Εὐψύχιε.

Ψ ἄλλων τῷ Κυρίῳ σου, πάσης χαρᾶς ὄντως πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὅθεν καὶ εὐψύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας. Θεοτοκίον.

Υ μνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἀδει σοι, Κόρη σεμνή, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις, νικηφόρος γενόμενος.

Οἱ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ· **Ε**ὐψύχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνίκησας ἐχθρόν, τὸν πολέμιον Μάρτυς, βρα-

βειον τὰ θαύματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος· ὅθεν ἅπανσα, ἢ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, συμφώνως Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχαίριτε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου· αἰνέσατε αὐτὴν οὐρανῶν αἰ δυνάμεις· δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες· δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, Χαίροις εἰπώμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς εὐφραϊνόμενοι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον. Ὅ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλθον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγῆρω ἀντικτώμενος.

Γερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστηλίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπαχθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Ο ὑλμός σουδὲ θάνατος, σουδὲ τῆς παρουσίας τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σε τοῦ Κτίσαντος, διαστήσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα Δυνάμειον, τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Εφερες σαρκὸς, τὰς αἰκίσεις καρτερώτατα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐψύχιε, παραπλησίως, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Υμνεῖς τὸν Χριστὸν, τὰς πλευράς Μάρτυς ξεόμενος, καὶ τὴν δωρὰν προσαφαιρούμενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψεύδους τὴν ἀχλὺν, ἀληθεία Μάρτυς ἔλυσας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου, δείξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέσποινα, κεκτημένων ἀπαύστως πρέσβευε, ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χειμάζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσαι σε μάκαρ· τὸν γὰρ Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρώγῳ ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνὸν, τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Οραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὡφθῆς αὐτοῖς φοβερός καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐκείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγόνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς σου ὑπελθὼν σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς καὶ βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειράτο τὸ εὐτονον λυεῖν σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ στερρώως, ὑπομείνας νενίκηκας ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον συμπτωθέντα με ὄλον, ὡς τοῖς ἀπάθεσιν ἀνοιζαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ, ἀγαθῇ μεσιτεία, πρὸς μετανοίας εἰσόδου εἰσάγαγε, καὶ σῶσόν με ἢ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
Οὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγανον ἀμφ' ἐννάτην Εὐψυχίου ἔκταμε
λαίμον.

Ούτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χώρας (*). Ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κεκτημένος, γυναῖκα ἠγάγετο νομίμως. Ζήλω δὲ θείῳ πυρωθεὶς, καὶ Χριστιανῶν τὴν πλείονα προσλαβόμενος, καθείλεν ἐκ βάθρων τὸν ναὸν τῆς Τύχης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προστετηκὼς ὁ παραβάτης Ἰηλιανός, τὰς σπονδὰς καθ' ἑκάστην προσφέρων. Καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ γενόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς Χριστιανούς ἐκέλευσεν ἐξωρίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις παραδοθῆναι· τὸν δὲ Μάρτυρα Εὐψύχιον, ὡς αἴτιον γενόμενον τοῦ τοιοῦτου δράματος, ξίφει καθυποβληθῆναι· καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν πέρασ τοῦ βίου εἰδέατο.

(*) Γραπτίον ἴσως· ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλίππου, εἰς ἣν ἦλθεν ἀληθῶς ὁ Χριστός, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστορίαν (Ματθ. ιε' 18). καὶ τὴν τοῦ διστίχου Ἰάμβου περίληψιν· ἄλλως δὲ ἀκολουθεῖ ἐναντιολογία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτά μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπτάς μαθητῶν συντέμνεται Βαδίω,
Εἰς οὐρανοὺς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεοῦ Δρόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
Ἡ χριστολατρῶν ἀυθενότμητος φάλαγξ.

Ο Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἰλθὼν, εἶλε πόλιν Βιζάντιον, οὕτω καλεσμένην. Ἀμελῶν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὄπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον σὺν γυναιξὶ καὶ γέρονσι καὶ παισὶ, τὸν Ἐπίσκοπον Ἡλιόδωρον, καὶ Δησαῖν καὶ Μανιάβ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μέλλων τελευτᾶν ὁ Ἐπίσκοπος Ἡλιόδωρος, Δησαῖν τὸν πρεσβύτερον χειροτόνηκεν ἀντ' αὐτοῦ. Τῆς σὺν εὐθυίας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδριανὸς τῷ Σαβωρίῳ ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἱερόντες Χριστιανοί, Δησαῖν τινὰ προστησάμενοι, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἱερουσαλῆμ αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Προστάξαντος δὲ αὐτῷ, ἤχθησαν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ μὴ πεισθίντες σίβας προσεινεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοψυχήσαντες, ἐπ' ἀπολείᾳ ἑαυτῶν, τῷ Βασιλεῖ προσέληθον, καταπειθεῖς αὐτῷ γινόμενοι. Εἰς δὲ τις, τὸ ὄνομα Αὐδισσοῦς, μὴ καιρίαν διεξάμενος τὴν πληγὴν, οὐ συνανηρίθη· ὃν ὕστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσεβῆς τις ἐπιβέβηκεν, ἀνείλε μαχαίρᾳ, οὐκ ἀηδῶς διεξάμενος τὴν σφαγὴν· καὶ γὰρ προεδουλοῦται καὶ ἔστιν, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Αὐδισσοῦς μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς αἰχμαλωτὸς Αὐδισσοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δήμοις Μαρτύρων ἠριθμήθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμακάρε, καὶ ἀριστεύσας χάριτι, Ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵματος ἠλλάξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν Σοφεί, ἐν ἧ καὶ ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἠνοίγησάν σοι πόλου, τετμημένῳ διαξίφους· ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ὑπὸν-

των σοὶ Τρισμακάρε, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο ἄριστος Προφήτης Δακίηλ σε, θείῳ Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε· ἐξ οὗ ὁ λίθος Χριστὸς, ἀνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοαίων τῆς ἀπάτης.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογός, τῆς χάρι-
» τὸς σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφοδρὰ ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικητῆς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως σὲ ὑμνοῦντες Ἐνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν θαυμασίων, ποταμοὶ χεόμενοι, νοσοῦντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐξιώνται χάριτι θεόφρον Μάρτυς· ὅθεν σοῦ τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων σάδιον Μάρτυς ἐξέστης, μέχρις ἀρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἐνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὄλος, ἀκλινηὶς ἀκράδαντος· ὅθεν τοὺς στεφάνους ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Παρθένε, ἢ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταισμάσιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἰρμός· Νικηταὶ τυράννου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ικρίῳ ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθῶς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶς εὐσπλαγγνέᾳ Μάρτυς Εὐψύχης.

Ω ῥάθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῇ τελειώσει· ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθεῖσθαι, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης αὐραμίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόστηθι.

Ημῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανηγυρίαν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὐψύχης.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὔγασον. Παρθένε, τῆς
ἀμαρτίας νυκτὶ με σκοτούμενον καὶ ῥα-
θυμίας ἀμίχλη συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίου Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομ-
πίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυπαίκιλα βίασα-
να, Ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ
πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον,
μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τῆ
δράκοντος, τὰς παλλὰς μυριάδας ἐκκηῆσαν, τῇ
ἐνστάσει τῆ γενναία, καὶ τῇ τῆ Πνεύματος χάριτι.

Οπερίδοξος Μαξίμος, καὶ ὁ μέγας Τερέν-
τιος, ὁ κλεινὸς Πομπήϊος, καὶ Μακάριος,
Ἀφρικανὸς ὁ θεϊότατος, τιμίσθωσαν ἄσμασι,
σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν Μαρτύρων κατά-
λογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασι-
λείαν, ὠνεσάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πλη-
ραύμενοι.

Οὐ λιμός οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θά-
νατος, τῆς ἀγάπης. Ἐνδοξοὶ τῆ ποιήσαν-
τος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὰ ἐκκληρώσα-
σθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνη-
τον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην.
Ἀλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθαδότως, τὸν ἰλα-
σμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, κιθωτόν σε ὡς πάγ-
χρυσον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ἀπαστραπτε-
σαν, καθικετεύω καὶ δέομαι· Τὴν πάθεισιν ἐκ-
δοτον, καὶ ἀθλίαν μου ψυχὴν, φωταγώγησον
Δέσποινα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος
τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδὸν μοι σωτηρίας, παρε-
χομένη πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἀμνὸν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν
ἐκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἡ πανά-
μωμος, καὶ πολυῦμνητος Μήτηρ σου, ἐβάα δα-
κρῦουσα· Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχη

παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί
σοι Λόγε· μὴ ἐάσης, τὴν ἀσπόρως σε τεκοῦσαν,
μεικνωμένην καὶ ἄτεκνον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανῶνες
κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πληθὺς με σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρᾶν, καὶ τὴν Αἴ-
• γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-
• λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
• ἄσωμεν.

Πληθὺς Ἀθλοφάρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκ-
• δυσώπει, πλήθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν, τὰ
• πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν
• εὐφημήσω πανήγυριν.

Λατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ· Θεῷ Ἀθλο-
• φάροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως
• ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσή-
• χθητε.

Ἡκύρωσαν δόγμα θεοστυγές, καὶ μέσον
• σταδίου, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυ-
• ξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὴν ἀλαγίας τὸν κό-
• σμον ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννης γεν-
• ναίως, ἀπεκροῦσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη
• τηρούμενοι τῇ θεῖα, καὶ πρὸς θυμὸν κινηθέν-
• τες τὸν δίκαιον. Θεοτοκίον.

Υμῶ σε Παρθένε, ὅτι Θεὸν, πανῦμνητε μό-
• νη, ἐσωμάτωσας ἐν τῶν σῶν, τιμίων αἵ-
• μάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀ-
• πεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὰ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
• σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, ταῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κύ-
• ριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων, ἐνα-
• θλοῦντες στερέωτατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί θανεῖν
• εἶλοντο, διὰ Χριστὸν, καὶ πολυθείας,
• πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ελύσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος
• δέσμιοι, διὰ Χριστὸν, οἱ περὶ τὸν θεῖον,
• γεγονότες Τερέντιον.

Θεοτοκίον.

Σωσόν με κήσασα, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πολυτάραχον κλυδωνα.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ αἱμάτων αἰκείων οἱ Ἄθληται, ἑαυτοῖς πορφυρίδα βάψαντες· νῦν, ὠραῖοι τοῖς σίγμασι, τῷ Χριστῷ προσημέλησαν, τρισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν αὐτῶν μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ἱαμάτων χαρίσματα. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων παναίμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἱλασμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰώνιζούσης, κυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός· οἱ γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν· μόνη δὲ συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγὴν σου τέκνον, ὁρῶσα τὴν ἀδικον, ἡ Παρθένος ἔλεγε, τὰς ὄψεις σπαράττουσα. Δεῦρο πᾶσα κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συναλγησον, θρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, ὅτι θείων πάσχεις ὑπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ σώσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκασα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οραιωθήτε Μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσεις φαιδρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίον τε, καρτεροῖς, ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος δεξάμενοι, πάντα πόνον, κᾶσαν νέκρωσιν, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρότως οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ Θεόφρονες ἐκραύγαζον, ὁμιλοῦντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Ιαμάτων χαρίσματα, χάριν ἀδαπαίνητον, ῥῶσιν ἀπαυστον, ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε. Θεοτοκίον.

Σὲ παναίμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυκλιμένος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι· σπεῦσον σωσόν με, τὸν Σωτῆρα· Λόγον ἢ κησασα. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βαῶπέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἄθλοφόροι· ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι.

Αιμάτων ἐπιφρόαις ξηράναντες, τῆς ἀπάτης, τὸν βυθὸν Μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν κατηρδεύσατε.

Λαγίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, Ἄθλοφόροι· τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἄχραντε, τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ σοῦ ἂ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος Κόρη γενόμενος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ· ἀπαγγελῶ μὲ τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ· προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ισχυῖ σου, Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοὶ, ἀνεδέιχθησαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίοντες, καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρὸν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν τούτου τοῖς ποσί σου συντρίψας ὡς ἀληθῶς, κεφαλὴν νικηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διαδήμα εἴληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων συμμετόχε.

Ιάματα, ἡ σορός τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει, καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φαλαγγας· ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι. Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, πρεωώρασε ὄρος, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον διέσωσε, τῷ κλυδῶνι τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν θέσιν ἐκχεῶ.

Τὰ Μαρτυρικὸν ταῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανῆ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἐτέρων τριακοντα ἕξ· ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὖς, ἢ καρδία.

Ἰδωμεν οὖς τέμνουσιν ἀθληταῖς, ὅσοι.
Δεκαὶς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἀσφάραγον δεκάτη γε Τερεντίος ἐξυπεκάρθη.

Ὅτι οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου βασιλέως, καὶ Φουρτουμιανοῦ ἡγεμόνος· ὤρμητο δὲ ἐξ Ἀφρικῆς. Καὶ φοιτήσαντος δόγματος ἐξόμνασθαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους, καὶ μὴ πειθόμενους τῷ Βασιλεῖ, πανταίως καλῶσθαι, ἀρῶντες αὐτοὶ οἱ τσαρᾶκοντα πολλοὺς ὑποκαλιζομένους, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομολοῦντας, συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστῆναι, καὶ τῆ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γενναιότητι ἐπὶ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρῖσασθαι· ἀναμνήσαντες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπίληψε, μὴ δαδοικέναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπιλαδίσθαι μὴ δυναμένων.

Ἐπεὶ δὲ, προσαχθίντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουμιανῷ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τιμωμένων ξοάνων διεξῆλλον, τούτους μὲν ὁ ἡγεμὼν προαίταξε βληθῆναι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Θεόδωρον, μεταστειλόμενος, ἦδη καὶ πρότερον εἰς ἐξίτασιν ἐλθόντας, ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρῆναι καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. Ἐνστάτων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἀτρεπτον ἐνδειξαμένων ἐξ ὧν εἶπον καὶ ἔπαθον, βάρδοις ἀκανθώδεσι καὶ τραχειαῖς, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπόντων, ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαδείκνυσθαι τὴν ἔνδον τῶν σπλάγγων αὐτῶν οἰκονομίαν. Εἶτα ὀδελίσκοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν νώτων ἐπάρησαν, καὶ καταχυθίντες κρᾶματι, ὄξει αὐντιθύντι καὶ ἄλατι, τριχίνοις ὑφάμασιν ὑπετριβήσαν. Ἀπογνοὺς οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαλγῆς γενόμενος, οἷς διὰ προσευχῆς οἱ ἄγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξάνα κατέβαλον, ἀποτμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν.

Ἀχθίντες δὲ οἱ περὶ Τερεντίαν καὶ παρρησιασάμενοι, αὐτοὶ εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν· πρᾶσθεντες κλοιοῖς περὶ τὸν τραχήλον, καὶ πέδαϊς ὑποβληθέντες τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ἀλύσει περιδεθέντες, ὑπῆνεγκαν, ὑποκειμένων αὐταῖς τριβάλων αἰδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείατας ἡμέρας ἄσιτοι ἀπέμειναν· εἰσαγωγή γὰρ σίτων ἀπαγορεύθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς δεσμοφύλαξι. Ἄλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς, ἀντιλήψεως ἔτυχον παρὰ Θεοῦ δι' ἐπιστάσεως Ἀγγέλων, τῶν δεσμῶν ἀπαπεσόντων· καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὐτοὶ νεαρὰ τῷ ἡγεμόνι παρίστασαν, καὶ ξισθίντες, θύροις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἤφατο. Ἀπεικῶν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, εἶπε τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπίτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,

Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ. Τὸν Ἰακώβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ σέφος.

Τμηθεῖς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν,

Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευιᾶθᾶν αἰσχύνει.

Ὅτι οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰακώβος ὤρμητο ἀπὸ κώμης λεγομένης Φαρναθά· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κώμης λεγομένης Βιθνιαρᾶ. Συλληθέντες δὲ, καὶ παραστάτες τῷ ἀρχιμάγῳ Ἀχοσαργᾶν, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησιαῖα ὁμολογήσαντες, σίνηπι μετὰ ἕξους τοῖς μυκτῆροισιν ἐδέξαντο. Εἶτα τύπτονται, καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριοι, τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθίντες θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ κυρί, προστάζει τοῦ Ἀρχυτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἀποτιμνονταί, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνῆλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

▶ Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καρίνῳ, κατεπάτησαν
▶ τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
▶ τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
▶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅταν εὐήκοα πρὸς θείαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κεκτημένοι Σοφοί, ἐμέλπετε προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμους ἐνθέους Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προσταγμάτων ἀνόμων, κελευόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι, ὡς βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναῖς ἐκδεδωκότες, ἀπηνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῆ, καὶ σάρκα εἰληφότος· ὡς μελωδεῖτε Μάρτυρες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄνω τὸ ὄμμα διανογίας, ἀνατείναντες Γενναῖαι τὰς βασάνους, στερόροτατη ψυχῆ ἠνέγκατε βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας παῖλαι τοὺς γενναίρχας, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελεία, ἐν νηδυῖ Χριστὸν ἀρρέυστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγες, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

▶ Ἐπταπλασίως κάμνον, Ὁν Καλδαίων ὁ
▶ Ἐτύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
▶ καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
▶ τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐρωτην,

» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὁ Θεόφρων Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῶ τε, Μάξιμος Πομπηῖος, ὁ Ζεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδωρος, ἅμα τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορεία, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Υπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνεύροις τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι, καὶ τοῖς θηροῖς ριπτούμενοι, καὶ πυρακτωθεῖσιν, ὀβελίσκοις τὰ γέρνα, φλεγόμενοι ἐβόων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, τεθνατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσωσαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆ ἐξοικονίζοντες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ κιθάρα εὐρυθμος, κρηομένη τῷ Πνεύματι, καὶ ταῖς διανοίαις, τῶν πιστῶν ἠδύγησα, τετράριθμος πέφυκε, τῶν ἀθλοφόρων θεία δεκάς θείον κορυφαῖον, κεκτημένη βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνάστησον, τετραματισμένην, τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τῇ λόγῃ Παναμίωμε, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκρόθ, τὴν ἀπὸρρήτον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰᾶμα βρύει ἡ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη αἰεὶ· προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα καρδίαν καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἄνθη θεία τοῦ ἀγροῦ, ὡσπερ ῥόδα μυστικά ἐξηγηθήσατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκεπληρώσατε, πλάνην δυσώ-

δη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τῇ θείᾳ χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μάξιμον πιστοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πομπηῖον Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ἡγγικε, πρόσεχε ψυχὴ, ἡ τῆς Κτίστου τελευταία ἐπέλευσις· οἱ θρόνοι τίθενται· καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· ὁ δὲ Κριτὴς ὡς ἀγαθός, βοᾷ· Ἐτοιμάσθητε· σπεῦσον ἕν βόησον· τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τῆς φωτὸς, τὴν ψυχὴν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησιν, τῶν παραβάσεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς θείας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε. Ὁ Εἰρμός· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἠχοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαριν, ἀπαντήσας δαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ Ἐπιστηθίου τε καὶ θείου κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἱσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε· ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι᾽ ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλησιν.

Εἰχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τῆς σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψαι σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρίμενος, πάντας συμφορῶν

καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶντας, μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴχεις, συμπαθείας οἰκτρούς· ἔχεις εὐσπλαγγίαις ἀβύσσους, θεοχαρίτωτε, τοῦτοίς μου συγκαλύψον τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀπόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀπροσεξίας μου τὸν προσγινόμενον· ὅπως, ἀπὸ βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεῖς μεγαλύνω, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἀκακος ἀμνὸς ὡς περ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευράν, ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· ναοῦ δὲ ἐρράγη, θεῖον καταπέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ὅθεν, ἡ τεκοῦσά σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα· Δόξα τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγγίᾳ σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν φαῖδρον ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμπόμενος, τοὺς τὴν φαῖδράν σου ταύτην ἐορτήν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν παθῶν λυτραύμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώσεως.

Οἶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σε Πάνσοφε, μάρτυρα γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἐνέδειξε παθῶν, τὴν δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἀπάσαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σου ποιμνιον, ὄντως ἐποίμανας, καὶ ἐπὶ γλῶσσην Πατέρα τῶν Χριστῶν, διδασμάτων ἐξέθρεψας· νῦν δ' ἐποπτεύοις ἄνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον. Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ συμφορῶν, συσχεθεῖσαν καρδίαν μου, δικαιοσύνης Ἡλίου, πάσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστὲ· σπὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ανέβλυσας ποταμὸς, διδασκαλίας τοὺς πῆστούς ἀρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα, τῆς πολυθείας ξηραίνοντας.

Ισχυῖ δυναμωθεῖς, τῆ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, Ἐνδοξε ἰσχύν δι' ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτὰς, σέβειν Θεὸν ἀληθινὸν ἔπεισας, σάρκα θνητὴν Ὄσιε, πλῆτω εὐσπλαγγίαις φορέσαντα. Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ Ἀχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας, ὅθεν εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεοῖσι ἀνθραξί, θεῖας ἀγάπης, ἀναπτόμενος, μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βληθεῖς χαλκουργήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας. Πάτερ Ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρθενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας· ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσεισθή, νεκρωθέντος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ σου Δέσποτα, δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγγετο· Τέκνον φίλτατον, ὑμῶ σε τὸ μέγα ἔλεος τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ε'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, παρανομούντων ἐνστάσις, Μάρτυς ἀθλαφόρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὠφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς κρατούμενους, ἐπαγρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ενεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιστηδίου· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρθενομητορ ἄφθορος· τὸν Δημιουργὸν γὰρ πάντων ἀπεκύνσας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ανῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπεισῆλθες, τὸν ἀκρότατον γνῶφον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐζώγησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον, κηρύττων Ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὕψος, εἰδώλων ἀθεώτατον.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεις, ἐσκήνωσεν ἐν γαστρὶ σου, τὴν μορφήν μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλεωραῖς σου ρεύσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατεία τὰ μέλη μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἐστεφασ τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας Ἀντίπα στερότητα.

Ιστασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ δια σέ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῷ νεκρωθέντος θροπέσι, ποθῶν Ἀντίπα εἰσέδυσ τῷ πεπυρωμένῳ βοῖ χαλκίῳ, καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἁγίοις Παρθένε, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη δοξάζοντας.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι.

Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.

Χάλκεον ἐνδεκάτη βληθεὶς φλέγη, Ἀντίπα,
εἰς βουῖν.

Οντος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ Πέργαμον τῆς Ἀσίας κειροτόνηται Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς Πάτρων ὑπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ γράφει, Ἱερία τοῦτον πιστὸν, καὶ Μάρτυρα ἀποκαλῶν.

Ἐπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάνυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον ἐν πάσῃ ἐποίμαινεν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ· διὸ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηχθη, αὐτῶν τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ τὰς προσαγομείνας θυσίας προσεῖσθαι, ἀλλ' ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθεὶς οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπιχειρεῖ ὁ Ἡγεμῶν πείθειν αὐτόν, ὡς τὰ πρεσβύτερα τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ τὰ ἀρτιφανῆ καὶ νεώτερα ἀτιμότερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλλήνων, παλαιὰν θρησκίαν λέγων, καὶ χρόνοις συναυξηθεῖσαν πολλοῖς, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ἐψέποτε ἀρξαμένην, καὶ ὑπὸ ἐλίγων παραδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ τὸν Καῖν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφύεισαν εἰσέβειαν, ὁ Ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβέσιν οὖσαν ἀζήλωτον, εἰ καὶ τῷ ἀρχηγόνῳ πολὺ, τῶν μετὰ ταῦτα πρεῖχε.

Τούτοις εἰς ὀργὴν ὁ Ἡγεμῶν ἀναρρίπισθεὶς, τὸν Μάρτυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βοός τεχνουργηθῆντι ἐνίβαλε χαλκουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἐκετεύσας ὁ Ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξουμνήσας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἠξιώθη δι' αὐτὸν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μνησθέντες αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορήτου τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθείς φυλάττεσθαι ἐξαιτήσας, καὶ ἐπιευχόμενος αὐτοῖς ἀμαρτιῶν ἄφαισι, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ἰλασμὸν, τῆς αἰτήσεως τυχῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ ἐτίθη ἐν τῇ κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίᾳ, μύρα καὶ ἰάσεις ἀενάως πηγαζῶν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαινῆς τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχ. Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πληίνης,
Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἠγουμένη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στίχ. Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐν τῶν ἐνθάδε,
Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ
» περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῆ

» φλογί, πυρπολόμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
δοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστης τοῦ δολε-
ρῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος, Εὐλογημέ-
νος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῆ Δεῖα δρόσω, περικυκλούμενος πάντοθεν,
ὄλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὧν τοῦ πυρός,
ἔδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἰσχυῖ Δεῖα, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πά-
τερ, ἐνισχύσας ἀκμῶν ὡσπερ στερρός, πρὸς
τὸ στάδιον ἐχώρησας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικιλμένος, ἱεραρχίας Δεῖα χάριτι, αὐ-
θις πορφυρίδι αἵματός σου Σοφὲ, στολι-
σάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασιλεία, περιφα-
νῶς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Αϊμάτων Κόρη, παρθενικῶν ἐκ σῶν ἐνσε-
σάρκωται, Λόγος ὁ Πατρὶ συνάναρχος τὴν
ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος· Εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα.

Ὤδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰ-
νίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δὲ γε
πρόσωπον πρόσωπον, παρελθόντων τῶν ἐμφά-
σεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ Δεῖον πρό-
βατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποί-
μνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὀλο-
καυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κράζοντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν πέτρα τῶν Δείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρ-
δίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολά-
σεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσσειν, οὐκ
ἔσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τε-
τύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλαῦν δὲ
στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος,
καὶ νικηφόρος ἀθλητῆς, ὡς καὶ κοσμούμενος,
ἀνακράξεις· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ος μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ὡς Δεῖον
τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνή-
ροτος ἀσαχυν, ἀγεώρητον βλαστήσασα, Παρ-
θένε σῶζε, τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·
Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἰεραρχικῶς ἱεράρχα, τὸν ἱερόν ἀνύσας δρό-
μον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σου, ἱερωτάτως σὺ
καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, Μάρ-
τυς Ἀντίπα ἱερώτατε.

Ος τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, περικαλλῆς γε-
γεννημένος, δόξη μαρτυρίου Παμμακάρι,
καθωραίσθης καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὸν ὤ-
ραϊον Κύριον, Δέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ Δεῖα
πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ
συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· ἢ καὶ
ἡμεῖς συγχαίροντες, τῆτον ἐν ὕμνοις καταστέ-
ψωμεν.

Ἡτῶν ἱερῶν σθ λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ
θήκη, μύρον ἱαμάτων πηγάζει, δυσῶδη
πάθη ἀποδιώκῃσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραίρον-
τας, μνήμην σαφῶς εὐωδιαζουσα. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφθρουσθ
νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν
ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενωῶς ἐκέ-
τευε, φωταγωγήσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου,
Ἐπισκόπου Παρίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἡλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνή-
μη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτί-
σιν φωτίζουσα, Δείαις φρυκτωρίαις, Βασιλαε
μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν

δαιμόνων σκότος διώκησα· διό σε μακαρίζομεν, και έτησίως γεραίρομεν, την άγιαν σου κοίμησιν, τον Σωτήρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων ση, παρανομούντων συστήματα, Παμμακάριστε έτρωσας· φωνήν ὅθεν έδωκαν, ήρακῶν νεφέλαι· χοροί Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῶν σῶν άγώνων την καρτερότητα· διό έπαγαλλόμενοι, πίστει συν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτήν ὡς Δερμότατον.

Σοφῶς άντικτώμενος, τῶν έπί γῆς τὰ οὐράκα, και ρεόντων τὰ ἄρρέυστα, φθαρτῆς τε την άφθαρτον, άντηλλαξω δόξαν· και άντ' έξορίας, και πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπέρ λόγον Θεοῦ βασιλεια· έν αἷς και άγαλλόμενος, συν Ἀσωμάτοις Βασιλεις, ὑπέρ πάντων ίκέτευε, τῶν πιστῶς εύφημούντων σε.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Ανθρακα κυήσασα, ὄν Ἡσαίας τεθείσται, και λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' έπ' έσχάτων, εκ σαῦ Θεοτόκε, σάρκα άφθέντα και βρατῶν, τὰ πάθη πάντα άποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος, τὰς άμαρτίας κατάφλεξαν, τὰς έμάς Θεογύμφευτε, και παντός ρύπου πλύνόμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέψασα, Χριστόν ἢ πάναγνος Δέσποινα, και νεκρούντα τὰν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρῦουσα, ὕμνει τὸν εκ σπλάγχμων, αὐτῆς προελθάντα, και τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, άποθαυμάζουσα άνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποδεινότατον, μη έπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μη βραδύνης φιλανθρώπε, τὰ έμὸν καταθύμιον.

Και τὰ λοιπα, ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, και τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν τελευτὴν συντάνωσ μελπῶ Πατέρ..

Παίημα Θεοφάνους.

Ἐδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγραν διοδεύσασ ὡσεῖ Ξηράν, και τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης άνεβόα· Τῷ Λυτρωτῆ και Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸ άφραστον φῶς σα και τριλαμπές, έν τῇ άσαλεύτῳ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, άνέτειλε Πατέρ και δικαίων, ἢ εύφροσύνη αξίως ὤδέξατο.

Ηνοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἐδέμ, και άρχιερεῦσι, προσετέθης άρχιερεῦς, και τῶν πρωτοτόκων έκκλησία, συνηριθμήθης, Βασιλεια ένδοξε.

Νόος σου τὸ ὄμμα προκαθαρθείς, άνῆλθες εἰς ὄρος, άρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς· διό και τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολλήθης αὐτῷ Πατέρ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν έκωθίς, τῆ εκ σου ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὄλων Δημιουργός, προῆλθεν άφράξως Θεομητορ, και τοῖς βροτοῖς ὀμιλήσαι ηὑδόκησεν.

Ἐδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν έσκοτισμένων, και ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Η αξιοθαύμαστος, και παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν ὀρθοδόξων, κατευφραίνει ευστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, άπεκδυσάμενος Ὅσιε, και τῶν δεσμῶν, άπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, και τὴν άπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν εκλεκτῶν, ὡς εκλελεγμένος, έπαξίως άπειλήσας.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνηθήσομαι πάνταγνε, Μήτηρ Θεοῦ· έχων σε προστάτιν, τῶν έχθρῶν μου ρυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφο σου Σωτήρ.

Ὡς ἡλιος ἡμῖν, ἢ άγία σου μνήμη, άνέτειλε σοφέ, και φωτίζει την κτίσιν, Βασιλεια Δείσις σε, καταυγάζουσα θαύμασιν· ἦν περ σήμερον, έπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπέρ ἡμῶν Ἰσραήλα, Χριστὸν ταῦ σωθῆναι ἡμάς.

Θεοτοκίον.

Εύφραίνεται πιστῶν, ἢ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' εκάστην βοῶσα, και πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, και βοηθός και προστάτις, άκαταισχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πιάτει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαμπὰς ἢ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου εκρύβη, έν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, αναθάντος σου Λόγε, ἢ κτίσις πᾶσα έφριξε, και τῷ φάβῳ έτρόμαξεν, ἢ δὲ Μήτηρ σου, πχρισταμένη έβόα· Τέκνον φίλτατον, πῶς εκουσίως νεκροῦσαι, τὰ φῶς με τὸ αἰδυταν ε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
- » μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
- » ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαυρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς κακάφρονος αἰρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πατέρα εὐφρανας.

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγνωσθέντος Πατέρα κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σου ἕνστασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπαλοὺς προσδεξάμενος.

Ἰπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέμεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεόν, ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε, τῆτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σου δωρησασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁρθρίζοντες βωῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
- » μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
- » ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἡ ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον τῆς Ἐκκλησίας σε ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι κατηκολούθησας Ἐνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου, διανύσας, Θεόφρον ἀπέλιπας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Ἰπάρχουσα πανάγων τέμενος, ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθεναμῆτορ πανάμωμε.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
- » μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
- » νάγαγε δέσμαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
- » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπκῷ, τῶν οὐρανίων πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες Ὅσιε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, ἐν γῆ τῶν πραέων, ὡς πραότητος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφημῶν αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές, ὀρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ὁ πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται πανοαῖδιμε· μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐνδείως γηθόμενος· καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν Ἀγίων Πατέρων ἐποπτεύεις, καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀνθρώπινον· τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡἰαυ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα Βασίλειε τρισμάκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὐ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη Βασίλειε ταφῆια δύσσαο νεκρός.

Ὁ ὅστος ὁ Ἅγιος Βασίλειος, διὰ τὴν υπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἔνθιον βίον, Ἐπίσκοπος Παρίου καθίσταται, ἐπὶ τῶν θύσσεων εἰκονομάχων· ὅς, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς εἰκονομάχοις, καὶ μὴ ὑπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἀγίων εἰκόνων καθάρσει, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἅπασαν, ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι· καὶ στενωχωρίαις διήνυσε, μεταβάσεις καὶ φυγὰς αἰετιοῦμενος, τῶν πατρικῶν δογματῶν προῖσταμενος, τῶν κακοδόξων τὰς συναξείας μισῶν, καὶ τὴν εὐσεβίαν ἀσπαζόμενος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, καὶ εὐάριστος εἰς τέλος ἀναφανείς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία ζωὴ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Ἰορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρῶτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχ. Ρίζος δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
Ἄνθουσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Ἡ τις, ὑπὲρ τοῦ πατρὸς πολλάκις ἀναγκασθεῖσα ἀνδρὶ ἀνδρὶ, οὐκ ἐπίστατο· διό, μετὰ τὸ ἀποβιῶσαι αὐτὴν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πίνθησε καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέσι οἰκίαις διανεμαμένη, πολλῶν ἔργων μήτηρ ἐγγόνει, καὶ χερῶν προασπιστής. Πολλάκις δὲ παρακλήσει πολλάκις βιαζομένη ὑπὸ κέρηνος τῆς ἁγιοδόξου Αὐγούστης· ἀνεῖναι αὐτῇ καὶ συμβασιλεύειν, οὐδαμῶς ἠνίσχετο. Ὅπως δὲ ἡμέρας διέτριβεν ἐν τῷ παλατίῳ, ἔξωθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον ἠμφισμένη ἦν, ἐνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος. Τὸ ποτὸν αὐτῆς ἦν ὕδωρ, καὶ ἡ τροφή ἀσκατικὴ· τὸ δάκρυον ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὄθεν καὶ τὴν μνηστικὴν ὑπέρχεται βίον, διὰ χερῶν τοῦ ἐν Ἀγίοις Ταρασίου, ἀποκειραμῆν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁμονοίας. Ἐκτοτα

δι' οὐτ' αὐτῆ τῆς Μονῆς ἐξῆλθεν, οὐτ' ἄλλη τῶν ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπειλήθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ κατωλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέ ποτε τῶν θακρῶν ἀνιστάθησαν· ἡ ταπείνωσις αὐτῆς ἀμετρος ἦν· πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς διηκόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμη, ἔδωκεν ἐκρίμα, ἐν τῇ τραπίζῃ παρίστατο, καὶ διηκόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιῶσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων, μεθίσταται πρὸς Θεόν, χρόνων οὐσα πεντήκοντα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δάμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφῆρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δάμης δημίω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμανος.

Στίχ. Εὖρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένῃ κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυὶδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δύλως Θεῷ τρεῖς Ἀβθάδας παθοκτόνης,
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι·

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
• τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἧς ἠξιώσαι
Παμμάρκα ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ φωτὶ
σκηνούμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμκαρίστε
κοσμίως διαπρέπων, συγχορεύεις βοῶν,
ταῖς ἄνω στρατηγίαις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων
λειτουργός· ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην
ἡμῖν, ἰλέωσαι βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβλη-
κας ἀγνὴ εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
γεννήσασα, ὧς πάντες· εὐλογητὸς εἶ κράζομεν,
ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-
• τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
• σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσπληρῶν τῆ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λε-
λυτρωμένος, τὴν χαρὰν Παμμάρκα, καὶ

τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλ-
πων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμενος·
ταῖς γλωσσαλγείαις, τῶν βλασφημῶν Πα-
τερ, εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖτε
κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς τερπνὸς ὁ τάπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας
ἱερομύστα! ὡς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐν-
διαίτημα, ὃ ἐκλήρωσω! Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ
ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κερπήμεθα·
σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τῶν δεινῶν λυτρήμεθα, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλο-
γεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Νικηταὶ τυράννου.
ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν; οἱ δια-
• σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
• σωματοῖς χορείαις σέ μεγαλύνοντες.

Ἀγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ
τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως πετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας,
καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε, δικαιο-
σύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ
τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν
ἐν πρεσβείῳ μὴ παύση ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.
Θεοτοκίον.

Ρευστὴν δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστροῦ·
σε ὁ πλαστηργὸς προσλαβόμενος· Ἀχραν-
τε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκου.
Τὰ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου,
Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν;

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέγξωμαι; ὀρθοδό-
ξων διδασκῶν, καθηγητὴν πανευκλεῆ; κο-

ρυφαῖον ἱερὸν, δογματῶν θείων ἀψευδῆ; τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον; τοῦ λόγου, γενναϊότατον συνήγορον; ἱεραουργὸν ἱερώτατον; θαυματουργὸν τιμιώτατον; Ἰκέτευε, ταῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων αἰεί, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοητὴν; λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν; σταλαῖζον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν; θείων λογίων ἐκφάντορα; πάσης αἰρέσεως ἔλεγχον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν; τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱεραουργὸν πανευσεβεῖ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς; κρατῆρα, πόμα θείων ἀναβλύζοντα; φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα; Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῆ δὲ φαινόμενον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον; Σερραπέυεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν ἀπελαύνεις πολεμίων, τὰς ἀθέτους προσβολὰς κινδύνων, ἀπαλλάττεις τῆς τιμῆς σε, καὶ θλίψεις καταπαύεις. Θεονύμφευτε. Χαρὰς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ φοβερόν ταῦτα θῆμα; ἡ Παρθένος ἀνεβασα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς αἰ ὠδίνας, αἷς οὐκ ἔγνω, ἐν τῷ τίκτειν σε. Υἱέ, δριμεῖαι, καθικνῆνται τῇ καρδίᾳ με· αὐ φέρω, τῷ Σταυρῷ σε προσηλθόμενα, ὄραν, ὡ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστηθι, καὶ δάξασον, τὴν φοιτητὴν αἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πόνους ἐπαινεῖν Μαρτίνε κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ἔδῃ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν
» ἦλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεοόσατο· ἀλάστορα
» ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον
» διήλθεν Ἰσραὴλ· ὠδὴ δὲ ἀνεμεῖλετο· Τῷ
» Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόνους μυρίους, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας,

πρὸς ἄπονον ζῶν, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς, ὀδύνας ἐπικούφισαν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σε φωτιζόμενος.

Ουσίας δύο, καὶ δύο θείματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογματίσας, Χριστὸν τὸν ὑπερούσιον Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας Μαρτίνε ἱερώτατε.

Νενοσηκότας ἀλόγως τοὺς ἄφρονες, καὶ ἐπιμόνου Χριστοῦ ἐν φρονούντας θείλημα, φρονῆσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμνηνόμενος, διὰ λεγξας Μαρτίνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Οκατὰ φύσιν, τὴν θείαν ἀάρατος, ὠραῖθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θείλησεις ἐνεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ὡ πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἔδῃ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
» λουμένοις.

Υπάρχων ἀνάπλεως πανσόλθιε, θείου ζήλου συνήθροισας, ἱεράν Μαρτίνε, ἀνοδοῦν, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Πύρρον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδοτον καὶ Κυρὸν τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις ἀμοίως ληρωδοῦντας.

Εκ Ῥώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτιζὼν πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατὴρ τὸν ὁμότιμον καὶ σύμβρονον ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θείλησεις, Παναγία Κόρη.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν φόβον σε Κύριε ἐμφύτευσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἅπα βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς αὐξηθείς τε πνευματικῶς, ἠξίωσαι διὰ δόχου; Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμαίνας, Κυρίου τὰ ποιμνιον· αἰρετικῶν δὲ φάλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε· ὅθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίᾳ τῷ στέφει, ἐστέφθης ἀορίδιμε, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, ὡ Μαρτίνε θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοὶ θαυμαστώσων, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγγίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σε, τὸν ἀμέτρητον πλῆθον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κραζῶ σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ, αἰδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑποίσω Λόγε, φρικτὸν βλέπειν θέαμα; κόπτομαι τὰ σπλαγγνα, καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, πφαγὴν σου τὴν αἰδικὴν. Ἀλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξανάστηθι ταχὺ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεσιν, ὅπως δοξάσης Υἱέ μου, καὶ μετὴν τεκοῦσάν σε;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πέθης ἐφ' ἵππους τοὺς Ἀποστόλους σε
» **Κ**ύριε, καὶ ἐδέξω χειρὶ σου ἡνίας αὐ-
» τῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Αδίκως τοῦ θρόνου, σοφὲ τοῦ σῆ ἐλαυνόμε-
νος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κα-
κωθῆναι προήρησο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς
Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώβητον.

Ιστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἔννομος,
ἀθλητὴς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν
θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ συρόμενος
μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπιῶν ἠγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξεύματα,
παροινίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ
καρτερῶς ἐνήθλησας περιδονόμενος, καὶ δεσμέ-
μενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν δύο οὐσίαις, θεανδρικῶς γνωριζόμενον,
τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ
καὶ ἀνθρώπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως
ταῖς τούτου, φύσει Παρθένε πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
» λωτον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ
» τῷ τῆς γνώσεώς σε Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῷ
» τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σε καθοδήγησον.

Ιερωτάτῳ σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερον σα-
φῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν
αἱρέσεων ἔτρεψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυ-
λακαῖς καὶ θλίψεις ἐνδοξε.

Νισταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Ὅσιε, οὐκ
ἔδωκας, ἕως σκηνώμα γέγονας τοῦ Θεοῦ,
καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἱρέσεως τὴν
πλάνην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσει
σοφὲ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ
παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφη-
μοῦντες, καὶ ἀναιδῶς σοι ἐπεμβαίναντες.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως Παρθένε, ἢ τὸν ἀπερίγραπτον
Θεὸν σαρκὶ κυήσασα, τῆς σαρκός μου τὰ
πάθη θαυμάτως ζώωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου,
νενεκρωμένην πλημμελήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χειρὰ μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ριήνυται ὁ πονηρὸς, Θεοφόρε πρὸ ποδῶν
ἱερῶν σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῷ, λό-
γῳ καὶ δείκνυται διαλάμπων, δόγμα τὸ θεῖον
ὑπὲρ ἡλίον.

Τείνησί σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδεσμέ-
σιν αἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα πᾶσαν,
καὶ αἱρέσεων σύνδεσμον, διαρρήσσοντα δεσμοῖς,
θεῖων δογμάτων σου, Ἱεράρχα, Πάτερ Μαρ-
τίνε ἱερώτατε.

Ιστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρι-
των τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν τοῦ
Χριστοῦ Πάτερ θελήσιν· καὶ Μαρτύρων προφα-
νῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τούτων τῆς
δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, καταλύονται ἀρρή-
τως γὰρ τίκεις, τὸν πλαστουργὸν τῶν
ὄλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεόν τε καὶ βρο-
τόν, δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον, καὶ ἐνεργείας
Μητροπέριε.

Ὁ Εἰρμός· Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης τοῦ ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθὼς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων.

Ἀπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.

Ἀμφὶ τρίτηδεκάτῃ θάναε Μαρτίνος περίπυσος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγμένου Πωγωνάτου, ὃς τις Κωνσταντίνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς Δάφνης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφαλῆς διὰ κάδου. Διὰ γοῦν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν βασιλεύουσαν, ἤχθη βία ὁ μακάριος οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἱπάνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς, τῆς δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἰρέσεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Μαρτίνος Σίργιον καὶ Πύρρον καὶ Θεόδωρον δημοαίσις ἀπικήρυξε γράμμασι, καὶ ὄρον ἐξέθετο εὐσεβείας μετὰ τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἰρέσεως, μεταστέλλεται αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὡσπερ εἶρηται, ἀπὸ Ῥώμης· καὶ ὡσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεὶς αὐτῷ κλοιά, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τούτου καθιέρξεν· εἶτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμονον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ, καὶ Δάδα.

Στίχ. Τίνες κεφαλῶν οἷδε κείμενοι δίχα;

Κυντιλλιανός, Μαξίμος τε καὶ Δάδας.

Εν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῶ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν δυσσεβῶν, συσχισθέντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῆς Ὀξοβίας, παρεδόθησαν ταῖς ὑπάτοις Ταυρικίῳ, καὶ Γαίῳ· καὶ ἀνακριθέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ἰπνωσάντων οὖν αὐτῶν, ἦλθεν, ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀφαστάντες προσηύξαντο, ἀλλήλους ἐπικοδομούντες· καὶ ἰλθὼν Ἄγγελος Κυρίου ἐθαροποίησεν αὐτούς. Πρωτὰς δὲ γενομένης, ἀναστάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιετὴν τοῦ παντός ὁμολογήσαντες, ἐτύφθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνῃ.

Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχ. Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,

Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Τόξου βέλει Ζωΐλε πληγεὶς ἐν ξύλῳ,

Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει τῆς

• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καρίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός· εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πάτερ Χριστὸν στερήσαντες, ἐστέρησάν σε θρόνον, ἐκδόντες ἐξορίας, μακροτάταις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Υπελθὼν τὰς χρονίους, φυλακὰς, οἷα φύλας ἀμώμου Πίστεως, αἰρέσεων τὸ σκότος, ἐμείψας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Κρύει καὶ παγετῶσε, προσπαλαίοντα Πάτερ, καὶ ἀσθενείαις μακραῖς, ὑπέθαλπεν ἡ χάρις, ῥωννύουσα Μαρτίνε, μελωδούντα τῷ Πνεύματι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Λέων Πάτερ καθάπερ πεποικῶς, πρὸς ἀνδρους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κύρον, καὶ Σέργιον Πύρρον, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ενίζομένη φύσει, διακρίεται προσώποις ἡ Παναγία Τριάς, ὁ Πατὴρ Παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο θελήσει δύο, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σὺ Πανάμωμε, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως, τοὺς οὕτω συμφρονούντας, διασώζει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ καταπατοῦντες ἐκραυγάζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στενοχωρῆμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ χαλεπαῖς ἐξορίας, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, Μαρτυρίου στεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπειληφας.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης θεολέκτη, δεδιωγμένος Μαρτίνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας ἐκ μέσου, τὴν ἀδικον αἴρεσιν.

Επικοσμήσας τὸν Πέτρου θεῖον θρόνον, καὶ τῇ αὐτοῦ θεῖα πέτρα, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτίνε, σὺν τούτῳ δεδόξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσση πυρίνη τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀναλαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τῇ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκβοήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν ἄλλο στρατευμάτων, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, Μήτηρ Θεοῦ χρηματίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκός με, ὑπέρτερον παίησον.

Ὁ Εἰρμός· Οἱ θεωρήμονες Παῖδες.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρος παρήλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ιερουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητὴς τε καὶ μάρτυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μαρτίνε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλη· ὅθεν σε πιστεὶ μακαρίζομεν.

Οὐς φωταυγῆς Μάικαρ ἦλκισ, ἀνατεταλκῶς πρὸς ἑῶαν ἐκ δύσεως, ἀπασαν ἀκτίσι τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἰρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες ἄθλους καὶ παλαιήματα, καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ηστραψε μάικαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαῆς ἡὼς ἀστήρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντα καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντάς σε, ἐν ὕμνοις ἐπαξίοις, Πάτερ Μαρτίνε Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων πειθόμενος, δύο ἐν οὐσίαις Φάινῃ καὶ θελήσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογῶμεν, καὶ σὲ Παρθένε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ὁρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδόμηκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγω θείας γνώσεως λαοὺς ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελεῖς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τέτους, Λόγω τῷ ἐκλάμ-

φαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῶ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀρίσαρχον σοφόν, καὶ τὸν θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας, ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, θέρμη θείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκήνωσαν, ἀμοιβαῖς πόνων δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ θεούμενοι.

Παυλῶ ἐφεπόμενοι κλεικῶ, διδασκάλῳ Ἐνδοξοῖ, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρκτῇ κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλος δέ, τμηθέντες κεφαλῆς ἐνηθλήσατε. Χριστῶ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψεσι πλάτυνον, καὶ ἐν γενοχωρίας, μεγαλύνον, προσημεοῦσά μοι, τὰ προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ' ἐκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν· ἀλλ' ἐξαναίστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θεῖοις Μαθηταῖς θεῖον ἐξάιδω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θαρῶν ποντούμενον, Θεῶ ἐπινίκιον ὠδὴν ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Επὶ τῆς γῆς ὁ δι' οἶκτον ἐπιφανεῖς, μαθηταῖς ἐκλέγεται, καὶ θεράποντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας σοφοὶ τὸ θεῖον βούλημα.

Ιερωτάτη χορεία τῶν ἱερῶν, Χριστοῦ ἑβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν τὴν γῆν, διδαχῶν θείῳ φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Ο ἱερώτατος Πούδης, καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν γῆ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀπαδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς καίτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἀχραντε, νῦν συνάψῃ ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σου, καὶ διέμενεν ὃν ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἠλίῳ, περιήλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας σκοτός ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πόνοις τῆς σαρκός, τὴν ἐπίπονον ἦραν, ἁμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίστοις, ἄλλῃ μνηστευόμενοι.

Αρρήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες ταῖς ἀρχαῖς, τῆ αἰῶνος τούτου ἐξεφαύλισαν. Θεοτοκίον.

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρέυστως, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, καὶ συντριβέντας φθορᾶ, τῆς ἀνθρώπων πάλιν ἀναπλάσαντα.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποσταζόντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηγάκατε, οὐρανομύσται Κυρίῳ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθει, τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου Ἀχραντε, Θεογεννητορ ἀγαθῇ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις σωτήριος καθαρσις. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσήλωμένον, τὸν αἰμὸν ἢ ἄμωμος, ἀμναῖς καὶ μήτηρ καὶ ἀγνή, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· Λόγε, ὕμνω σου τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει

ἄνακραίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Η ὑπερούσιος, Τριάς ὡς τρίφωτον, ἐπανῆψε λαμπάδα τῆς ἱεροῦς, Πούδην τε καὶ Τροφίμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, θείῳ λόγῳ καταυγαζοντας.

Τοῦ Παύλου ὠφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμούς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους Ἐνδοξοί, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γενηθότες ὑπομείναντες.

Αιμάτων ρεύμασι, καθηγιασάτε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλῶντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου Ἀχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπρόρητον τείχος, καὶ πρὸς Θεὸν, πρέσβις χρηματίζουσα, αἰωνίζεσθε με φλογός, καὶ γεννῆς ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέσμαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναὸς, τοὺς εἰδωλικούς σοὶ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηπὴν πεσῆσαν ταῖς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Θεοκήρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεεῖς, ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταραζάντες, τῆς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ θείῳ ἀνεζώωσατε.

Επισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, θείαις ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὀδύνῃ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτήρες ἡμῶν γενόμενοι. Θεοτοκίον.

Ιερωτάτως ὁ ἱερός, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεῖς, Πνεύματι θείῳ ἐβόησεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελεε.

Ο πάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁμοῦ, καὶ Πούδης ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ ἱεραὶ, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τοῦ Πνεύματος σοφοί, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν ψυχὴν

ἠρδεύσατε διδασκαίς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης Δεῖα χάριτι.

Ενούμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχήκατε ὁμῶ γὰρ ταῖς κεφαλῆς σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετημήθητε. τούτῳ κλειζόμενοι. Θεοτοκίον.

Μένη σου ἢ σύλληψις, ξένη Κόρη καὶ φρικτὴ, ἢ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, τοὺς ξεκωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Ο Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῷ τῶν Ἀρισταρχον ὡς ἀριστέα,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφου.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετημήθη, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστη, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τροφή προσήκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει (*).

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καί γε τετάρτη. Οὗτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθούντες τῷ διδασκάλῳ ἐν πᾶσι τοῖς ὄψεσιν αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐπλήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ βρωμαϊκῆς διαλίκευ ἐν ὑπομνήμασι καταλείλει. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ὅτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἱστορήσει· γίνετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' ὑφοιτῶν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολυίστωρ, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου!

Στίχ. Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ παλαιὸν Μιμώμενος γὰρ Μάρτυρας τὰ πῦρ ζέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶν τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς Σατράρχαις μιμούμενος, καὶ τὰ ἐπίμαχον ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἵστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέσθη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κράτος παρὰ τῶν Σατραίων

(*) Καὶ εἰς τὰ προτετυπωμένα Μηναῖα, καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν, τὸ δίστιχον τοῦτο ἀναγιγνώσκεται οὕτω.

» Τρόφιμον τρυφὴν ποθῶν τὴν οὐρανίαν,
» Τροφή ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Ἄλλε πᾶς τις βλέπει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος ἔχει ἀμετρον τὸν β'. γ'. καὶ δ'. πᾶσι· ὁ δὲ δεῦτερος τὸν γ'.

ἦν, ἰπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγῶν μίγα, καὶ σιγῆν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθείᾳ ἑαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἀρχόντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθεῖσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουλευθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθεῖσης ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στίφανον εἰδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Η ἁγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδίᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζύχθη ἀνδρὶ καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρὸς οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιήκει σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτῆς διάβολος αἰσχροῦς λογισμοῦς ἐπέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἤκουεν οὐδὲν, πυρῶν οὗτος μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πλῆξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν τῷ Κυρίῳ παρέθετο τὴν ψυχάν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον, παρευθὺς τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, περιεῖν τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὗρον τὴν κόρην νεκράν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα εἶδον κειμένον τυφλὸν περιφράμενον καὶ πλαιώμενον, ἰπυθάνοντο, τί τὸ ὁρώμενον; Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλύψαντος, καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προσθεμένου καὶ δυσωπῶντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δεῖξασθαι, πεσόντες οὗτοι παρίστησαν αὐτὸν τῷ Ἀρχεπίτῳ. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωθεῖσης, τῇ προσταξί τούτου ἀπειτήθη, ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἀββᾶς Δαυιδᾶ, ὁ τῆς Σκήτης πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκήτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατίθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σκήτι, ἱρωτικῆς κενεῖας βληθεὶς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἑλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγῆς, ἔλαβε καθ' ὑπνοῦς εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρας ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γέγονε ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκὸς, μεγάλην βαρὴν τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κίχτηται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σεπτεβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Δ**ροσοδόκον μὲν τὴν κάμνον ἑργάσατο,
- » Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοῖς Καλ-
- » δαίσις δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
- » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
- » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ασεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμνον, ὄμβροισι σεπτοῦ κηρύγματος, ὡς Ἀπόστολοι· ὡς δὲ

Θεῖοι ὄντες Ἀθληταί, αἱμάτων ῥοαῖς εἰδωλικήν, ὕλην ἐφλέξατε Σοφοί· ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἅπασαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, Θεῖον κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ἐσπεύρατε ψυχαῖς, ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοί, καὶ ὡσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ πάντας προσήξατε.

Ωραιώθητε ὠραίοις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμε· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν, σὺν Πούδῃ τῷ ὄντως θαυμαστῷ, διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὠφθης Πνεύματος, βουλῆς μεγάλης Ἁγγελον, σωματώσασα, τὸν τοὺς Θεῖους τούτους μαθηταῖς, τῷ κόσμῳ ὡς Θεῖας ἀστραπαῖς, ἐξαπαστείλαντα Σεμνή, φωταγωγῆσαι πιστοῦς.

Ὡδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

► **Ε**κ φλογός τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
► καὶ Δικαίῃ θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅ-
► παντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βέβησαι.
► Σε ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκτεμάντες ταῖς ρίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ δρεπάνῃ τῇ Θεῖα καταφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις Θεηγόροι.

Λόγῳ Θεῖῳ καρδίας κατενεώσατε· καὶ τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἄσταχυν Σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλοι τῆς ἐκκλησίας Χριστῆ, τῆς ἀμπέλης τῆς Θεῖας οἱ Θεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμόν, τῆς ζωῆς ἀπαστάζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνισας ὅλην καινῇ λοχείᾳ σου, φύσεως Θεσμούς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

Ὁ Εἰρμός· Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιοις.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

► **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰς τολ-
► μαῖ Ἁγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
► διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
► σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
► οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ισχύς ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· ἀσθενεῖα σαρκὸς γὰρ οἱ Ἅγιοι, ταύτῳ περιπλακέντες,

ἔτρεφαν ὤλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ πιστὸς ἐρρύσαντο.

Ως χοῦν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε, πανευκλειεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται ὠφθητε, μέλποντες σὺν ἐκείνοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀρρώσθηματά, καὶ ψυχικά· Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελούντες ἐξαισία θαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοία προσεφεικνύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ηθεῖα μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα, τὴν τῆ Χριστῆ φαιδρύνει Ἐκκλησίαν Ἀπόστολοι· ἦν ταῖς Θεδαῖς ὑμῶν παρακλήσεσι, ρύσασθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἰρέσεων, σκέποντες ἀπήμονα λαόν, τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογός γεέννης με ἐλευθέρωσον, ἢ ὑπὲρ καὶν τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὰ ἀστεκτον· καὶ ψυχὴν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπιγνώσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ Φωταγωγικόν, ἢ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς πολὺπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαιίσματα, Κρήσκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενον θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν πᾶσά σε, ἢ Χριστῆ Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ωμοτάτως ξεόμενος, καὶ πλευραῖς ὀρυττόμενος, καὶ μαστιγῶν πλήθει, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σεβάσμιον. Ἀθλοφόρων καλλονῆ, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν τὴν ἀγίαν, ἑορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Ιέρως πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἴστασο, πυρὸς μηδὸλως φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεῆ, τὸ μακάριον πνεῦμά σου· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ἱκετεῶν, ἱλασμὸν ἀμαρτημάτων, λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Θεῆ Μήτηρ ἀφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγισσύνη πάση ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ εἰσῆς με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως εἴρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνασῆναι, συνανιζῶν τῆς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς συνήθως, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κρήσκεντα πηγῆν θαυματίων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθυσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀθλητοῦ καὶ Μάρτυρος πιστοῦ, ἱερῶς ἐναθλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκότῃς ἄρχοντα, τροπωσαμένῃ θείᾳ χάριτι.

Ρεόντων παραδραμῶν τὸ ἄστατον, Μάρτυς πολυάθλε, πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας σαυτὸν, ὀλοψύχως ἐκδέδωκας· καὶ νικητῆς γενόμενος, στεφηφορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοὶ, τῷ θεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τούτου τιμῆσωμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκῆται ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁράται καθ' ἡμᾶς, ὁ

τῇ φύσει ἀπρόσιτος· ὃν ἐκτεκῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγνή παραμύχμε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενος τῆς ξεσμους, ῥωμαλεότητι νοῦς ἠνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς Ἐνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδυόμενος.

Ενεύρου σε Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον στερρῶς Ἐνδοξε· καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνους ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, Κρήσκη στερρῶς ἠθλήσας, πόνους ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τῷ παντὸς Δέσποιναν, ἱερολογίαις τιμῆσωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίσταται, δόξη λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄλων· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλήτα, Κρήσκη ζητοῦντες, λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Οὐ σωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξια· εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσαστο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσπορα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ ἄρμυλους σώξεις ἀεὶ ἐκ πανταίων δεινῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόανθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' ἔν οὐ σθένω Τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, σταυρῷ καταδοῶσά σε. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀθλοφόρος· πάθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θεῖον καὶ ἀχραντα, δι' ἃ τὴν ἀπάθειαν εὐρήκας.

Παρισταίμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τῆ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδισταίτω, Κρήσκη ὠμολόγησας, καὶ χαίρων ἐγήθησας· ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ηκολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτῆ σωτήρια, πάθη εἰκονίσας, μάστιγας ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλαφόρε αἰοῖδιμε.

Γενναϊότητι κατέπληξας τοὺς αἰθέους, ὑπομονῇ τε σώματος, Κρήσκη Σεργόρε, τὸν τῆς νίκης στέφανον, δεξάμενος ἐνδοξε, καὶ τὴν διαιῶνας ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ητὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερφυῶς κηύσασα, ἐπ' εὐεργεσία, τῆ ἰδίου πλάσματος, ἢ πάναγχε Δέσπαινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» **Σ**ὺ φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνωμοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ρεύματα θεόπνευστε.

Θανατῶ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, δωρεὰς ἀθανάτης, τοῖς πίστει προσιωσί σοι.

Αιμαίωται σε ροαῖς, ἱερῶς φοιτιστόμενος, καὶ σήμασιν Ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βραῦμέν σοι· Χαίρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» **Θ** Ἐκκλησία βραῦ σοι, ἐκ δαιμόνων λίθρε
» κεκαθαρμένη, τῶ δι' αἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντε αἷματι.

Μέλεσιν, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς· ὁ Δεσπότης σε, Κρήσκη θάπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ανθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενας, διὰ πυρὸς ὑπέδεξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, παλυθεοῦ ἀπάτης τὸν ἄθεον.

Τίμιον, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σε παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρὸς γὰρ ὤφθης, μεγαλύνων, καὶ δοξαζῶν Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τῆ Δεσπότη τῶν ὄλων πυρίμορφον, ὑμολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλάτιον καὶ λυχνίαν, καὶ πασταῖδα, καὶ θεόδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς..

Συκαξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας. Στίχοι.

Θαίμβος βλέπειν Κρήσκεντα τῆ πυρὸς μέσον, Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Καίθανε καὶ Κρήσκη πέμπτη δεκάτῃ πυρὶ λαύρω.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ηλικίαν προβιθεῶς. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀσεβίαν κομῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῆ πλάνης δεδουλωμένους, καὶ αἰδᾶς τοῖς ἀψύχοις προσάγοντας, παρῆνει τῆς ματαιότητος ἀποστῆναι (προσελθὼν μέσον αὐτῶν), καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφειν, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σεβαζόμενον, μόνον ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἀπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἡγμένου, κακοδαίμονα τὸν Ἅγιον ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ αὐθαιρέτως πρὸς τὰ δεῖνά χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μενεῦν εὐκλείας καὶ εὐδαιμοῦνίας, ἀντίφησεν ὁ Ἅγιος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐρωτώμενος δὲ τύχη, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀντιπάντων, Χριστιανῶν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν οὐρανῷ οἰδᾶς τοῖς εἰδώλοις προσευχεῖν, καθὼς ὁ Ἡγμῶν συνέβουλεται· ἀλλ' ἐπιπάντων τῶ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλοτε τὸ σῶμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῆ φυγῆ ὡς παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξίεται· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διαφθείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεδωκε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἀμνοῦ Θεοῦ σφάττουσαν ἀμνάδας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Βασιλίσσαν ἅμα.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθητριάται γεγονῆσαι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τιμὰ αὐτῶν λείψανα κωκτὸς ἀνελομένοι καὶ κηδεύσασαι, διεγνώσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Καταμνηθεῖσαι δὲ, τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπίμψθησαν· ὑπερον δὲ ἐξαχθεῖσαι, καὶ τῆ εἰς Χριστὸν ὁμολογία ἐμμένειν εἰπούσαι, ἀναρτῶνται, καὶ τοὺς μαστοὺς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτίμουνται· καὶ τίλος μαχαίρα κατατομῶνται.

Ἐτῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος ἀνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον, Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ Παυσалуπίου.

Στίχ. Παυσολυπίω καὶ Θεοδώρῳ Δύτῃ,

Δωρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιταῖοι Παῖδες τῇ
• **Π**ερσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ
• **Φ**λογί, πυρπολούμενα ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
• **Μ**ένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
δοξε, μέσον τοῦ πυρὸς ἐβλήθησ διὰ Χρι-
στὸν, καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέ-
δεξαι, ὑμνολογῶν Θεὸν παμμακάριστε.

Εν μέσῳ ἔστης, φλογὸς ἀστέκτις χρυσὸς ὡς
ὄβρυζος, πίστει ἐξαστραπτῶν Μάρτυς ἀ-
ληθινῇ, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλο-
γημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς Παμμακάρι, δυνατωτέραν ἔχων ἐνστα-
σιν, μέσον ἐμβληθεὶς πανεύφημε τῆ πυρὸς,
ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἀνθρώπους
ἀποσβεννύων, Κρήσκη πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Αγιώτερα, τῶν Χερουβὶμ ὠφθῆς Πανάμωμε,
λόγῳ συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τῆ Πατρὸς,
ὄν ὑμνοῦντες ἀνακραζόμεν· Εὐλαγημένη σύ, ἐν
γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• **Ν**αμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **Σ**εβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδεῖν ἐφιέμενος Χριστὸν, στολαῖς ἐφαιδρυνας,
τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσαις σοι ἀνω-
θεν· καὶ παρίσταται γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ, βοῶν πανόλθιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέξῃς θάνατον,
πυρὶ ὀπτάμενος, ὡς ἄρτος ἐνδοξε ἡδιστος,
τοῦ τῶν ὄλων Βασιλεύοντος· ὃ παριστάμενος
βοᾶς, ἀγαλλομένη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Είληφῶς παρὰ Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν Ἐνδο-
ξε, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάν-
τοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου, ἀμαρτιῶν
ταῖς προσβολαῖς, ἴασαι δέομαι, ἵνα κράζω· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὠραῖσθεῖς, ὑπῆλθες Ἁγιε,
τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, καὶ ὡς ὀχήματι ἐν-
δοξε, ἐπιθαῖς τούτῳ ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθη-

σας Θεὸν, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν, βροτὸν γενό-
μενον, Θεοχαρίτωτε; πῶς ἀκατάφλεκτος
ἔμεινας, πῦρ τὸ ἀστεκτὸν χωρήσασα; χαριστη-
ρίοις σε φωναῖς ὅθεν δοξάζομεν καὶ βοῶμεν·
Εὐλαγεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χρι-
• **Σ**τὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• **Ε**πάγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογίαίς σε θείαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευ-
φημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερ-
βαλλόντως εὐαρεσῆσαντα, καὶ καθελόντα ξόα-
να, τῆς ἀπωλείας ἀνδρικώτατα.

Ως ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι! ὡς εὐκλεεῖς σου
οἱ ἰδρώτες! οὓς ὑπενεγκῶν διὰ Χριστὸν,
ἀρρήτως δόξης Μάρτυς ἠξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεό-
μενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανη-
γυρίζει, ἄδουσα τοὺς ἀθλοὺς σου Μάρτυς,
καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαίσματα, ἀπερ-
γενναίως ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Ημεροφαῖ ὡς ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία σε γνω-
ρίζει, θείαις φρονκτωρίαις τὸν κόσμον, Με-
γαλομάρτυς περιαιυγάζοντα, ὅθεν τελεῖ τὴν μνή-
μην σου, τὴν φωτοφόρον εὐφημοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου
νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς
σέληνης Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκτεκῶς ἐκέτευε,
φωταγωγῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ 15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης,
Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι,
καὶ ἀρεταῖς ἐκτροφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρο-

τατον, εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένους νεάνιδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον Θεώσεως, ἀνευδότην νεύσει, πρὸς Θεὸν θεωρῆναι, καὶ Θείας θεωρίας πληρῆμεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναιοφρονες, τὸν τὴν Εὐαν πάλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νπροῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μηπάθεισι, πονηροτάτοις θεραπεύσον, ἢ τὸν ἀκέσσορα, καὶ σωτήρα πάντων τὸν Χριστὸν κησασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβολῆ τὴν κακόνοϊαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυρω Θεῖον μέλος.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ αἱ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσῳμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• Ἄλαδὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νῦν αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον πανήγυριν.

Ρῆξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμά ἐν Θεῷ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι, συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Ἰσχυσεν ὁ Βελίαρ, ἀπατήσας πρὶν τὴν Εὐαν σεπταῖ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη, τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμπαντα, θεραπεύσασαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον.

Τίκτετε ἀνερμηνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀρρέυστως αἰπεγέννησε, καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν τὰ συμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ομβροῖς Θεῖου Πνεύματος, καταρδευόμεναι ὀστάχυας, μαρτυρικούς, Θεῖα γεωργία, αἱ Παρθένοι ἐξήνησαν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ μὴ βλέπόμενα στέργουσαι, τοὺς ὀρατοὺς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἐτροπώσαντο δαίμονας.

Πῦρ ἐκ ἐπτοήθητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, Θεῖω πυρὶ· ὅθεν ἰαμάτων, Θεῖαν δρόσον πηγάζετε. Θεοτοκίον.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μη, δεινὸν χειρόγραφον Δέσποινα, ἢ τὰ δεσμά λύσασα τοῦ Ἀδου, τῇ ἀσπόρῳ κησεί σου.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ' τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Νυμφευθεῖσαι Κυρίῳ θεωρηπῶς, ὡς περ προῖκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσηνέγκατε, Ἀθληφόροι νεάνιδες, καὶ νυμφῶνας Θεῖου, ἀξίως ἐνύχετε, φωτισμῷ ἀρρήτου, ἀπαύστως πληρούμεναι· ὅθεν τὴν ἀγίαν καὶ σεπτήν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτήρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Γῆν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βασιζόντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάσιν τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σπὴν φιλανθρωπῶς ταχινὴν βοήθειαν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δούλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωρῆσα ἐπὶ Σταυροῦ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεταί, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· ταῖ

δὲ σπλάγχνα σε φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστὴς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Εἰσακήκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οἶ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ὑποχωρήσαντες, καταγωγή τοῦ Πνεύματος, τὰς Χριστοῦ παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνία θεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίοις ἀντιταξάμενοι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ στεφάνων θείων ἠξιώθητε.

Ο χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὀπτώμενος, εὐδία προσενήνεκται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατειλαντι.

Γερῶς ὡσπερ ἄκακοι, ἦγεσθε ἀμνάδες θύεσθαι Πάινσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κρίζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θανατούμενοι. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως· ὃν ἐκέτευε ῥυσθῆναί με, ἔχθρου Παναγία κυριεύοντος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Ωρθρισαν ὁμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, αἱ Παρθένοι οἱ θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηυγάσθησαν.

Μετὰ ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσινα, βασιανίσασαι τὸν τύραννον, τῇ καρτερίᾳ, Ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Α ἄνθος ἱερὸν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐδίαν θείας γνώσεως, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διαπνεύουσαι Πανεύφημοι.

Ρήμασιν ὑμῶν, ὁ μέγιστος πεφίμωται· καρτερία δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανεία, παρεπέμφθη Πανασιδίμοι. Θεοτοκίον.

Τέλος μοι χρηστὸν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσβευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτελευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἢ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πυρὸς τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη τε· καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένοι τῆς πλάνης, οἰκοδομὴν πᾶσαν σθένει τῷ Λόγῳ, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἅγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπόζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Γάματα ἢ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα· ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἀδάμ ἀποβαλὼν τῇ σαρκώσει, τοῦ σου Υἱοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καταστολὴν θείας δόξης ἐνδέδεται, δοξαζῶν σε περιχαρῶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τῷ αὐτῷ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χρῶν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονία τάχα,
οὗ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἄφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαυδευκῆ κατέκαυσαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτι Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπειμῆθη πλησίον λίμνης, ἐν ἣ αἱ τρεῖς αὐταὶ κατέμεινον ἀδελφαί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωίλου τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωίλῳ καθ' ὑπνοῦς, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἀγία Ἀναστασία (ἡ Φαρμακολύτρια δηλ.) μίλλει συναγωνισασθαι ταῖς ἀγίαις τρισὶν ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τιλεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἀγία Ἀναστασία, ἔκολούθησε τῷ Ζωίλῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς Ἀγίας, καὶ ἠσπάσατο αὐτάς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. Εἶτα, μαθὼν ὁ Διοκλητιανὸς, ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν παρεδόθησαν Σισινίῳ ἰτέρῳ Ἄρχοντι. Οὗτος οὖν τὴν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε· τὴν δὲ ἀγίαν Εἰρήνην εἰς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τεύνας, καὶ βίλος πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τέλει παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτουναίου, καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχ. Τετράς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ἕξει,
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὁσῶν ἔτι τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πᾶσαν χώραν τοῦ καίεσθαι πᾶσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιουκᾶν Μαρκανός τις, ἡ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται Μαγνιανός, ἀνὴρ παμμίερος· ὃς δὴ παρίστησε Φήλικα τὸν ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν πρεσβύτερον, Φουρτουνάτον, καὶ Σεπτεμίον· καὶ ὑπαναγούς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπήγει αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἀγιωτάτος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτόν· Γέγραπται, ὦ Ἠγεμῶν, «Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσί, μηδὲ ῥίψητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων». (Ματθ. ζ'. 6). Μάτην τοίνυν ἀγωνιάς, καὶ βασιλικᾶ ἐπιφίρῃς προστάγματα. Ὁ Ἄρχων εἶπεν· Ἄφες τὰς μωρολογίας καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δεσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὅποιός εἰμι, φησὶν, ἐν σοί, τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὐρεθήσομαι.

Τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἶασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἶθ' οὕτως ἐξαγαγὼν, ἐπαπέκρινε καὶ δεσμεύσας αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Κακίετος πάλιν ἐξέτασας αὐτούς, τῇ φυλακῇ καθείρξε. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ ἐξαγαγὼν αὐτούς, δεσμίους ἀπέστειλε τῷ Ἐπαρχῷ τῶν Πραιτωρίων· οὗς ἐκείνος δεξάμενος, καὶ πάμπολλα ἐκροθήσας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ, δευνοτάτῃ, τοῦτους ἀπέρριψε.

Καὶ μεθ' ἡμέρας δεκατέσσαρας ἐξαγαγὼν, καὶ ἵπανακρίνας, εἰσῆξεν αὐτούς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δεδεμένους ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Κυλιόμενοι δὲ οἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀποσιτοῖ τε ὄντες καὶ τοῦ ὕδατος ἀγευστοὶ ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, πυχάριστον τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινός, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖθεν καταλαβόντες πόλιν, Ταυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Αἰλούρων. Τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος Ἐπαρχος, λύσας τοὺς Ἅγίους τῶν δεσμῶν, φωνῇ πραιπτάς ἐρωτήσας πρὸς αὐτούς ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσέταξεν αὐτούς μαχαίρα ἀποτμηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσηύξαντο καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου εἰδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης,
Φθαίνει κολυμβῶν Ἀβραάμ κόπων ἄχρι.

Θάλασσαν ἢ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἦτις θαλάσσαν προξενεῖ μου χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνῆ καὶ Νίκη βεβλημένοι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Καλλοὺς ἐρώσταν ψυχεραστοῦ Κυρίου.

Εὐροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίγνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροίξῃν, ἐξάρχων πνευματικῷ χορῷ, ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἦχθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χάρισσα καὶ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασίλισσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνή, καὶ Καλλίς, καὶ Θεοδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἦχθησαν καὶ αὗται εἰς Κόρινθον πρὸς Βενουστον τὸν ἡγεμόνα· Ὁς, τὸν Ἅγιον Λεωνίδην εὐρῶν ἀσάλυτον ἔχοντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κριμάσας, ἀπειδῶς προσέταξε ξείσθαι· εἶτα μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνδεδῆναι ἐκίλευσεν. Ἐνθα λέγεται τὴν μακαρίαν Χαρίσσαν ἄδειν προσφωνοῦσαν, ὡσπερ ποτὲ τὴν Μαρῖαμ ἐπὶ τῇ καταποντίσει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἑδραμον, Κύριε, καὶ ἐράτευμά με εἰδῶξε, Κύριε, καὶ οὐκ ἤρνησά μιν σε, Κύριε· σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιπούς, συνεπακούοντας καὶ συμφάλλοντας, φθάσαι μέχρι τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ὥδης παρατινομένης, ἀναχθῆναι ἐπὶ σταδίους τριάκοντα· εἶτα προσθεθέντας λίθοις ἐξωσθῆναι ταῖς ὕδασι· γενίσθαι δὲ τὴν Μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τῆ ἕξις θνήσκεις.

Ἦτις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρα τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἑμάρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν δεξιολογούσα. Κατεμνησθῆ οὖν τῷ Ἄρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκοπιῖσα, καὶ τοὺς ὕδοντας ἐκρίζωθεισα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Ἐὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίου ἐπιόντας, οὐ παφλαίζουσαν ὄρμην πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομᾶς, οὐ πόνος πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεάνιδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Ἐχουσά ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σώζοντα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ ἀμνάδες Χριστοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ δυσμενοῦς παράταξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ἰλεως ἔσο τοῖς σοῖς δούλοις, Ὑπεράγαθε πρεσβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δὲ αὐτῶν ὑμῖν παρέχων.

Ὅλον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείνουσαι Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφᾶς τῆς

πικραῖς, ἠγήσαντα βασάνης, Εὐλογητός εἶ κρά-
ζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦ-
σαν τὴν ψυχὴν μου ἀμαρτίαν· καὶ ζωῆς
μετασχεῖν, ἀξιώσόν με θείας, ἢ τὴν χαρὰν κη-
σασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

Ὡδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

► **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
► τῷ πυρὶ, καὶ τὴν πλάνην, καταπατέν-
► τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
► τὸν Κύριον.

Μεμνημένοι τὰ θεία παραδόξως ἐν τῷ και-
ρῷ τῶν ἀγῶνων, γκῶμην ἀνδρείαν ἀνέ-
λαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ ἀμνάδες, στερρώως ἐνα-
θλήσασαι.

Εσκοτισμένος τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφε-
ραῖς ἀμαρτίας, γελῶτ' ἀφλήσας ἐφαίνετο·
αἱ Χριστοῦ δὲ παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνοῦσα προφρόνως θείον μέλος, ὁ-
μολογίας ἐνθέου, καὶ μαρτυρίας καὶ πί-
στεως, ἀνεδείχθης ὄντως, παρθένοι Νεαίδες.

Οχυρωθεῖσαι τῷ πάθῳ τοῦ Δεσπότη, τὰ
ὀχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου καθε-
λετε, Ἀθληφόροι Κυρίου, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.
Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρουσα· παλαί τοῦ σοῦ τόκου,
Στοὺς νεκρῶν οὐ φλέγει, Παρθενομήτορ ἢ
καίμνος, ὡς οὐδὲ τὴν κηδύμ σου, τὰ πῦρ τῆς
Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός· Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

► **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, αἱ διὰ
► σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
► σωματίαις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ιθύνηθε Παρθένοι, θείους πρὸς κείμενας, τῇ
κυβερνήτῃ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡρώδ, τῶν
πειρασμῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνην,
σὺν Χιονίᾳ, ἀγάπη φαντίζουσι, τῆς Ἐκ-
κλησίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήθητε χορείαις, ταῖς τῶν ἀσωμάτων,
Στοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος,
περὶ παρὰ τῶν Ἀθληφόροι καταπακαίσασαι.

Ηλίου λαμπροτέρα, φαίνουσα· ἡ μνήμη, ὑ-
μῶν φωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἦν
ἐτησίως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀ-
μαρτίᾳ· ψυχὴν μου ἀγαθίμων, ἢ τὸν παν-
ἀγαθὸν Λόγον ἀποκηρύσσασα.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἠχοῦ, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία, ὡς σύνθητες, ἢ Ἀ΄. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν
τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηστραφεν ὡς ἥλιος, ἡ θεία μνήμη σου· σή-
μερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν
κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Συμεῶν
παμμακάρα, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλύν, καὶ
τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διόσε μακα-
ρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα
παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικεινῶμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐ-
ράνια, καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθα-
ρτῆς δόξης ἀφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασιά-
κων τε στέφη, καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶν, τὰ
ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλ-
λόμενος, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου Ἐνδοξε, ὑπὲρ
πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημοῦντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομημένων συ-
στήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας· φω-
νὴν ὄθεν ἔδωκας, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν
Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν χαρὰς τῶν σῶν ἀ-
γώνων τὴν καρτερότητα· διὰ ἐπαγαλλόμενοι,
πάντες πιστῶς ἐορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοί-
μησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Σε τὸ καθαρῶτατον, τῷ Βασιλέως παλάτιον,
δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν κοῦν μου καθά-
ρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ
κατακλῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Ἐριδος·
παίησον ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέ-
τροπον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος
ἐμέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ἀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόνηρον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγων,
αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμαζούσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου πο-
θεινόςτατον, μὴ ἐπικλήθῃ τῆς δούλης σου, μὴ
βραδύνῃς φιλόνηρον, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.
καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνθηες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Στέφω μάκαρ σε Συμεὼν μελωδίαις. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**ππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυσραῖν, ὃ συντρέβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, Παμμακάρι παριστάμενος, τοὺς πίστει τιμῶντάς σου, τὴν φωσφόρον ἀθλήσιν, ταῖς εὐχαῖς σου αἰεὶ περισώζε.

Τίμιον σκεῦος ὠφθης τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεὼν θεοφόρε· παρ' αὐτοῦ χρισθεὶς ἐποίμανας, λαὸν περιούσιον, βακτηρία θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδαρ γνώσεως.

Ελαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφέ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίμανας, ἐπὶ χλάνῃ Ὅσιε ζωηφόρον· ὅς τις γεραιραὶ Μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένε τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· αὐτὸν οὖν ἐκέτευε, τὸν λαόν σου ἀπαντα, οἰκτειρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντά σε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μεταωρήσας ἀσχέτως βροῦσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρας τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερεώσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε.

Οραίως ταῖς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἀνω φέρουσαν, πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς, ἐξέκλινας καὶ ἤχθας, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην Ἐνδοξε, πρὸς τὴν αἰώνιαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμόν, παθῶν τῶν τῆ σῶματος, ἀναιμάκτους Πάτερ θυσίας ἠνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἀρνίον ὡς ἄκακον.

Ανήχθης ὡς καθαρά, θυσία καὶ ἄμωμος, τῇ Θεῷ τραπέζῃ Μάκαρ αἰοῖδιμε· καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα δεκτὸν, τυθεὶς ἐθελουσίως ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάρας προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντα τὸν σεφανώσαντα, Λόγον

σωματώσασα Ἁγνή, αἰεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ος ἡλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τοὺς πιστοὺς καταυγαῖσας· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλόνηρωπον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ βραθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορώσασε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἐσώσας, τὰ τῶν ἀχράντων χερῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ἐνοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόασαι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Αγόμνος δεσμώτης διέλυσας, ταῖς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, Ἱερομύστα πανόλθιε· καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπείληφας.

Ρημάτων σου βολίστι κατέτρωσας, Ἱερομάρτυς Συμεὼν, παρανομοῦντων συστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλαῖζουσιν αἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενῶσι ταῖς ψυχὰς· τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νῦν, τὴν οἰκωμένην ἐφώτισε, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειρῶνα διέλυσεν.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγαῖζω· τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στύλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὄφθεις Παμμακάρι τῆ σῆ ἀθλήσει, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείαις σου.

Υμνοῖς μακαρίζομεν, τὴν πολητείαν σου, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις, Συμewν πανόλβις, δι' ὧν ἤξιώθης τῆς μακαρίας κήξεως.

Μύρω θείαν χρίσεως, ποιμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς ἐτύθης Μάικαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραναι. Θεοτοκίον.

Εὐροίμι σε Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξαζῶν σε, καὶ κολαστηρίων, ρυσθείην τῶν μενόντων με.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

► **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
► **Μ** Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
► τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
► σπλαγχνος.

Ωφθεις θείας ἔμπλεως, Συμηδίας μάικαρ Συμewν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θείοις Μάρτυσιν.

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, μονασταί τε καὶ ἱε-
ρουργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀλη-
θῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους τελειωθέντες γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Ε'κ σου ἀνατέταλκε, Παναγία Ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτίσας θείας ἐπιγνώσεως, τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός· Μαινομένην κλυδων...

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου...

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμewν ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμewν, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνω.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδου στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου, τῷ Σατᾶν φυγῶν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθναίνει,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῆ κρόκη.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνούσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἄν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.

Ἐβδομάτῃ Συμewν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμηθῆ.

Κτσοιφῶν καὶ Σαλήκ ἡγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεις, Σαβαρίου τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντες, ἐπιστῆλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμewν, καὶ ἱεροὶ οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι, οὐδαμῶς καταδίγονται, ἀλλ' αἰροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλῶς. Χαλιπῆναντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμewν, δούσιν αἰλύσει δεσμοθεῖς· εἶτα τῆ εἰρκτῆ παραπεμφθεὶς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπόσιτον Χουσαζάτ, ἢ Γοθαζάτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν Βασιλέα τιμὴν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὃς καὶ συσχεθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀνατροφάμενος)· τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι οὐ δι' ἀκολασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπίπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγέλατο.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμewν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς νύχτετο οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειωθῆναι. Ἐκβληθέντων ὧν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίω ἑκατὸν πενήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμewν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. Λέγεται δὲ, ἵνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι· τὸν δὲ Κοροπαλάτην Φουσίκ, οὕτω καλούμενον, συμβουλεύσασθαι μηδ' ὀλως δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὄψεις, διέξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομῆν, ὡκύμορον οὖσαν· ὃς καὶ διαβληθεὶς περὶ τοῦτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύειν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα περιέβητο τῷ Θεῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανῶ.

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστὶν ὁ φλογᾶς μέσον,
Γνώση λαλοῦντος· Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἰς τὴν τῶν ποτῶν κρατηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπεμφθέντων. Ἐκβληθεὶς οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ οἱ πικραντῆται Ἕλληνας τοῖς ψυδωνύμοις αὐτῶν θείοις ἔθουσ, ἠναγκαζέτο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λιθανωτὸν ἐπιθύσαι. Αὐτὸ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπίσθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρείως ὧν καὶ γενναῖος, δραμῶν κατίστρεψε τὸν βωμὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένας θυσίας ἐξέχει, καὶ τὸ πῦρ δισκορπίου. Εἰς ὄργην οὖν κινήσας τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὸν τῶν καριστώτων εἰδωλολατρῶν ἀνάφας θυμὸν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστίχθη ἀφειδῶς· ὁ μὲν γὰρ ῥάβδῳ αὐτὸν ἐπληττεν, ὁ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ στόμα συνίτριεν, ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἔτυπτε. Καὶ τέλος, κάμινον μέγαν ἀνάφαντες, ἐκεί αὐτὸν ἐπέβαλον, καὶ οὕτως ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις· Σῶτερ ἠγάπησά σε·
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῶν ἡμῶν, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφεὶς, καὶ ἀναγκαστὴς πρὸς τὰ τῆς ἱεροσάνης ἀξίωμα. Ἀπάρas δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντετυξάμενος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθὺς κατὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκείας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παρρησίας ἀπέδειξεν ἰδῶκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δύο πάθει καταχόμενον ἄνθρωπον ἰδὼν, καὶ μῆτι λέγειν ὅλως δυνάμενον, μῆτι βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γυνήσεως ἀλαλον ὄντα, καὶ μάλis ἱρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἀρτίπουν ἰποίησι, καὶ τοῦ διαποτικῆ σώματος ἀγίαν μερίδα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔμβάλων, εὐλαλον ἀπέδειξεν.

Ἄλλα καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γυνάμενος Πύλῃ, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τιμὴ προσελθόντι, τὴν ὀπτικὴν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἀξίως αὖν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς παρά τε τῶν ἐν τέλει, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθεὶς, καὶ πάσης τῆς πόλιος, καὶ Ἀνθιμον τὸν ἐπίσκοπον Τραπεζοῦντος, κακῶς ἐπιθάντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθέδρας, ἐξοστρακίσας, ὡς τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Σεθέρου φρονούντα, καὶ τῷ ἀναθίματι παραδοῦς, καὶ τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον Μηνᾶν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίῃ καὶ λόγῳ διαπρίποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν ἔρθην, χειροτονήσας, καὶ τῷ Δρόμῳ ἐγκαθιδρύσας, μετὰ χρόνον τινα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ ἀνάξιος ἐν ταῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγάλοις.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
► τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
► ἐδράσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεός
► εὐλογητὸς εἶ.

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὁ-
σιε, ἐν σκότει καθευδουσιν, ἀγνοίας καὶ
ἐλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας
παραδόξως.

Οφθῆς προηγούμενος, Ἀθλητῶν συστήματος·
μεθ' ὧν τελειούμενος, ἔϊφει ἀνεκράυγαζες,
Συμεῶν θεόφρον· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δῆμον παλυάρθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν,
σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων πόλεων
ἱερουργῶν ἐνθῶν, μοναστῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον.

Γασαι Παναίμωνε, πάθη τῆς καρδίας μου
κόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χει-
μαζόντα, καὶ σώσόν με βρωῶντα· Ὁ Θεός εὐ-
λογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

► Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
► παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελ-

► πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
► καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴθραξ νοητὸς Συμεῶν δεδειγμένος, πυρὲ
οὐκ ἐλάτρευσα μακαριώτατε· ὕλην πι-
κράν δὲ πολυθείας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγ-
γος, ἀξίως μετετέθης.

Γασαι ἡμῶν, ταῖς ἀσθενείας Μάρτυς· τὸν ζό-
φον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ αἰω-
νίου ζωῆς δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν Δε-
σπότην, θεόφρον μεσιτείαις.

Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, ψυ-
χῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαύνουσι, πάθη
ποικίλα καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσ-
ερχομένων, πιατῶς ἐν τῇ σοφῇ σου.

Θεοτοκίον.

Γνα τὸν σεπτὸν, σοῦ προδηλώση τόκον, βιά-
τος ἀκατάφλεκτος ὠράθη Πάναγνε· πῦρ
γὰρ ἐν σπλάγγνοις τὸ θεῖον δεξαμένη, ὅλως
οὐκ ἐφλέχθη· διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός· Σοὶ τῷ παντουργῷ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Η**σαῖα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
► καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανὴλ, Θεόν τε
► καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολῆ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
► γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ος δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθη, τῷ Παμ-
βασιλεῖ, ὡς σφάγιον ἱερὸν ὡς περκαλλῆς,
Σοφῆ καλλιέργημα, ὡσπερ μύρον, ὡσπερ προσφο-
ρᾶ, ῥόδον ὡς εὐοσμῶν, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν
πιστῶν, ἐτύθη ὡσπερ κριὸς, καὶ πρὸς
νοητὰ, μετέθης βασιλεία, καὶ Βασιλεῖ πάντων
καὶ Θεῷ, χαίρων παρίστασαι θεῖα δόξη ἀ-
στραπτόμενος.

Ησεπτὴ παράταξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον
ἀσεβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πλήθη
δυσπρεπῶν, δαιμόνων κηράνισε, καὶ στρατιαῖς
ταῖς ἀγγελικαῖς, ὄντως συνήφθησαν, θεῖα δόξη
κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φανωτάταις λάμψεσι, παναγία, Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει
χαλεπῶ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν,
θεοῦ φωτισμοῦ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέλ-
λω ἀειπαύρθενε.

Ὁ Εἰρμός· Ἡσαῖα χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

ἢ Α'. ᾠδὴ, καὶ Ἀπάλυσις.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη, μαθητῆ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ορμαῖς ταῖς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν εὐφρανας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραΐσας τὴν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατὰλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν· ἔνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς Θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξεσι, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμψαντα· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος δῆλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκαρ τὸν κλυδώνιον.

Οσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκῶς ταῖς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὔλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ Θεοειδῆς ἐνδεικνύμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἀπονον ἀπειληφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν ἀγαλλίασιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπιλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ σκῆνωμα, ὃ μεμολυσμένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ τὸ μέγεθος, σοῦ τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοι τὸ, Χαῖρε εὐλαβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν παρακαλούντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πάθος τὸ ἐκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶσα ἢ Ἁγνή καὶ ἄμωμος, μητρικῶς ὠδύρετο, καὶ ἐκραύγαζεν· ὦ φρικτὸν θέαμα! πῶς ὁ

κτίσας πάντα, ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδίκως κατακέκριται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλαξάτέ μοι δάκρυον πικρὸν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε, τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ Στιχολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργουῖσα ποτὲ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῖσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμῖα πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, νῦν περικυκλούμενον, τῆ σῆ πρεσβείᾳ Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὄρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ Ἰωάννη κυβέρνησον.

Μετατεθεὶς τῆ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεοῦ οἰκητήριον, ὠφθης Ἰωάννη θεσπέσιε.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπεινώσιν, ὡσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέρυγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδαλῶν, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζητήσας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Θεοτοκίον.

Οσυνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐδιον, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσον, αἰνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Νηφαισιότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενον οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπαύρη ὑλικάις· πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημόσυνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεῖς, τῆ φιλησυχῆ ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμακάρο, τὰς ἐν βίῳ ταραχὰς, προθύμως καταλέλοιπας, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, Δείας γαλήνης τετύχηκας.

Εν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθες, κυβερνώμενος σοφῆ, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκῶς ὁσίως, ὡς Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Η πρός ἡμᾶς φωτιστικῆ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη, σὴ ἐδείχθης ἀληθῶς, δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχαῖς.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ενθάψας πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὁ δὲν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζαμεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην, βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστατίς, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμῶντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ἰέμευ συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

Ἦ δὲ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
• **Σ**ὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
• τρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
• ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
• Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Ἐν δυ-
• νάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Προμονῆς, πέτρα ἐδείχθη Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐκάστοτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος· διὸ σε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατήρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τῆτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς

υἱοῖς συναρίθμιον, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίου σε δόξης, Ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβάς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεοῦ, καὶ καταυγασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ Δείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὀλόφωτος ἐδείχθης, ὡς περ ἡλῖος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετριβήσαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαῖον; ἀλλ' ἐπίσρε-
• ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• τὰς ὁδοὺς μου κατευθυνον δέομαι.

Ὡς περ ἄκακον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντετραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ δεξιῶς αὐτοῦ προβάτοις, συναρίθμιον Ὅσιε ἐδείξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θεῖον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος· ὅθεν τῇ ἐσπέρᾳ, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Εντολῶν θεμελίῳ, Πάτερ ἐκοδόμησας, πύργος ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτῃς, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὡς θεμις, ὀλοψύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανάστησόν με, ἡ ζωὴ τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτῆρα κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

Ἦ δὲ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
• μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
• γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
• πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δακρύων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγον, καὶ πάσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Ος ὄβρυζόν σε χρυσόν, δοκιμασθέντα ἀάδι-
με, ἀσκήσεως τῷ πυρὶ, Χρῖσός ἐναπέθετο,
Βασιλεὺς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πάτερ Θε-
σαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ος κῆπος πανευθαλής, εἰδείχθης ὄντως καὶ
εὐκαρπος, δακρύων τοῖς ὄχετοῖς καλῶς
ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνου Ὅσιε, τὸν καρπὸν
τῷ Κτίστη, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ
πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν
τὴν ἀχραντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμέ-
νη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἀληπτον.

Ο' Εἰρμός. Ἰάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίας Πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρη-
γορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάννης.

Οὐ γαστρός ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυσ ὠφθη.

Ιωάννης ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων
τὸν κόσμον μίσσησας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενέ-
μενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνι-
ζόμενος ἐν πᾶσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγο-
νευ εἰς ὑπακοὴν περιβόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πιθύνιος,
καὶ ἐτοιμότητος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον
ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τε-
λείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν
καὶ ἄγνωστον διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης
τεχθέντα, κακεὶ ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταβαλὼν τοὺς ἀγίους
τέπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος Λαύραν,
καὶ ἀπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως
ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σάββα τοῦ Γότθου.

Στίχ. Ὑπελθε Σάββα φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ.

Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτὸν ἠδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τῆς χρόνου Οὐαλεντινιανῆ τοῦ μεγάλου,
καὶ Οὐαλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν
Γοθθία, ἐνθα γεγέννηται. Ἐτι κ' ἐν νήπιος ὢν, τὴν εἰς Χρι-
στον πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον εἰ προσή-
πιετο, ἀλλὰ καὶ ταῖς βυλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε,
τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς
πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάνας αὐτῷ οἱ τῶν
εἰδωλῶν θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνησι. Μετὰ δὲ χρό-
νον τινα, ἐρωγαν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι, προσελθόντα
τὸν Ἁγίον Σάββαν, καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὐτὸς μυ-
κτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὅστερον δέ, Ἀθαναρίχου πα-
ραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς σὺν, καὶ τυφθεὶς,
καὶ ἄθονι-ἐκταθῆς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετωρίσθη.

καὶ ἀπογεύεσθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεῖς, ἤχθη ἐπὶ
τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ
τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν
ὄγδον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Κοσμᾶ, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σά, καὶ μετασᾶς σε, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπήρξε Κοσμῶς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς
ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεῖς, καὶ
γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θεῖα ἱερωσύνῃ καλῶς
ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνοστερι-
σάμενος τὰ ἔπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὄχρωμάτων καθαίρειν
πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν εἰκόνα ἀ-
διτούντων τὴν ἐφρὺν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ
προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσεν, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀνα-
δησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μετρι γῆρας
συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπὸ ἀμελείας κατασχεθεῖς, ἀλλὰ
καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήνησε σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σο-
φῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσεν, καλῶς σαββατίσας
πρὸς τὴν οὐράνιον καταπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ εἰκῶ τῶν
Ἁγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω.

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος, ἡ τῆς Ἀθανασίας ἐπωνυμῶς, γενεάται
Ἄμην ἐν τινὶ νήσῳ, Αἰγίνη λεγομένη, παρὰ γονέων εὐσε-
βῶν. Μαθούσα δὲ τὸ Ὑαλτήριον, καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικ-
κὴν Ἀκολουθίαν, ἀφείρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς
ἔβουλον ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θείουσαν. Μεθ' ἡμέρας δὲ
τοῦ συνοικισίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπιβόντων, ὁ ἀνὴρ
ἰσφαγή μαχαίρᾳ. Ἡ Ἁγία σὺν καὶ αὐτὴ εἰς τὸν πρῶτον
ἀνακαινισθεῖσα λογισμόν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυνηθεῖη δια-
κρούεσθαι τοὺς γεννήτορας, μὴ συναφθῆναι ἑτέρῳ ἀνδρὶ.
Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλει τὸν λογισμόν, ἐφθασε πρόσταγμα
βασιλικὸν ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ χηρείᾳ πάσας οὐσας
γυναῖκας ἐκεῖ συζεύξουσιν ἐθνικαῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θείουσα
ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικισίον· ὁμοίως καὶ τῆς ἰδίας σωτη-
ρίας αἰε φροντίδα ποιούμενη, ἐσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεή-
σεις, τὸν πλεῖστον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκωρπίζουσα. Με-
τὰ δὲ χρόνον τινα, πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι,
εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὅς καὶ μετὰ χρόνον τινα, οἰκίῳ δια-
πρέψας, πρὸς Κύριον ἐξειδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, δένειμι πάντα τὸν πλε-
στον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο
εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἠγωνίζετο· το-
ροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον Πά-
σχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταῦταις
μὲν ἀπογενομένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχὺς καὶ
ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐννάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας· ταῖς
δὲ ἀγίαις τρισὶ τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, λιπτοῖς μέ-
νοις λαγάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δὲ ἡμερῶν δύο. Μετὰ
δὲ χρόνου τεσσαράς, προχειρίσθη ἄρχην τοῦ ἀσκητηρίου·
καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιάν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προί-
κρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὐτε διαγινώσκεσθαι αὐτὴν πρω-
τεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθέδειν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ πλευρῶν,
ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προετρε-
πισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελαμβάνε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσαρῶν, ἔρωτι τρω-
θείσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελ-
θούσα, Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῶ πρὸς τοῦτο χρη-

σαμίην, τὴν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκίσει οὖν ἐφ' ἑαυτὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρπούς δρυσάμιην, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τῶν σωματικῆν χρεῖαν ἐπιχορηγούστος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρεῖας κατεπιγούσης καὶ βίας τινός, ὧσπερ, συναργὸν αὐτῆς ἔχουσα Ἰγνατίω τινὰ εὐνοῦχαν πρεσβύτερον, παντοίαις κατέκομον ἀρεταῖς, ὡς τῶν προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, Δαύμασι καὶ σημείοις διαλαμπάντας ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημιόσαντες. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, θλιβομένη αἰεὶ, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθύς ἐκείθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον καὶ ἀπασαμίην τὰς ἀδελφάς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις, νοθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτήσιν ἀρετῶν δειῶν, καὶ ἀκπλήρωσιν πῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυσκαίδικα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προνοῦσα, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγέλλασα, κυχάριστοι μὲν τῷ Κυρίῳ ἐπισυναΐξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφάς, προχειρίσατο τὴν μέλλουσαν αὐτῆς ἀρχὴν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἐμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνηδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἀκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐπαρκεῖσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμίην, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμίην, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεισιν, καὶ τυφλαὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅ, τι ὁ δρῦιλῶ ἀπλαθεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀποληψομῆ. Ὄθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερὸν τι καὶ ἐξαισίον, ἄνδρας ἀστραπηθολοῦς δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἁγίας Ἰσταμίνοῦς, ἔξωθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἔλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἁγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν διὰ τῆς ὀπτασίας ἰδέσαι, τῷ Θεῷ ἠγαρίστησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρησάντος ἐν ἔτει αφῆς'.

Στίχ. Βληθεῖς καμίνοῦ ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,
Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
• δες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνοῦ, κατεπάτη-
• σαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
• εὐλογητός εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίῳ, ἐννοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφαρίων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, Σοφῆ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἀπάλων ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω, μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε καὶ τῆτι, ἐκτελεῖν δικαιώματα. Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Μακρυνθεῖς τοῦ σαρκίῳ, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρα, τῇ γνῶμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἐκάστοτε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ κόσμου κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κηῖσασα, πολλὰς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε. δυνάμει δὲ κρείττον, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἰσχυρὸς τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσά-
• μενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμέ-
• νος σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἠδονῶν τὸ πέ-
• λαγος. καὶ διασωθεῖς, ἀκαταπόντιστος ὠφθης,
• Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζῶν.
• Λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύ-
• ριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος,
• πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἤσκησας. καὶ
• τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλεον, ἐκτήσω
• ἀναμέλπων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε,
• Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ καθαρά τῷ Πνεύματι, τῇ ψυχῇ σε σκη-
• νώσασα, χάρις καθαρὰν σοι, τὴν καρδίαν
• ἔκτισε. καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγ-
• κάταις σου. ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρὰ πολιτεία,
• ἐβόα Ἰωάννη. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
• ψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀμασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε,
• ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἀναρχον,
• Υἱὸν καὶ αἰδῖον, ἐν σοὶ ἀγνή σαρκούμενον, ἐπ'
• εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βρωόντων. Οἱ Παῖδες
• εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε,
• Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμνον,

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὠφθῆ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. καὶ ἡ γα-
• στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
• κῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη
• ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, τῶν ἀρετῶν, τα-

τη κατεβαίλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωφόρα σπέρματα· ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν, ἐθέρισας τὸν στάχυν, πολύχουν θεοφόρε, δι' οὗ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας Μακάριε, ὡς ἀληθῶς, πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης γέφανον, εἴληφας θεοφρον παρα' Χριστοῦ· καὶ νῦν ἐπαναπαύση, σκηναῖς φωτεινοτάταις, μετὰ Δικαίων παναοίδαμε.

Επέθης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίππῳ παμμακάρε ἀιθέριος, εἰς οὐρανοὺς, ἄλλος ὡς Ἡλίας Πάτερ σοφέ· καὶ σὺν Ὁσίοις ὤκησας, σῶμα τὸ παλύαθλον ἐπὶ γῆς, λιπῶν, τοῖς σὲ παθοῦσι, ταμεῖον ἰαμάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον. Θεοτοκίον.

Ριφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν, ἠξίωσας πατρίδα· διόσε Θεομητορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός. Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ Α'. Ὄρα, ὡς σὺνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Ἐὼν οὐρανίων ταγμαίων. Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύση θεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβιάμιόν σου ἀθλήσιν.

Ποὺς ἱεραὺς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικῶς καμαίτους, αὖς διήνυσας χαιρών, Παφνουτίε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ σταυρόν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἀγίαν σοιμνήμη περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς Χρισταῦ, ὡς παταμῶς ἐκβλύξαι, τῶν ἰάσεων θείρα, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας Παφνουτίε, τῶν προσφοιτῶντων ἐπίστατε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνόντων τῆς ἀγῶνάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεοῦ, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἢ ἀπειρογάμος, καὶ ἄμωμος Παρθένο, τὸν Δεσπότην, καὶ Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, ἐβόα πικρῶς, θρηνηδοῦσα καὶ γένησα· Τί τέτο τέκνον γλυκύτατον, ὃ ὄρω; ἀνυμνῶ σε τὰ μακρόθυμον. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών. Ὄδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ανομαί σοι Κύριε, ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκ αἴλψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελοῦντες, τοῦ Ἀθλοφόρου ἐορτῆν, παιδοῖς εὐφημῶντες, ἐν ἄσμασι δοξάσωμεν, τὸν τέτον στεφανώσαντα.

Ελαμψας ἐν κόσμῳ φωστήρος δέικην, θραυεπυτὰ τοῦ Ἰησοῦ, Παφνουτίε μάκαρ· διό σου τὴν πανίερον, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Ἡ ὕγασας ἐν δόγμασιν Ἰσραῆρα, τὸν περιούσιον λαόν, καὶ πόμα Κυρίου, δια τοῦ ξίφους ἔπιες ἀθλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Ο ῥος ἀλατόμητόν σε Παρθένε, ἐξ οὗ λίθας ὁ Χριστός, ἀλάξευτος ὠφθη, ἐν ἄσμασι γεραίροντες, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὄδῃ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τάξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆτες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ, ἡ καρδία μου.

Υμνοῖς ἱεροῖς γεραίροντες, τὴν πανευκλεῆ τε καὶ ἱεράν μνήμην σήμερον, ἐκτελοῦμεν τοῦ ἀθλοφόρου, Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεῖχος ἀρράγαγες ἀκλόνητον, κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πιστοὶ προβαλλόμεθα, τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων, θεῖον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀνομῶν τῶν θεῶν νόμον ἐκήρυξας· κατὰ νομίμως Μάρτυς ἀθλήσας, νίκης εἴληφας τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Χαίρεις Μήτηρ ἀπειρογάμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστέρι σου χωρήσασα, καὶ τεκῆσαι σαρκαζόμενον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Ο' Εἰρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φοιῖξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν θυ-
σίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτὸν,
Παφνούτιε ἔνδοξε· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ
ἀνίσχυρον θράσος· εὐφρανας τοὺς Ἀγγέλους,
ἧ στερρῶ σου ἐνστάσει· διὸ καθικετεύων μὴ
παύση, σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ε'πάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνη ψυχῆς,
βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν
μου κακῶν, παράσχου, τὴν ἀφесιν· σὲ γὰρ ἐπι-
καλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα· Ῥῦσαι με Θεο-
τόκε, τοῦ πυρός τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δε-
ξιῶν με τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεῆ,
ρόμφαία διήλθες σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπῆ-
σα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν
δωρήσασθαι.

Ἦ δὲ δ'. Ο' Εἰρμός.

• **Τ**οὺς οὐρανούς ἢ ἀρετῆ σου κατεκάλυψε,
• καὶ ἡ γῆς ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
• στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
• νάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν, σὺν Ἀρ-
χαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορευόντες, τὴν εὐ-
κλεῆ τελώντες σου, μνήμην ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Υπὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης, θείας χάριτος,
καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστά-
μενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμούς καὶ πόνους Μάκαρ καθυπέ-
μεινας, ἀπτοίτω καὶ γενναίω τῷ φρονή-
ματι, τοὺς στεφάνους εἴληψας, ὄντως ἐκ χει-
ρὸς τοῦ Παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Χερσικῶν ταγμάτων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ
Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχόμενον, μετὰ σαρ-
κὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Ἦ δὲ ε'. Ο' Εἰρμός.

• **Ο** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
• ὄρθρον, καὶ δεῖξας τὴν ἡμέραν, δόξα
• σοι, δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἀναδείξας ἡμῶν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην,
ἠλίε λαμπροτέραν, δόξα σοι, δόξα σοι, Ἰη-
σοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Γερωτάταις φρεσὶ, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν
μνήμην ἀνυμνοῦμεν σου Μάρτυς ἔνδοξε, τὸν
Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εἶφη καὶ θήρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον
Μάρτυς, οὐδόλως ἐπτοήθης, κραυγάζων·
Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.
Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως κτίσις,
προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἢ τέξα-
σα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.
Ἦ δὲ ζ'. Ο' Εἰρμός.

• **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριῆ-
• μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῤῥσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λεῦ τῶν Δυναμέων.

Ε'κέχυται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἄ-
παντα, Ἀθλοφόρε, ἢ δοθεῖσά σοι χάρις,
πανένδοξε· διὸ πίστει πάντες, τὸν δοτῆρα Χρι-
στον μεγαλύνομεν.

Ο μέγιστος, τῆς Τριάδος θειοτάτων Παφνού-
τιος, ἀνεδείχθη, φοβερός ἐναντίαις δυνάμε-
σιν, ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν
τὰ συστήματα.

Ε'ν θαύμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδό-
ξασεν, ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνούτιε
ἔδειξεν, ἰατρὸν· παμμάκαρ· διὰ τοῦτο τιμῶμεν
τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἰκετῶν σου θεόνυμφε,
Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου σαρκωθέντα Θεὸν
ἡμῶν, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυ-
τρόπων τοῦ ὄφεως.

Ο' Εἰρμός. Ἐβόησε προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αἰτοῦ μηνός· Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Γερομάρτυρος Παφνούτιου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφω κεκρυμμένον,
Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρυψαὶ τάφω.

Τῇ δ' ἐννατῇ δεκάτῃ Παφνούτιον ἐνθεν ἀείραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνὸς ὤφθης Θεόδωρε τοῦ πάθους,

Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρω.

Εκ τῆς βασιλείας Ἀυτωνίου, ἡγεμονεύοντος Θεοδώρου
ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων πολ-
λῶν εὐειδῶν καὶ ὠραίων, εἰς τὰξιν Τυρῶνων. Τότε δη-
σοῦν ἑτέροις ἱκανοῖς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Θεόδωρος ἤχθη
τῷ ἡγεμόνι. Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ στολῆς καὶ σφραγι-
δος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέρρηξε ταύτην, εἰπὼν· Ἐγὼ
ἰσφραγμαίνομαι· ἐμὰ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, ὅτι τοῦ ἐμοῦ
Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ ἑτέρω Βασιλεῖ γού σφραγίσματα.
Ο' δὲ ἡγεμὸν εἶπε· Καὶ ποῶν Βασιλεῖ ἰσφραγίσματα;
Ο' ἅγιος εἶπε· Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ο'

Ἡγεμῶν εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἡμῶν εὐεῖς; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε εἴθυσα.

Τότε προσέταξε τύπτεσθαι αὐτόν· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησὶν ὁ Ἄρχων· Κἄν ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἶθε καὶ αὐτὸς ἐπίγνωσ τὸν ποιήσαντά σε, ὡς ἐγώ, καὶ προσεκύνῃσας αὐτόν. Τότε ἐκ' ἐσχάρας ἀπλώσαντες αὐτὸν πεπυρακτωμένης, θεῖον καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέβραινον αὐτοῦ. Καὶ οὕτως μὲν ἐποίησαν οὕτως. Ὁ δὲ θεὸς μέγα τι καὶ θαυμασίον τοῖς ἐσκοτισμένοις εἰδείξατο· μέγαλον γὰρ ἤχου γεγονότος, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο διαιρέσεις, ἐν ἧ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειντο, ὕδωρ ἀναβλύσαν, ὃ τοῦ θαύματος! τὴν τε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέβησε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστὰς ὑγιής, λέγει τῷ Ἡγεμῶνι· Τούτα, ὃ ἐθέλω ἀνθύπατε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ὃ ἐγὼ λατρεύω. Εἰ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύναμιν, ἀναφου ἐτέραν πυρκαϊάν, καὶ ἀπλωθῆτω εἰς τῶν στρατιωτῶν σου τῇ ἐσχάρᾳ ἐπ' ὄνοματι τούτων, καὶ τότε γνώσῃ τὴν ἀνυπερβλήτων τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ στρατιῶται εὐθὺς ὑπολαβόντες· Μὴ οὕτω ποιήσῃς, ἔφησαν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῇ ἐσχάρᾳ ἐπίθης· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαβήσεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθήτω, φησὶν, ἱερεύς. Καὶ στησάντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτόν ὁ Ἡγεμῶν· Τί σου ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Διόσκορος. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰπέ ἡμῖν, Διόσκορε, ποῖα μαγία, χρώνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρός, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἔμεινεν ἀβλαβής; Ὁ Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῆ, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλέλυται, καὶ οἱ δαίμονες φρίττουσι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς παρὰ τὸν Δία; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι θεοὶ κωφὰ εἰσὶν εἰδῶλα καὶ ἀναίσθητα. Παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκάσῃς με ἐπιθῆναι τῇ ἐσχάρᾳ· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τοῦ Διὸς ἐπιγῶναι ἰσχὺν, ἐκείνῳ ἐπίθης τῇ ἐσχάρᾳ τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Καὶ τίς, φησὶ, τοῦτο ποιήσῃς; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ἐγὼ, τῇ σῇ προστάξει, τοῦτο ποιήσω· καὶ ἐάν ἀμύνηταί με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι δύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Μέχρι τῆς δεύρο οὐκ ἦς ἱερεύς; τί τοιαῦτα λέγεις; Ὁ Διόσκορος εἶπε· Δὲ ἐνδειαν φρενῶν ἡμῖν ἱερεύς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριεύμενον ὑπὸ σοῦ, ἐστηρίχθη· καὶ νῦν θεῖω συστρατιώτης αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Ἐπειδὴ, φησὶν, οὕτω λέγεις, ἐπίθῃς τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, εὐξάει, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, δούλε τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐξαμένου, ἠπλώθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας, καὶ μέγα βλάσας· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεὸς Θεοδώρου, καὶ δεῖξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκεν τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ Ἅγιος, ἐμβλήθη ἐν φυλακῇ. Καὶ τῇ ἐξῆς, ἵπποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθείς, τῷ ἄρματι ἐξεδέθη· καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀτάκτως φερόμενοι, κατὰ τοῦ κρημενοῦ περὶ τὴν ἀκρότητα· ὁ δὲ Ἅγιος ἀράτως· διὰ δυνάμει τῶν δεσμῶν λύθει, καὶ ἀβλαβῆς διατηρηθείς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἐξ ὧν Σωκράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν Ἄρχον τῷ ἄρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεβδαιῶντο ἐξαισίον τε καὶ φρικώδες, ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων, θέαμα καταπλήττειν καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Διηγῶντο γὰρ οἱ οὖν ἅμα πυρὸς οὐρανόθεν κατὰν ἰδεῖν, καὶ τὸν Ἁγίου ἀβλαβῶν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυτον· ἐν αὐτῷ δὲ τῶν ἄραν καὶ ὑψωθῆν, διεσώσατο ἀβλαβῆ ἐν τῷ Πραιτωρίῳ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπὸ τινος βιασθέντων, κατακρή-

μισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐστώτες καὶ πιστεύσαντες, Μίγας ὁ θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνεβόησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν αὐτούς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθείρξε τῇ φυλακῇ, καὶ κἀμινον ἐκκαῆναι προστάττει. Ὁ δὲ γινόμενος, καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμβληθέντων, ἀνωθεν δρόσος κατιῶσα, δροσίζουσα τοὺς ἦν, καὶ πρὸς ὀμίλιαν ἐτρέπησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἀνάμνησις· ἡδὴ γὰρ πρὸ τριῶν ἰνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν· καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἀ τῶν θαυμασιῶν θεῶν, ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δὲ σαι οὐδὲν ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὀμιλίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆς φλογὸς μαρτυρίας, πρὸς ὕπνον ἐτρέπησαν, Ἄγγελος ἐπιστάς τῷ Ἁγίῳ· Μὴ λυποῦ, φησὶ, Θεόδωρε· πάρεσι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ, διύπνισθείς, διηγῆτο τὰ ὀραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μῆπω παραιωθέντος, ἐπίστη μίσον τῆς κἀμίνου τοῦ Ἁγίου ἡ μήτηρ Φιλίππα, οὕτω καλουμένη· καὶ ἰδούσα ὃν ἐπόθει υἱόν, ἠγαλλιάσατο, καὶ κατησπάσατο αὐτόν, καὶ τοῦσιν αὐτῷ στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ἔθεν ἠκεῖ ἀναδιδασθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀνέπημι τῷ Θεῷ.

Πρώτας δὲ γενομένης, ἀναστὰς ὁ Ἡγεμῶν, Ἐμοί, φησὶ, δοκεῖ μὴδὲ ὅσπου καταλειφθῆναι ἐν τῇ κἀμίνῳ, ἡ δὲ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπερρίφθησαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, τίς τῶν ἐκ τῆς κἀμίνου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡγεμῶνι διέξειοι· Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀθρόως καταλαβούσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ κἀμίνῳ, καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλάμῳ, ἐμίλουσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμῶν ἐξέστη· καὶ παραγεγόμενος πρὸς τὴν κἀμινον, μετεκάλισατο τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου· καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Παρασκευάσου τὸν υἱόν σου θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κακεργάκως ὀληται, καὶ αὐτῇ ἀτεκνος γένη. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· (1) Ὡς μευ, σταυρωθεὶς ὑπὸ σοῦ, θύσει τῷ Θεῷ αὐτοῦ θυσίαν ἀληθινὴν, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Εἰ οὖν σὺ εὐρεῖς τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, ταῦτα καὶ γενήσεται. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Ἡγεμῶν, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λογχυθῆναι μίσον τῆς κἀμίνου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου ξίφει ἀποτραπήθῃν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκόμισαντο. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθηλωθείς, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπήρωστο ζῶν, εἰθ' οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ἔθνοις περιστείλαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέλιπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦτοῦ μητέρα.

Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐν ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λογχη τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξέ λογχη νεκρῶν Ὑψίστου παλάκι.

Νύττει δὲ καλῶν Μάρτυρας ζῶντος εὐα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-

μῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδεΐας τοῦ Ὀμο-
λογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἐχὼν ἀπέπληθην εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Εἰκονομάχων,
ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένος· καὶ διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιο-
χείας τῆς Πισσιδεΐας. Ἐπεὶ δὲ τῆ τοῦ διαβόλου πονηρᾷ
συμβουλῇ ἢ τῶν Εἰκονομάχων αἰρεαῖς ἐκινήθη, καὶ γράμ-
ματα πανταχοῦ ἐπέμποντο, διὰ τάχους τοῦ Ἐπισκόπου
ἅπαντας τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο
καὶ οὗτος· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἰρετικοῖς γενέ-
σθαι, καὶ ἀνήσασθαι τῶν ἀγίων εἰκόνων τὴν προσκύνη-
σιν, ἐξωρία καὶ κικουχία κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ Σα-
κῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ
Ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφήν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
« σε Παῖδας, καὶ τῆς Χαλδαίας ἀνελῶν,
« οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσάν· ὑπερύμνητε
« Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων· εὐλογητός εἶ.

Ρᾶβδος δυνάμεως πιστοῖς, κατὰ τῶν δαιμό-
νων ἐδάθη, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, πᾶ-
σιν ἴασιν· νέμεσα ἄφθονον, τοῖς βοῶσι Παφνού-
τιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Επὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῆ σε
ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀθλοφόρε
Κυρίῳ κραυγαῖζομεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων· εὐλογητός εἶ.

Η Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὡσπερ Σησαυρὸν
κεκτημένη, τῆς τῶν λειψάνων σου σορὸν,
γηθόμενη, κραυγαῖζει· Παφνούτιε· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων· εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δε-
ξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγ-
χίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, αἱ πιστοὶ προσκυνῶ-
σμεν, ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένη.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν κα-
« μίνῳ πυρός· τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν
« Θεόν ὑμνεῖτε· παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
« ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῆς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἡ φαιδρα
ἐρατὴ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ ὑπέρλαμπρος.

ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεακικῶς Παμμακάρι ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ
ἔστῳ, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χρι-
στῷ ἀπαύστως μελωδῶν τῷ Δεσπότη, καὶ τῷ
τον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος ἀληθῶς ὡραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολ-
λοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱερὰν τῷ αἵματι
σου, στολισθεῖς φοινιχθεῖσαν, καὶ στέφος παρα-
Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ
τεκεῖσαν ἡμῖν ταῖς φθονηθεῖσιν, ἐχθρῶ πο-
νηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα,
τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
« κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
« Θεοτόκε τῷ τῆς κρυοφαρίας βλαστήματι, τῷ
« κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
« τες μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγοῖς ἀήττητε, Ἀθλο-
φόρε παναοιδίμε, πᾶσι ταῖς πίστει προσ-
ιοῦσι, τῷ Σείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν, ἐν
ὑμνοῖς τὸν Σωτῆρα καὶ Κυρίαν, καὶ ἐορταίζουσα
τὴν μνήμην σου.

Ιλεων γεμέσθαι τοῖς πιστοῖς, τὸν Κύριον ἐκ-
δυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσι τε· Μάρτυς
ὀρθοδόξοις, ταῖς πίσει πανταχοῦθεν προστρέχου-
σι, τὴν Σείαν σου τελέσαι· πακηγυριν, ταῖς πα-
νιέροις μεαιτείαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς καὶς εὐχαῖς τὸν τάρτα-
ρον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ δια-
στρέφεις ταῖς εὐθείαις, πειρώμενον ἀδὲς τῷ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐμπνεύσειν αἰρέσεων ἐνδοξε, καὶ τὴν
εἰρήνην πᾶσιν αἰρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ
Προφῆται προεκήρυξαν, ἀκλόθεν ἄλλος πα-
ραδόξως, σοὶ ταῖς προσηγορίας ἀρμόζαντες· ζῶν
γὰρ τοῖς ἐν Ἄδῃ ἐγέννησας, κράτος θανάτου
διαλύσασαν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου
τοῦ Τριχινᾶ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεῶ ἐκλεκτὸν,
σεαυτὸν προσεσήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννου-
χον, καὶ ἀγάπην στησάμενος, μελέτην θείαν,
ἄκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθα-
ρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν,
καὶ προσευχὴν, στύλον σε δεικνύουσαν, φωτοει-
δέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστόλην ἀλη-
θῆ, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρο-
νήματι, ἐκζητῶν ἐπειδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων
θακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ
ἐλίπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαν-
τος τὰς μηχανάς, σθένει δυναμέμενος, τῷ θείῳ
Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου
Μητρὸς, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὡς πτω-
χὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσεσήνοχας θυ-
σίαν ζῶσαν, καὶ ὀλοκάρπωμα, σεπτὸν Παμμα-
καρ, καὶ δῶρον τίμιον· ὅθεν καὶ ἔλαβες οὐρα-
νῶν ἀπόλαυσιν· πρὸς ὃν αἰεὶ, πρέσβευε δεόμε-
θα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ἁγίαν ὄψιν τὴν
σὴν, ὃ μολύνει τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς
τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπιάσωμαι, τὴν σὴν
εἰκόνα τὴν θεοτύπτωτον, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ
ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν
χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δέ-
σποινα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, ἢ δὲ γῆ ἐσειέτο, καὶ
πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠ-
νοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἢ
δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰ-
μωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ Ἁγίῳ ὁ παρῶν.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πελάγος ἀβρό-
• **χ**οις ἴχθεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
• **ρ**αήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἁ-
• **μ**αλῆκ τὴν δύναιμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη
σήμερον, τοῦ Θεοφόρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς,
εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Ρομφαία τῇ νοσητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν
προσβολὰς σὺ διακόψας ἤρας κατ' αὐτῶν,
νικητήρια Ὅσιε· ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ
ἰαμάτων ἐστεφάνωσα.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἀ-
πασαν, τὴν γερὰν καὶ πρόσκαιρον σα-
φῶς ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν· διὸ καὶ ἔτυχες,
δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
• **σ**τὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε, καὶ
• **κ**αταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας
ἐνεργοῦς ἔκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε,
πᾶσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πτόνοι σου ἐκ κλαυθμῶ, κατασπευρόμενοι
σοφῆ ἔδωκαν, ὄντας καρπὸν εὐσταχυν,
τῷ Παμβασιλεῖ προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμὸν, τοῖς σοῖς βλεφάροις
ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκῆνωμα, μάκαρ
σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Ος καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, δια-
συντόνου προσευχῆς καὶ ἀγνείας, καθη-
γιασθῆς Πνεύματι Θεόδωρε· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις
νῦν, ἀυλιζόμενος μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισάγιον,
τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη· πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε
αἰεὶ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἔκτενώσ νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτῆμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἠ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τῆς εἰς σέ, πεπισηυκότας ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ἠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθένητα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Σ**ταυροῦ, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνηξήθησαν τῷ σώματί σου Θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὅθεν ὡσπερ φοινίξ, ἠνθίσας Θεόδωρε, καρπούς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποιμνῇ σου βρύνοντας.

Απενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡφθης Θεοφόρε, θεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πᾶσιν ἔβλυσας, τὰ τῶν ἱαμάτων χαρίσματα.

Εν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, Πάτερ αἰεὶ διάγων, ῥάκεσι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἀφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὡφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πῖσται ἀδιστακτικῶς κραυγάζομεν.

Ἠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» **Σ**θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πῖσται ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας· σὺ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, περιέζωσας τοῦτον, κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ ἄμωμον ὡσπερ θυμᾶ, ἑαυτὸν ἐγκρατείας, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Εν δίψει καὶ λιμῷ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον, Θεόδωρε τοῦ χειμαρῶρου, τῆς τρυφῆς ἀπκλαύεις, Ὅσιων σὺν τοῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

Ἠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὅσιε, τῆς ταπεινώσεως ὄπλοις, κατ' αὐτοῦ χρησάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὅσιε, τῆς ἐγκρατείας ἰδρωτὶ, ἐν τῇ καρτερίᾳ Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ Χριστοῦ κυβερνώμενος.

Αῆλκτον, τὴν τοῦ θανάτου ὄραν ποιούμε-
νος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυρίῳ δουλεύων ἐκάστοτε. Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
περον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχοι.

Θνήσκεις ὁ πλήξας τριχίνῃ στολῇ, Πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σὸς, Θεόδωρε, λίπ' ὀσέα θυμὸς ἀγῆνωρ.

Οὗτος ὁ αἰοίδιμος, πάση κακουχίᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρύει καὶ παγιτῶ πηγηγύμενος, τριχίνοις καὶ ἀδραμῆσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν· ὅθεν καὶ τοῦ Τριχινᾶ μετέσχεν ὀνόματος. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπεγύμνου ἀπάτην· καὶ μύρον εὐωδῆς ὁ τάφος αὐτοῦ ἀναπηγάξει πᾶσι τοῖς προστρέγουσι· πάθῳ, καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν χαρίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι.

Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Οὗτοι πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσαν, ὅτε καὶ ὁ πολυάθλος

Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιος συλληφθεὶς ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενος τὰ παράδοξα ἐπιτελεῖ ἐκεῖνα. Καὶ ὁ μὲν Βίκτωρ, Ἀκύνδονος, Ζωτικὸς, Ζήνων καὶ Σεθηριανός, ἰδόντες τὸν Ἅγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, καὶ μὴδὲν ἀδικηθέντα, μιᾶ φωνῇ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, οἱ καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, Καισαρίου καὶ Ἀντωνίνου δορυφόροι ὄντες τοῦ Βασιλέως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ, ἐν μιᾶ τῶν ἡμερῶν τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐτάζοντι ἀπηνώς, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ Ἐλληνος, διὰ τῆς ἐπικλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες ἀνάστασιν, οἷς τάχος διὰ προσευχῆς γεγεννημένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ τὰ ἔπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ Διᾶτρου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διὰ τοῦτο κρατηθέντες, τῆ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας ὁσέτινας παραστάντες τῷ Τυράννῳ, ἐκρεμάσθησαν καὶ ἐξέσθησαν, καὶ τὰς πλευρὰς λαμπροῖσι καταπλέγησαν, καὶ τέλος, ἐν πυρὶ βλυσθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκμήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην, Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Ὅστις, ἐξ ἀπαλῶν ἐνύχων Διῶ πῶθω τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολληθῆ· καὶ καταλιπὼν τρυφήν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθείς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἀγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλαβὼν τοὺς σιθασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος μονῇ ἐπιδημεῖ· καὶ καλῶς τελείας πᾶσαν ἰδέειν ἀρετῆς, μετήλθε τῶν τῆδε πρὸς τὰς αἰώνιους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν, Χριστῷ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει, Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πῶθω εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η Δεῖα χάρις, ἣ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον Παισὶ, δοῦσα, αὐτῇ Πάτερ τὴν τῶν παθῶν, κατεμάρανέ σοι κάμινον, ὡς νεφέλη σοι, ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Εν τοῖς ἰδρώσι, τὰ τῶν δακρῶν Πάτερ ρεῖθρα σοφέ, μίξας, κολυμβήθραν χάριτι τῷ Χριστῷ, ἀπειργάσω ταῦτα Ὅσιε, ἐν ἧ λουσάμενος, τῶν παθῶν τὰς κηλίδας ἀπέσμηξας.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρῶν πάθη φλέξας σαρκὸς, ὄλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος

ὡς χρυσός, ἀνεδείχθης Δεῖαις χάρισι, Πάτερ Θεόδωρε, ἀποστύλθων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανθεσι κοσμούμενος σοφέ, τῶν ἀρετῶν νοητῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἔπνευσας Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμαμάτων σε, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τοὺς θαῖρας Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σοῦ αἶροντας στάματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔφαλλες, ἐν διανοίᾳ καθαρᾷ, Πάτερ γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηρῆθης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, Πάτερ Θεόδωρε, ἀντὶ στενωπέως, πρὸς πλάτος ἀπειρον Ὅσιε, ἐν Ἁγίῳ τοῖς σκηνώμασιν· ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσω κοσμήμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδαιήτημα πανάμωμε, μὴ φλογεσθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σε εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ανὼ τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας, κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς ἀρεταῖς σου Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐκείσε ἐφθασας καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Οἶκος ἐχρημάτισας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν ᾧ πλουσίως, πίστις καὶ ἐλπίς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν· διὸ καὶ πλήρης Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ενθα τῶν Ὁσίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, ἐνθα τῶν Ἁγίων τὰ πλήθη

καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τὰγματα, περιφανῶς ἐσκλήνωσας· μεθ' ὧν αἰεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τῆ κόσμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμός καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρθενε.

Ο' Εἰρμός· Λίθου ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιερεὺς ἐννοιώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος, ὡς Ἰανουάριε, ἐχηματίσας, οὐκ ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιχα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, εἰσελθὼν, ἐνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀενάως, τοῦτον Πάτερ, ὄπτανόμενος καὶ βλέπων, ἄπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσιν.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπτούμενος, καὶ θηρσί διδόμενος, Ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νῆν, ῥώμη θεία διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερέ θάυματοφόρε, τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον Πρόκμηλον, Σῶσσον Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν αἰοίδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱερουργοὺς, στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως, τῆς ἀγίας πολιτας πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοῦ μακαριζόντων εἰληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἀγίαν κιβωτόν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἡ ἀμνάς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο· Ὑιὲ ποθεινοτάτε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Ἄσπε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἀγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σύστημα τερπὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ὁ Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ριστατάς κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τῆς τριμερῆς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάκῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι- νίκιον ἄσω μελωδήμα.

Συνὼν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, ἱερῶς φωτιζόμενος, φωτίσόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἑορτὴν εὐφημοῦντος Μακάριε.

Υπῆρξας ἐκ παιδός, ἱερώτατος ὅλως, ἀρεταῖς συναυξηθεις, καὶ χρίσμα ἱερὸν, εἰληφὼς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιμένας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθεις ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας.

Στρατὸς φωτοειδής, ἱερώτατος δῆμος, συνα- θλεί σοὶ καρτερῶς, σοφὲ Ἱεουργέ, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφειως μηχανουργίαν, ὑπομείνας πολὺπλοκα, ῥωμαλέῳ φρονήματι βάσανα.

Τοῖς ἔχγεσι Χριστοῦ τοῦ μεγάλου καὶ πρώ- τῳ, ἀρχιποίμενος Σοφὲ, ἐπόμενος βαφαῖς, μαρτυρίου ἐφαίδρυνας, σοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, τὴν στολήν· διὰ τούτῳ σε, διανοίας τιμῶμεν, εὐθύτητι.

Ηχῆσας ὡς βροντῆ, σοῦ ὁ ἔνθεος λόγος, ἐμβροντήτους ἀκοάς, παράφρονος ἐχθροῦ, κατεπτώσεν Ἐνδοξε, ὅθεν σε καθυποβάλλει, ἀνηκέστοις κολάσει, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξαζὼν σε Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἰεὶ μακαριζὼν σε, ἄχραντε, καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὀπηνίκα Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Αἴγλη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηθισμένος, μέσον καμίνε ἐχόρευε, Νεανίας τὰς πρὶν δαΐαιε, Παμμακάριστε μιμούμενος.

Τάξεις ἱερῶν δυναμειῶν, μέσον τῆς καμίνου, σὺν αἰ Θεόφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὑμνεῖς τὸν εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Εχὼν τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράνκων, ἐστὼς ἀπτόητος ἔμεινας, καὶ βασάνους καθυπομείνας, Μάρτυς ὠφθης ἐνδοξότατος. Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς Θεόνυμφε, τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἢ τὰ δεσμὰ διαρρήξασα, τὰ τῆ Ἄδῃ τῶ τακετῶ σου, καὶ χαρᾶς πάντα πληρώσασα. Ὁ Εἰρμός· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ιερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν, περιφακῶς ἀπέδειξας Θεράπον Χριστοῦ· ὄθεν ἀνεκλήλυθας, εἰς μονὰς αἰωνίους, βρῶν τοῖς τιμῶσί σε, ἰαμάτων πελάγη, καὶ ἰκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δαθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναθείας σου λαλεῖν αἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σὺς γὰρ δέλους σώζεις αἰεὶ ἐκ πανταίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκίῃα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἄλλα ἀνάστηθι καὶ σώζε τοὺς εἰς σέ, πεπιατευκότας ὡς μόνος φιλάθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμασ τῆς σῆς εἰκόνας
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησας
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὑμνησις.

Πάντες Σῶσον τὸν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν ἱερόν τε Φαῦσον, Πρόκυλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκουλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυσάξας ὅλως, ἐγρηγόρσεις θείαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνοιαν.

Ολος θείαις εὐτυχήσας καλῶν ιδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστράψας ὠραίως, μέγιστε Εὐτύχιε, Θεῷ εὐηρέστησας.

Νέον ὥσπερ Δανιὴλ σε, Σηρῶν ἐν μέσῳ, σὺν τοῖς συνάθλοις σώζει, ἀβλαβῆ ἐκβληθέντα, ὦ Ἰανουαρίε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μεγαλῶς πάντας, ἐπευλόγησεν ὄντως, ὁ πανυπεράγαθος ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αἵματι ἱερῷ, τὴν στολὴν σου Πανόλθιε, ἐτέλεσας, λαμπροτέραν, καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐκλήλυθας.

Ρεῦσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολύτιμον αἷμά σου, γεγένηται ἰαμάτων ποταμὸς, παθημάτων, ξηραίνων Πάτερ ρεύματα.

Τὸν ἀδίκον κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεύξει σου, ἐφώτισας εὐσπλαγχνίαν, ταῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, μιμούμενος, Πανόλθιε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, ταῖς ἐν σκότει φῶς ἄδυτον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ἄλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόθρωπος.

Ρήμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων, ἐργαζόμενον Ἱερομύσα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Οφθης καὶ πρὸ τέλους Ἱεράρχα, καὶ μετὰ θείον τέλος, ἐργαζόμενος πλῆθος θαυματῶν, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νῦν ἱερωτάτη συμφωνία, Φαῦστον καὶ Σῶσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλψωμεν, καὶ Προκούλω τοὺς θεόφρονας. Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, σὼν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενώς, Θεομητορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός· Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Συναξιάρχιον.

Τῆ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου.

Σώσσου καὶ Φαῦστου διακόνων, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχοι.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκλήῳ Σῶσσαν, ἀλλὰ καὶ Φαῦσον,
Πρὸ καυλεοῦ κύψαντας ἔκτεινε ξίφος.

Δισιδέριος τὴν δέριν δούς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῆε ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμηθήτι μοι.

Ἰανουαρίαία κάρην τάρμον εἰκάδι πρώτη.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Τιμωθίου ἀρχόντος Καμπανίας, οἱ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπειδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· καὶ ταύτης διασωθείς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάραν τιμηθεὶς τελειοῦται.

Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα, καὶ μονογενῆ υἱὸν ἔχουσα, ταῦτον ἀπολίσασα τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγηρήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τοῦτου στήριξιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἔλθουσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπηρωρημένον ῥάκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρον ἐκτύπωμα· καὶ εἰς κοῦν λαβοῦσα ἄπερ ποτὶ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς Σουμανίτιδος, θεοθεν κληθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφωῶς, ἀντισχημάτισε τὸ ὅμοιον τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ παιδός, τίθεικε τοὺς ὀφθαλμούς τῆς εἰκόνης· καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὸ στόμα ὁμοίως καὶ τὰς καθέτης μίλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰκωγῆς καὶ θερμῶν δακρῶν ἔλεγε· Δούλε τῆ Θεοῦ, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησον τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικραφθεὶς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναίκεϊ. Ταῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι ἅπαντες οἱ ἀνυλληλυθάτες εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ μίαν, ἐξίθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχ· Ἦδει μενούσης πράξενον λαμπηδόμος.

Τὴν ἐν ζόφῳ καθειρξεν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Αλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα ἐν τὸν Ἄγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρός πληγνέτα, καὶ μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τραχῶ, σιδήροις ὀφείσει ἀπρημοσμίῳ, προσδεθέντα, καὶ κατὰ πρᾶνοῦς ἀπολυθέντα, καὶ τὰ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδείξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς, ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλεισθήσαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν θεασάμενη, καταλιπούσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γνησιμῆς ἀποφάσεως ἀπατμηθῆναι Γεώργιον, καὶ Ἀλεξάνδραν, αὐτὴ μαθοῦσα

ταῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσπύξατο τῷ Θεῷ, καὶ παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Ἀπολλῶς δὲ, καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Κοδράτος, Σεράποντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φαρτῆς, καὶ βασιλεῶς θνητοῦ, καὶ πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ, καὶ θανούσαν δι' αὐτὸν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παρρησιασάμενοι, ἠλεγξαν τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θρηϊώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλείψαντα. Ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε βληθῆναι τοὺτους ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενεμίνου, ἐσκέπτετο δὲ ὅλης τῆς νυκτός τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωίας δὲ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδράτον ἐκίλευσεν ἀποτρηθῆναι, Ἀπολλῶ δὲ καὶ Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχονηθῆναι· αἱ καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιισθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῷ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ· Λιμαγχόνην οἶσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυκοκτόνων φεύγουσι διαμοναγχόνην.

Ζωμὸς χύτρας σῆς, τὸς ἰδρώτας Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ· Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος.

Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὄρμητο, υἱὸς γεγονὸς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Κατὰ δὲ τινα χρεῖαν, τῆς Ῥώμης ἀφίει, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστῆσαι καὶ ἀκριβεῖα διαλάμψας καὶ εὐφῆς καὶ πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ, τῆ τὸν ἀγιώτατον Σισινίου διαδεξαμένου, ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποιμνίον διαποιμάνας ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ· Ἀναστασίας ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,

Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ τὸν αταυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολήν, ἀποκειράμενος, πρεθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μιζῶνων δὲ ἀγῶνων τῆς ἀρετῆς γεγωνὸς ἐραστής, παραγίνεται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ τοὺς σιθασμίους τέπους πιστῶς προσκυνήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ἀνέρχεται. Κἀκεῖσε μοναχοὺς εὐρῶν, ἄκρως τὴν εὐσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν. Ταπεινῶφρων δὲ ἄγαν καταστάς, εἰδέξατο χάρισμα γνῶσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίους Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, καὶ ψυχοφελεῖς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεθῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας θεῖους ἐμιμήσω, ἀναμέσον τῆς φλογός, ὧ Ἰανουάριε, ἐν συγκαταβάσει Ἀγγελῶν περιχορευῶν, καὶ ὠδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ὑμνῶν.

Ανοσον τὸν λογισμόν σου, χάριτι θεία· τῆρων, καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως, νόσους ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωριζόμενος.

Ιστασο πρό τῶν βημάτων, Μάρτυς τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύων, καὶ πλανηθεῖσιν ἀπασιν, ὑποδεικνύς τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, ἄχραντε τὰς τῆς σαρκὸς ζωὴν ἢ κηύσασα, ζώωσον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, νενεκρωμένην πάθει, καὶ πολλαῖς ἀμαρτήμασιν.

Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογός εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφημείσθω ὁ μέγας νῦν Πρόκουλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκούτιος, ὁ θεῖος Δισιδέριος, Φαῦστός τε καὶ Σῶστος ὁ γενναῖοφρον, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Σέ χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἔνδοξος, κορυφαῖον σπλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἔνδοξε, κορυφὰς τῶν δακμόνων, καὶ ἀθεΐας, κορυφούμενον δράσος ἠφάνισεν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ θηρῶν τὰς ὀρμὰς ἐχαλίνωσας, ὡς Δανιὴλ Πανάριστε· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κάραν ἐναπετήθης, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον.

Ὀσκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, ἐαυτοῦ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πανάχραντε, ὧ βοῶμεν ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ωδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσασα· σὺ δὲ Παρθένε

» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ιανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαιίσματα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρι αἵματος ἀνδρείαν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὰ ἀπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

Ὡραῖθις ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς Ἀοιδίμε, μαρτυρίας ὡσπερ ἄδυτος, ἥλιος θεῖος ὡς ἀστέραις, Μαρτύρων τὴν πληθύν ἐπαγόμενος· καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἀθλῶν μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Σὲ τὸν ποταμὸν τὸν λογικὸν πληρούμενον, τῶν ναμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, καὶ καταρδεύοντα πλοσίως, θαυμάτων ἱεραῖς ἐπιδείξεσι, πιστῶν τὰς διανοίας, γεραίροντες, Ἱερομάρτυς μακαρίζομεν.

Ἡμέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἑόρτιον, εὐφημῶντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Δισιδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν πρεσβεύοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττουσαν, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, καὶ χειραγωγήσον με Κόρη, ὁδοὺς σωτηριῶδεις πορευέσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ιερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμπας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἱαμάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τῇ τῷ Χριστῷ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι.

τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ Θαυματουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδέιχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε· διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων, κραταιὰ προστασία, τῶν καταπονουμένων ἢ ἰσχυρά, καὶ βεβαία ἀντίληψις, Θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγον πακύνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ κρεμάμενον, ἡ ἄμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπύρος τεκοῦσα, ἐβόα θρηκωδοῦσα· Υἱέ, καὶ Θεέ, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, αἰκονομία σου Λόγε, δι᾽ ἧς βροτοῦς, τῆς κατάρης ἠλευθέρωτας!

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κακόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Θεῖόν σε δῶρον παμμακάρι μὲλπω Πάτερ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τῆ Φαραῶ, καὶ ἐν ἔρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ὁ νοητὸς Ἥλιος, τῷ στερεώματι Σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε, βολαῖς Θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Εκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ Ποιητὴς Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρὶν, καθαγιασας ἐργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὐχρηστον, πνεύματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Ιδρῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἔσβησας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ρεῖθρα Θαυμάτων ἐβλυσας, καύσωνα ἀρρώγημάτων σθενύοντα, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτακίον.

Ο ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἤνεθησε, Παρθενομητορ γλυκασμόν, ἀναβλυστάνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανάχραντε, ἅπασι τοῖς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν παραφρονήσασιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα, στερεώσον με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημα σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ως Θαυμαστός ὁ βίος σου Θεόφρον! ὡς φοβερά τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλή σου ἢ πρὸς Θεόν, οἰκειώσις καὶ νεῦσις καὶ ἀκλινηὶς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Ρύμην παθῶν ἀνέτειλας παμμακάρι, τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς δολεραῖς, ἐξηφάνησας ἐνέδρας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἰσχυῖ Θεόδωρε.

Οὐ τῆ σεπτῆ προστρέχοντες σορῶ σου, ἐκ ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἱαμάτων τοῦς θησαυροῦς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ δωρεὰν τὴν ἄφθονον, ὑμνοῦντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινοτομοῦνται· τίκεις γάρ, ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν ἐκτεκῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς.

Αγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρώστηματα, τῶν πιστῶς προστρέχόντων, τῆ σῆ τιμῆ πάντοτε σορῶ, ἣν προσκυνοῦντες αἰεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μὴ τὰ πλήθη, καὶ τῶν αὐτόπων ἐννοιῶν τὰς κφάδας, τίς ἐξεῖπειν δυνησεται Παρθένε ἀγνή; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία ἀγαθῆ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστη καὶ σῶσον ὡς Θεός, τὸν κόσμον πάντα χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ποταμὸς, ὑπάρχεις σαφῶς, πεπληρωμένους
ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τῆ Πνεύ-
ματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν
Πάτερ Θεόδωρε.

Α'πηγχόνισας τὸν ἐχθρόν, νευραῖς τῶν πό-
νων τῶν σῶν παμμακάρο, καὶ τὰ τούτου
ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ σρατεύματα, τῶν προσ-
ευχῶν σου ζίφει Θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδοις τῆς
ἐγκρατείας, θεῖον ξύλον ἀνεβλάστησας,
εὐκαρπίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων Θεό-
δωρε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χρι-
στὸν τεκούσα, μακαρίους ἐργαζόμενον,
τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομήτορ ἄχραν-
τε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσαχ-
• μάτων σε, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεύ-
• μά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
• ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης
• Βασιλεῦ.

Α'κοίμητον λαμπαίδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεν-
νύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοῖς
ζῶφω κρατούμενοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε, καὶ
τῇ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα
Γεώργιον, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐσχηκας,
καὶ τούτου ἐμμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον, καὶ
τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε στοργήν.

Α'νόθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκρι-
τον, πίσιν ἐλπίδα καὶ ταπεινώσιν, ἔσχεις
ὑπὲρ ἀνθρώπων· ὅθεν ὑπερβάλλουσας, χάριν
εὖρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ρ'άνισι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανα-
χραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν με διάνοια, φλογ-
μῷ τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὸν ἐσθεσμένον μου,
τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**ιάλημε λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
• θὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημά-
• των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας
• διάσωσόν με.

Μέριμναν τῶν γηίνων ἀπεκρούσω, ὄλον δέ
ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἐνῆδόμενος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀνα-
βλυζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψουσιν.

Εἴλυσας παγετὸν τῆς ἀμαρτίας, κρύει πιεζό-
μενος, κλωβοῦ ἰστάμενος μέσον, καὶ ὡς

ἄσαρκος Πάτερ προσβολαῖς, ὑπήνεγκας ἀέρων,
θεῖα θαλπόμενος χάριτι.

Λάρνακι ἱερά σου προσιόντες, ὁσμῆς θείας
γνώσεως, πληρούμεθα ἱεράρχα, δυσωδίας
λυτρούμενοι παθῶν, αἱ πόθω σε τιμῶντες, θαυ-
ματοργε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταραῖσει, βυθὸς ἀπο-
γνώσεως, χειμαζει μου τὴν καρδίαν· κυ-
βερνήτην κυήσασα Χριστὸν, Παρθένε καὶ Σω-
τῆρα, ρύσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ὁ Εἰρμός· Ζαλήμε λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ'ς πυρίνω ἄρματι, ταῖς ἀρταῖς θεοφόρε,
ἐπιθαῖς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις,
Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἀνθρω-
πος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχορεύων· διὰ τῆτο
ἀνεδείχθης, θαυματῶν θεῖον δοχεῖον Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπι-
σκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρω, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Εἰκάδι δευτερῆ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Ὁύτος ὄρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίου
λεγομένου Συκεοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς
Γουστινιανοῦ τοῦ παλαι, δοκῶν οὐκ εἶχειν τὸν τῆς γεννή-
σεως τρόπον ἱερανοῦμενον, ἀνέγγυον ἔντα καὶ σκότιον.
Φασὶ γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα, Μαρῖαν ὄνομα, ὦρε καὶ
χάρισι διακάμπουσαν, ἐφιελκύσασθαι τινα τῶν βασιλικῶν
ταχυδρόμων, τὸνομα Κοσμάν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον·
ἀποκρυφαὶ δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν εἴ τι πρὸς αὐτῆς ἀδο-
ξον ἦν καὶ ἐπίψογον. Εὐθύς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα, ἡ συν-
ῆλθεν ἡ τεῦτον τεκούσα τῷ ἀνδρὶ, ἔδοξεν ἔνερ, καταφοι-
τήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς γενέσθαι γαστέρα· ὅπερ
ἰδηλοῦ τὴν εὐσπερον λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἄλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μᾶλλον ἢ πιστεύειν τοῦς
τότε πεποίηκε, παρασχῶν ἑαυτὸν ἐκ πρώτης τῆλικίας Θεῷ,
καὶ τῷ Ἁγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ, προσφιλῆ, ὡς δοκεῖν συν-
εἶναι αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς κριττοῖσι
προάγειν ἐπιθυμίας, καὶ ὅλως ἱεράν αὐτοῦ θεῖον τινα καὶ
θαυμαστὸν ἱερωτά. Οὕτως οὖν κεισῶντι, καὶ ταῖς κατὰ
μέρος ἀναβάσει προαγομένῳ, ὁ Ἄγιος διὰ παντὸς ἐπι-
φαίνεται. Ἄλλα πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν μοναχῶν
καταλέγεται τάγματι· εἶτα, διελθὼν τοὺς εἰς ἀκρίτατον
ἀρετῆς φέροντας βαθμοὺς, καὶ ἀπέδειξεν τῆς τελείας ἀρε-
τῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν οἰκειώσεως, τὴν τῶν θαυ-
μάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς ἀρχιερωσύ-
νης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀναστασιουπό-
λιως ἰγχειρίζεται. Ἐνθα πολλοὺς τὴν θεογνωσίαν παι-
δεύσας, καὶ ἃ προσήκει πράττειν ὑψηλοῦσας, καὶ παν-
ταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ἐμάρτυρον διαραπείσας, καὶ
μεγάλαις παραδεσποποιῖαις, ἃς οὐ βραδίον γραφῆ παραδοῦ-
ναι, πάντα ἐκπλήξας, καὶ Βασιλεῖσι καὶ Ἀρχιερεῖσι

Σαυμαστός φανείς, καὶ ποθεύμενος, προθεσπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μειδιάματι σιμνῶ τούς παραληφόμενους αὐτὸν Ἀγγίλους δεξιῶσάμενος.

Λέγεται δὲ αὐτῷ, μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἑνδοξὸν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὐτίς ἐποχούμενου ἵππῳ, καὶ ἐπισυρμένον ἕτερον, εἰς ἐν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκεῖθεν πορείαν διὰ τῶν Σαυμάτων προφαίνοντα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σέ Σῶτερ ἐμπύρου θείη πόθι,
Νέαρχος εἶπεν, αὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ ζηλωτής· ἦτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς, Ναθαναήλ, μέγαν,
Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Ὅτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλιος τῆς Γαλιλαίας, ἐνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, εἰς γάμον κληθεὶς μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τὸ πρῶτον Σαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν. Προεδίχετο δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παραοσίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς νομομαθής· ἐν εὐρών ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, καὶ γινώσκων, ὅτι προσδέχεται τὴν παραοσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. ἀ. 46). Ἀπελθὼν ἐν ὁ Ναθαναήλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐτελειώθη (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέπτους
Τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα,
ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡς ἀψευδῆς Ἱεράρχης, θυσίαν ἀναίμακτον,
προσηγάγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι,
θύμα εὐώδες Παρμάκαρ, σεαυτὸν τῷ
Δεσπότη προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἡδονῶν ἐγκρατεῖαν, ἰδρωσι κατέσβεσας,
αὐχμόν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπι-
κλύσεσι Σαυματοργε, ὡς Ἥλιος οὐρανοὺς κε-
κλεισμένους, εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

Ἀγασθεὶς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι,
στερευούσας ἐποίησας, γαστέρας πολυ-
παιδάς, τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χω-
λοῖς εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

(*) Περὶ τοῦ Ναθαναήλ τούτου, ὄρα εἰς τὴν παρὰ τῷ Φοίνοικι νεωτέρα ἐκδοσὴν τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, Μαΐου 10, καὶ Ἰουνίου 11.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὲ διετήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὡσπερ ἦς πρὸ τῆς τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
νῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἐπὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σου τὰς βά-
σεις τῆς ψυχῆς, ἐ παρετράπης προσβολαῖς
ἐναντίαις, οὐκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπηρεῖαις,
ἀλλὰ ὕψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν
πίσσει τιμώντων σε πρεσβεύων.

Ρεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς
Σαυματοργε, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς,
παθημάτων, καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκκαθαίρει,
καὶ πιστῶν καταρδεύει Θεόδωρε, πάντων τὰς
καρδίας τῶν πόθῳ σε τιμώντων.

Ὅ τῶν δώρων τῶν θεϊκῶν, ἐπόνυμος, καὶ
μύστης τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ
καλλονὴ, Ἱερέων ὠραιότης, Σαυμάτων ἡ βρύσις,
ἡ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, νῦν ἀνευφη-
μείσθω, Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ
συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνήν,
καὶ ἀγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ καθημένοις, ἀνέτειλεν ἥλιος, Παρ-
θένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἰρμός· Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγῆς, ἡ σὴ ἑορτῇ,
ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας
τῶν πιστῶς, ἀνευφημούντων τοὺς σεπτοὺς πό-
νους σου Πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγελῶν, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλη-
τῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων γεγονῶς, Πάτερ
καὶ Ἱεραρχῶν, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ,
πρεσβεύεις αἰεὶ.

Ἡ θῆκη τῶν ἀγίων σου λειψάνων Πάτερ σο-
φέ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωὰμ, ἐγνωρί-
σθη τοῖς πιστοῖς· ἡ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἀ-
γιαζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ·
διό σε μακαρίζομεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν πι-
στῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Αἰμήν.

Οἱ Εἰρμός· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
ἢ Α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Α΄. Ἐὰν τύχη τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ,
ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία αὐ-
τοῦ εἰς τὴν Β΄. τῆς Διακαινησίμου, καὶ ψάλλεται κατὰ
τὴν ἐφεξῆς διατύπωσιν.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν τῇ τῆς Διακαινησίμου
Ἑβδομάδι.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὸν Χριστὸς
ἀνέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου προσέμοια ε΄. Δό-
ξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ἀξίως τοῦ ὀνόμα-
τος ἐπολιτεύσω. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α΄. τοῦ Ἦ-
χου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στι-
χον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἦχου, εἶτα Ἀνα-
στήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερόν, κτλ. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου, Ἦχος δ΄. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ
νῦν, Ἦχος πλ. α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χρι-
στὸς ἀνέστη. Ὡς τῶν αἰχμαλώτων, καὶ αὐ-
τὸς τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συ-
ναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ΄. Ἦχος. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ εὐθὺς Δόξα.
Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησον με ὁ Θεός·
καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Σήμερον
ἡ οἴκουμένη πᾶσα, κτλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν
λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρ-
μοῖς. Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Πάσχα καὶ τοῦ Ἁγίου. Κα-
ταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἰκάστη ᾠδῇ. Ἀπὸ γ΄. Κοντάκιον
καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα· καὶ εὐθὺς τὴν δ΄. ᾠδὴν. Ἀφ΄ ε΄.
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τέ, Ἀνάστασιν
Χριστοῦ, καὶ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ΄. Ἡ
ζ. ᾠδὴ κτλ. Ἐξαποστειλᾶριον, Σαρκί ὑπνώσας·
εἶτα τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐθις, Σαρκί ὑπνώσας. Εἰς

τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ Ἁγίου δ΄. καὶ τὰ, Πά-
σχα ἱερόν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁ-
γίου, Ἦχος πλ. α΄. Ἀνέτειλε τὸ ἴαρ. Καὶ νῦν, Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἡ Ἰπακοὴ τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πολυτικίον τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάρῳ —
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται καὶ τὸ
Μεγαλυνάριον αὐτοῦ. Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ. Εἰ
δὲ βούλει, Εἰς μνημόσυνον, εἴαν ὁ Ναός ἢ τοῦ Ἁγίου.

Γ΄. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ
τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Ε΄. ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ΄. τῆς Θεο-
τόκου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν,
τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυνα-
στείας σου πηγῇ. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκί-
μενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου —
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ γ΄.
τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἢ ζωφόρος πηγῇ. Δόξα
τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα.
Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς
ἀνέστη. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν, Χρι-
στὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη,
Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ΄. Ἦχος. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνα-
στάσιν Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς, Δόξα, Ταῖς τοῦ
Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ
τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν
σου, κτλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, τῆς Θεοτόκου, καὶ
τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἰκάστη ᾠδῇ, Ἀ-
πὸ γ΄. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν ε΄.
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα τὸ, Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ, καὶ τὸ, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ΄.
κτλ. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς
Θεοτόκου, Πηγῇ ὑπάρχεις ἀληθῶς. Εἰς τοὺς Αἶ-
νους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου β΄. τῆς Θεοτόκου γ΄.
τοῦ Ἁγίου γ΄. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁ-
γίου, Ἦχος πλ. α΄. Ἀνέτειλε τὸ ἴαρ. Καὶ νῦν, Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ΄.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· ἢ Ἰπακοὴ τοῦ Πάσχα· Κον-
τάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς·
Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα —
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα,
ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δ΄. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμητὸν, τὸ α΄. Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου ὄλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε΄.
καὶ τοῦ Ἁγίου Προσέμοια δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἀξίως
τῆς ὀνόματος. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τῶν θυρῶν
κλεισμένων. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον,
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ

Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων. Καί νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τῷ αὐτοῦ. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος· τὰ Ἀπολυτικά τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἀγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινόν α. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καί νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, ἡ Γρακὴ, Ὡς ἐν μίσῳ τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ε'. Ὤδῆν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς τὸ α' τοῦ Ἀγίου, εἶτα πάλιν τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. α. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β. Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτικίον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίνει Ἱερυσαλήμ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου.

Ἐσπείρας. Μετὰ τὸν Προσιμακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τῷ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἀγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καί νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἶτα, τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἀγίου. Τὰ Εὐλογητάρια. Ἡ Γρακὴ, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, Καί νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου, Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἡ. Ὤδῆν, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς

Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ ε'. Ὤδῆ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου. Ἄγιος, Κύριος. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὴς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἀγίου γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει αὐτῆς.

Ἐσπείρας. Μετὰ τὸν Προσιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιον τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμοια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπολυτικίον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτικίον αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, Ἀνέτειλεν ἰδού. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Πόθω ζῆσον τι. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ πάντων ἐπιστάμενος. Εἶτα πάλιν τοῦ Ἀγίου. Γεωργήσας ἐμμελῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης ὄλων. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καί νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμοιον τοῦ Ἀγίου, Σήμερον ἡ οἴκουμένη πᾶσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ α'. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καί νῦν Ἑορτῆς. Δοξολογία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν σύμπωσιν ταύτην τῆς μνήμης τῷ Ἀγίου Γεωργίου μετὰ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἀγίου, ἀπαρραλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προειρημέναις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποῖα δήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μὴδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Μετὰ τὸν Προομιακὸν, καὶ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, **Μακάριος** ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου **καθάραν**, καθὼς ἴστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη, λίγοντες μόνον εἰς ἕκαστον Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Καταβασίας ὡσαύτως τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Δ'. Ὄδὴν, στιχολογοῦμεν τὴν Τιμιωτίραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὺς, ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τῆν γ'. καὶ ε'. Ὄδὴν. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Σημεῖωσον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑορτὴ τῆ Ἁγίου Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν πέμπτην τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἔσχατα ὅρια τῶν Πασχαλίων, διὰ τῆτο συμβαίνεισι σπανιώτατα.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὸς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε, καὶ νεβρῆε τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐστρατεύσω σὸφέ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν τῶν ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, στερρόδος ἀθλητῆς, ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείση θαυματουργέ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ρεῖθρα ἰάσεων νέμεις, τοῖς σοὶ προστρέχουσι, Γεώργιε τρισμάκαρ· καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀρρώγος σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίστει θερμῇ, προσιῆσι τῇ σκέπησιν, ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α'.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστη-

σας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὐρεῖ ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε..

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εὕγε τῆς ὑπὲρ νῦν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης, Γεώργιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ὡς μάρτυς ἀπαράγραπτος!

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξίαρχης, καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, προσφύγιον καὶ τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλούντων, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἄριστος προστατῆς, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις· Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιακὸν, καὶ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, **Μακάριος** ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου σέφανον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰεσέβαστον μνήμην σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποιθὼς ἠντομολήσας, ὡσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ὑπερ-

ρορῶν μὲν τῆ σῶματος, ὡς φθειρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ καλᾶσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρωθῆς, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνακτον, ἐκουσίως ἐνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδραν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τῆς πιστοῦς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ως ἀστὴρα πολύφωτον, ὡς περ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκωμεν. Ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱὸν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνήσοντα διάσωσον, παμμακάριε Γεώργιε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τῆ Κυρίου τὸ θεῆμα, ὅπως εὐρομι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ πρᾶσδραμῶν ἐν τῇ σκέπη σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδῶλων ἐκρίζωσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κλημα κατεφύτευσας· ἔθεν βλυστάνας ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριαδὸς γεωργὸς δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑσρτῆς.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 9. **Τ**ὰ δὲ λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ

τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγάγετῶσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι παρέξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρημένος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτράμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ἀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτῆς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτῆς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψισι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆντα. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐταῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. **Δ**ίκαλοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλαποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνωπάκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπόταμον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκῆ-

κλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χαλάσαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαρωμένοι ἐπὶ ἄλλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, ταῖς ἄνω Δυναμίει εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δούλος παραγέγονε. Διὸ περ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὄλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αριστεύεισ ἀθλῶν γεωργῶν τὰ κρείττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· πίσει πόθον ἐνστησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπώσαμενοι ἀγάπη ἐκτέσω τὰ οὐράνια πανεύφημε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσασιν, αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, ἰλασμόν τε ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὐρεῖ ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἀσματικὴν ὑμνωδίαν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ κοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκαῖζου ἄνθη· τὰ λογικὰ, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ αἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκρὸς συνήγειρε, βωῶντας αὐτῷ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατα ἐχθρὸν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὀρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτῆ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ασμα ἀσμάτων χορεύοντες ἄμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸς, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερνίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῆ σου ἀναστασίῃ, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομὼν, τοῖς βρατοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεῖα, προηγόρευσεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὡς πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότη ταῖς διδαχαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· τὸ σῶμα γὰρ ὁ παρεδωκας, ὑπεράγαπης τῆς κτίσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμενο· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεῖς ἐτιρώσακετο, σε φηφόρον, ὡς ἀκμαιώτατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τῆ Κυρίου σε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεπαικίλημένη δόξη καὶ χάριτι, ἄθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροταῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνεῖσι, τὸν δοξάσαντα, σέ, Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σωσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εκδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστῆ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν ματαίων, πλάνην ψυχολεθρῶν· τάτε καὶ, Στρα-

τεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδέ γὰρ θῆρες, οὐδέ τροχοί, οὐ πῦρ, ἔδὲ μάχαιρα, ἐμέ χωρίσαι κατασχύσῃσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμῶρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτῆ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἀνθῆσιν, ἀσμακτικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερόν ἀδάμκντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰάδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βιάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκᾳ γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθοῦμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν ἐυλόγησιν τῶν ἁρτων τὸ, Θεοτόκε Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίῳ τοῦ Μάρτυρος, ἡ πάνεορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφορῶντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεία κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεπορθῶς πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς, Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε.

Ἐλος· Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὰ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου ἀυγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθῆσιν ὠραίζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Εἰθ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἦμῶ σε Γεώργιε Δαυτὶδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δὴ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υπὲρ ἧλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλίτα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγὰς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχη μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δός μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστῆ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ὃ καὶ ἔζησ γηθόμενος.

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρὶ,
ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν
Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἠττᾶς καθελὼν,
βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανίτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνέκφραστος ὠραῖος, φρικαλέος ὁ σὸς,
ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑποαρίζιον καὶ
γὰρ, τὸν παντέλειον Θεὸν θηλαζεις σαρκί·
παράδοξον ἄκυσμα, βρεφωτρόφε Μητράνανδρέ!
Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·
Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προσταίτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.

Θερμοτάτη πίσει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκα-
λουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε
Γεώργιε, παρεστῶς ὀλόφωτος, σεπτῷ βήματι,
τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
καὶ ταῖς προστασίαις διαφυλάξον.

Εὐγενὲς, γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε,
μαρτυρικαῖς γεωργοῦμενον πράξεις· καὶ
ὡς πλοῦτον ἔμψυχον, οὐρανίσις σε, θησαυροῖς
ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς διαφερόντως ἀρι-
στεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὠρμησας αὐτό-
κλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμακάρο
Γεώργιε· καὶ κατασρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάν-
των, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἔνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς
ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς
ἠγώνισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑ-
μνοῦντάς σε, αἴτησαι σωθῆναι πάσης ἀθλοφόρε
περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένεθ λογικὸς, Λόγον τὸν οὐράνιον,
τῇ σῇ γαστρὶ Θεομητορ χωρήσασα, δι' οὗ
πάντα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τέ-
των ἐπέκεινα· ὧ ἐν παρήρσι, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἢ πανένδοξος
μνήμη ἢ τοῦ Δεράποντος, τῇ Ἀναστάσει
Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πισταί, φαιδρῶς
ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνητε γῆ καὶ οὐρανοί, τὰ τε ὄρη καὶ
πάντες βουνοί σκιρτήσατε· ρεῖθρα θου-
μάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ
Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλὴ, οὐρανὸς τε συγ-
χαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστρά-

τηγος γὰρ Χριστῷ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαί-
νει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Εὐφράνητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς
ὡς ρομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ
Υἱοῦ σου Σταυρὸς, διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ πα-
στοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτελεν.

Ἔτερος· Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων Ἐνδοξε,
τοὺς εὐσεβοὺς καλοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ
λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκρο
λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι Πάνσο-
φε, τὴν ζοφεράν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ
τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει
εὐφημούντων σε.

Ελπιδὶ στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πιστεῖ τε,
περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χρι-
στοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κα-
ταθέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας,
μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸς πάν-
των Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διὸ σε πιστεῖ
σέβομεν.

Καταβασία· Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσε-
βείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς
κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυαγμάτα· τῷ
γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν
τυράννων ἔσθεσας, τὸ ἄθεον φρυαγμα· ὅθεν ἐ-
παξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέ-
φανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώρ-
γιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων
τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφὲ, πλοῦτον τὸν οὐ-
ράνιον, ἐκλήρωσω τοῖς πόνους σου· τὸν γὰρ
Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι,
καὶ ἐν τούτῳ ἡσχύνας, τυράννων τὸ φρυαγμα·
ὅθεν σῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τὰ
θεῖα δωρήματα, ἰμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε
Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ως ὑπερήλασε τὴν πρὶν, Νότου βασιλίσσαν
σοφὲ, νῦν ἡ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν
σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὅθεν

σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τῆ Θεῶ ὡσπερ βασίλισσα.

Ρήμάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καὶ τοι κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδῆς, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτῆρ οἰκουμένης, ἀστήρ φαεινότητε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμῶντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ καὶ τέτοκας Ἄγνη, καὶ παρθενεύεις ἐν ταύτῳ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερόν ξενήκιστον! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα φέρουσα σαῖς ἀγκαλαῖς θηλάζεις, τὸν τροφодότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Υμνοῦμέν σε, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήρησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ἀξιάγαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῶ τῷ τῆς πίστεως πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλυσία χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Εὐόρτιον κρότει σκιρτώσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετέθεσιν τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον Θαυματοβρῦτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βοῦν οὐπερ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω, πληρώσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοι ψάλλῃ τὸ πνεῦμά μου. Θεοτοκίον.

Υπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου,

τὸ φρικτὸν μυστήριον! τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἔτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἰτήσαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε.

Αγγελικαῖς, συγχορευῶν ὡς Μάρτυς χοροσασίας, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, Στεφανηφόρε, ἐμπορούμενος δόξης, τοὺς τῆ σκέπη τῆ σῆ προσρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίε τοῦ σου θεράποντος, τὰς ἰκετηρίας, Χριστέ προσδεχόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὔας σὺ Θεομῆτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐκ σου τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία· Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

ᾠδὴ ε'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ιδοὺ σοι καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσυλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχάρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφᾶς ταύτας ἠγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ, καὶ ψάλλων Ἐνδοξε· ἡ φωνὴ δὲ σε, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγαλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεῖς, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρὶν· φοβερός ὁ τοκετός, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκλάλητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεῖς.

Ἔτερος. Ἐν ἀθύρσῳ πταισμάτων.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς ἕρανης συνσμίλος, Μάκαρ γεγονώς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς

δωρεὰς ταῖς χηρίζουσι, διανέμεις παρμάκωφ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω Πανάχραντε. Σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφυλάξον ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, αἶα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταδασία· Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεις· ἀθλήσας δὲ δι αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τῆτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίσει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δούλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτέντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἔνδοξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι ἀνχένα χαλκός.

Ο ἔνδοξος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυρ Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διακλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τροβούων στρατείαις διαπρίψας· ἐν ᾧ δὲ ἀδελφὸν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως, τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενιχθόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀδιουθέντας τὸν Χριστὸν, τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωριῶν ἀξιοῦσθαι, τοῖς δὲ μὴ περθεμένοις, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρὼν ὁ Ἄγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκέρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθίνειαν, καὶ μυκτηρίζων τὴς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὐτα κολακίαις, ὅσα ὑποσχίσασθαι τοῦ τυράννου, ἄς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπέβη, οὐτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν, κοντῷ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ, τῆς μὲν σαρκὸς ἀφαιμένου, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέυσαι, ἀποστραφίσσης

δὲ τῆς ἀχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἄγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ, ἀχμαῖς σιδηραῖς ἠρμοσμένῳ δεθείς, κατὰ πρᾶουῦς ἀφίσταται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεῖς, αὐθις ὑγιῆς καθίσταται θεῖου Ἀγγέλου ἐπιστοασία.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνητίῳ τὸ συνίδρω αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν· οἱ τῆ τοῦ Βασιλέως προτάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασιλισσὰ Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἑταροὶ πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἄγιον ἐκ τοῦ λακκου τῆς ἀσθείτου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα κρηπίσι σιδηραῖς, ἦλους ἔχουσαι, τοὺς πόδας ἐμπίρειται, καὶ τρίχην καταναγκάζεται· καὶ προσίτι ξηροῖς νεύροις βοῶν τυπεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημείου, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κεκλιμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῷ, τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐχαρίνου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνίστη νεκρός, καὶ τῷ Ἄγιῳ προσκύνῃσι, καὶ ἐδέξασθαι τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς τε εἶη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι, εἶπε καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἦδη κυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ αἱ προσεθεμένων τῇ πίστι, τὸν Θεὸν μετὰ φωνῆ ἐδέξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκίριος, τὸ τὸν βῶν τελευτήσαντα ὁ Ἄγιος ἠγείρει· τῷ δὲ τοιοῦτω θαύμασι, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθεῖς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσασατο, εἰφίσειν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθείς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἐτι διὰ τὸ τὸν Ἄγιον Μάρτυρα Γεώργιον, ἐσελθόντα ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν· τὸν δὲ ἐν αὐτῷ θαύμασι ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ παραχθὲν τα εἰδῶλα πάντα καταπείσιν, καὶ συντριβῆναι· μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτάς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντα τὸν Ἄγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θάττον τὸν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι· τοῦ δὲ Βασιλέως κελύσαντος, αὐτὸν τε καὶ τὴν βασιλίδην Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελευτήσασθαι· ὁ μὲν Ἄγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δὲ, εὐχαρίνη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἦρεν Οὐαλερίου,

Κακῆ κεφαλῆ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῆ κάρας,

Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέον,

Χριστῷ πεποιθώς, ὡσπερ ἀλκαία λέων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας,

Ψυχῆς νοσοῦσης· εὗρε φάρμακον ξέγον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαιμόν σόν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δὲ τὴν σπάθην,

Γεωργέ Γλυκερίε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ζῖφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ζῖφει Θερινὲ συνθερισθεὶς Δονάτω,

Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμασία, καὶ πάλιν συσελλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμηθῶσι βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὐρίσκονται πληθυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμαμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστὸν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖται σε Στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγεὶς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διὸ περ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσεν. Θεοτοκίον.

Ολόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυχνία κατὰ χρυσε, γάμνε κιβωτὲ, Θεοκατοίκητε ναεὶ, ξενοβλάστητε ράβδε, Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἱκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφυλάττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἐκὼν ἠτομολήσας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδοξε, καὶ κίην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φυλάξ ἔχρημάσας, αὐτὴν, αἰεὶ φυλάττων τῇ προστασίᾳ σου.

Ὁς Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπέρρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἀρδεύων Μοκάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλληλοῖς αἰκισμοῖς, δι' ὧν τρυάνων τὸ θράσος ἐσθέσας. Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντα διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εἰσπλαγχνίαν πολλήν,

ἄνθρωπον γενόμενον Ἀγνή· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία· Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος. ᾠδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Υμνος ὡς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δεῦτε γέφος λαμπρὸν ἀσματοπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστευσε γὰρ καβελῶν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο μελουργέ, Προφητόπρωτε φράσον· Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς καὶ πᾶος ἐστίν; Ὁ μεγαλαυχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως φυτὸν, καρδιοτρόφον.

Ερχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ὡς αἰτὸς χρυσοπτέρυξ, περιθαλπὼν αἰεὶ καθυπόδεξαι, διεῖς ταῖς πτέρυγας σου· σκιάν ὑπὸ σὴν γὰρ καλὸν ἀναπεπαῦσθαι. Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν προέφη, Προφήτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπάρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείναςα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἔτερος· Κάμινος ποτὲ πυρός.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχῶδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ὁλω τῷ φωτὶ, Παμμακάρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σέ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νόητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθεμένος, σὺ φοινηθεῖσαν αἵματι, Μακάρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀναλάμψαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὀρατὰ τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξαζομεν.

Καταβασία· Αὕτη ἡ κλητὴ.

ᾠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκυτάτην δρῶσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξαιρετὸν σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον· χόρευε νῦν, καὶ ἀγαλλου φαιδρῶς· εὐ-

ρες και γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφυλακα.

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφῶνως κρᾶζουσι· Χαῖρε Σωτὴρ τῶν πιστῶν ἢ χαρὰ· χαίροις καὶ σὺ, εὐχος Ἀθλοφόρον, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ρᾶβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνηύρων τῆς δαρμούς, τὰς κρηπίδας, τὸν λάκκον, τῆς ἀσθέστου σεβομαι, τὰλλὰ τε ὅσα ὑπέστῃς ἀδλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπτε, τὸν δε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὄλας μυριάδας, μετακινουῦντες ἀμφοτέροι.

Θεοτοκίον.

Η δόξα τὸ κάλλος, ἢ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἢ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάνταγε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προαδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἴτερος. Ἀνάρχου Γενήτορος.

Απαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡρώων δυσώπησον, τῶν ὑμνῶντων σε Μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννης, ὡς πονηρῶν, πνευματῶν διώκτην, ὡς ἀγρυπνον φυλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἀθλῶν τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ὃ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας Τρισμάκαρ μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε περιέπων διαφυλάττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοι πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεῶν, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν προστύπου σε τοῦ Μαρτυρίου Πάναγγε, ἐν ἣ πλαῖκες καὶ σταίμνος, καὶ ἢ χρυσῆ κιθωτός· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχαν Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία· Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εἴαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἢ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ δεῖα ἐξαναστάσις, πρὸς ἑράκων Πάσχα, ἀγ. γῆς ἡμᾶς παραπέμπου· ταύ-

τη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἢ μνήμη, ἢ φωταυγῆς· ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα δεῖας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρῆν, ἐνδοξάν Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίζαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρῆν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἐαρινοῖς ἀνδραῖς, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, λάθωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον, προσενήνοχας σαυτάν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωνὴν ὀλοκληρον, ὡσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἐμφυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρῶτάτην· ὅθεν ἐχηματίσας, πρέσβυς θερμότητος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταθληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὐρες ἀπολαύσιν· ἢς νῦν ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε· περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόληθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθῆντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶκας σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἢ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν ἢ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τοὺτους κατήσχυε, μημητῆς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦός τὰ πῆλιναν τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεγκάκκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαιμοιθόμενος· Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἵκετε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ οἱ Μοικαρτισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Διατύπωσιν.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρά Προσόμοια, τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ταῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητερ σεμνή ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι πράστασθαι. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ηκόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενούσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μητερ Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, πίσις ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριστε σεμνή· ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μητερ Ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ἠοῖμα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλω, τὴν ψυχὴν δονούμενον, ἐπὶ λιμένα εὐδίου, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβερνησον, ὅπως Ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένη χάρισι, θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης ἐν-

δοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτῆ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἵχνεσι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Απορράγεισα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα Σεμνή, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας· ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρω ἔρωτι, ποθοῦσα ἢ αἰδιδμος, Ἐλισάβετ δοχεῖον, Ἀγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ουρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ὤκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις, παθημάτων ρεύματα, ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιον ζηλοῦσα, καὶ Μωσῆν Πάνσημνε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκείνοι, νηστεῖαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, θεωρῶν σοφωτάτων, δεχομένη χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Αποκάλυψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται, ἀπὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἐλισάβετ ἐνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἢ πανευκλεῖς Ἐλισάβετ, πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**υρανίας ἀψίδος, οροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόνους ἠνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἴληψας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἐλισάβετ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οφινδεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, προσευχῇ σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ πο-

νηρού, πάσας μηχανάς, θεία δυναστεία, καὶ τοῦτον εἰς βρωσιν δέδωκας, θηρίων Ἐλισάβετ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας, θείῳ σθένει, τεσσαρακονθήμερον, μήτηρ σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπαναστάσεις, θανατοῦσα, πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπεπόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἡ Ἐλισάβετ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστε.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Α'πεξήρανας ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων προσχύσει· καὶ αἱμάτων ρύσιν, πολυχρόνιον ἔστησας χάριτι, εὐλαβῶν γυναιῶν, προσελθουσῶν σοι διαφόρως, Ἐλισάβετ Ὅσια πανεύφημε.

Επί πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μεταλήψιν ἠρνήσω ἔνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκαθαίρῃσα, καὶ τὴν ἀσαρκίαν, τῶν Ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλισάβετ Ὅσιων τὸ καύχημα.

Ολοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοός μὲν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς Θεοδόξαστε. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυναμέων, Λόγον κηύσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναΐδιον· οὐ ταῖς φρυκτωαρίαις, ἡ Θεοφόρος ἀγασθειῖσα, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην διέλυσεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθοῦσα Σεμνή, ἐλαίου μεταλήψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἰλαρυνομένη, ταῖς τῶν πόνων ἐπιδόσειςιν.

Οβίος σου φωταυγῆς, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλωπίσται· ἡ κοίμησις ἱερώς, τοῖς θαύμασιν ἠσραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χεμμῶνα, θεία χάριτι σκεδαζουσα.

Τῷ κρύει καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει πικτεῦουσα, ἡλίου καῦσιν στερρώως, ὑπέφερον στέργεσσα, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄνω θαλψιν, ταῖς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν Προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν φύσει ἀσώματον, καὶ γαλακτι ἔθρεψας, τὸν τροφεία πάντων, Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίας μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐλισάβετ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε, Καλὴ καλὸν βλέπει σε, νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἐλισαβέτεια.

Ητις ἐν ἀπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικὸς πόνους ὑπέλαβουσα, χάριν ἰαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὅθεν παντοῖα νοσήματα ἴασατο. Ταύτης ἡ γέννησις διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη, καὶ σκεῦος ἐκλογῆς εἶσθαι προηγγέλθη. Μονοχίτων δὲ οὖσα, τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ διεπήγνυτο· ὑδάτι τὸ σῶμα διὰ βίου παντός οὐκ ἀπίπλυτο· τεσσαράκοντα ἡμέρας νηστὶς διετέλεισεν· ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἔσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν, τοῖς δὲ σωματικῶς ὀφθαλμοῖς οὐδόλως εἶδεν οὐρανῷ κάλλος, ἢ μέγεθος· ὅφιν μέγιστον δεινὸν εὐχῇ ἐθανάτωσεν· ἐπὶ πλείστοις χρόνοις εὐ μετέλαβεν ἐλαίου· ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτίνατο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θαυμάσιως διαλάμπουσα, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμάτων μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσερχομένοις, τὴν χάριν παρίχουσα· χροὺς γὰρ ἐκ τῆς σαρρῶ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας, Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὀφθείς Κυρίου.

Οῦτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου δαίμων ἀρχὴν· ἣν δὲ τὸ γένος Γέτθος· ἔχων δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς Ἁγίων ἐπεμιλεῖτο. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἀσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδιε πνεύματα. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ρίψας τὴν ζώνην, ὠμολόγησε τὸν Χριστόν. Κριμαθείς οὖν, καίεται ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λίθῳ, πίσσης μιστῷ, πυρῶνεντι, ἐμβαλλεται· καὶ παραδόξως σωθεὶς, ἀνδρᾶς ἐξισομήκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετακλίσατο, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθῆντες, ἰσπεφανώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξίτασιν ὁ Ἅγιος εἰσαχθεὶς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δὲ ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ πρῶτον ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ θαρσοποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπερίρρη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στίφανον ἐκομίσατο.

Ἐπίπεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρυθρήμα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι οἶονεὶ χρυσαίζουσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὴν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρῆϊον καὶ στρατιωτικὴν ἀκρῶς ὑπέφαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων, ἑβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,

Εὖροις πεσόντας ἀνδρας ἑπτὰκισ δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἦρατο τμηθεὶς κράτος,

Βαλεντίωνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Δοροστόλου (ὃ καὶ Δουρόστορον καλεῖται), τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλοζάνου ἐπαρχοῦντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντας κατεπταχάτας, καὶ ὑποκύπτοντας τοῖς τῶν κρατούντων δεσπίσμασι, παρρησίᾳ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· οὓς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι ἄγουσι πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Παρ' οὗ εὖσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζομενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ὑποδεχθέντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τοῦτον κατέπτυσε, προσειπὼν, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν. Προσδθέντες οὖν ἀλύσει, τίθειται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἶον ὀρμίσκον χρυσοῦν περιφέρων τὴν ἄλυσιν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ᾔετο.

Αὐτῷ δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἡγεμόνι, προσῆλθε τῷ ἀγίῳ Πασικράτῃ Παπκιανός, ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, κλαίων ἅμα καὶ συμβουλευὼν ἐπιβαλεῖν λιθνωτὸν τῷ βωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ρυθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυχεν αὐτός, ὑπερβία τῶν κριτῶν, καὶ πόθῳ τῶν παρόντων, δεῖν τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάς. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπόστατο αὐτόν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπὼν, καὶ μηδεὶ ἰκανὸν κρίνας πρὸς συμβουλήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποσταίνα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἅμα πρὸς τὸν Ἀρχонта ἔλεγεν, ὡς ἡ μὲν σὰρξ, ἢ δημιουργηθεῖσα θνητὴ, εἶκει τῷ πυρὶ, καὶ, ὡς ἑρᾶς, καταπονεῖται καὶ καταρρεῖ. Ἡ δὲ ψυχὴ, ὡς αὐλὸς καὶ ἀθάνατός τις οὖσα, καὶ μὴ περὶ κῆρα τοῖς ὀρωμένοις κάμπτεσθαι πάθεισι, ἀκλινήσκει καὶ ἀνένδρατος ἔστηκεν, εἰς ζωὴν αἰώνιον αὐτηρουμένη. Ἐρωτηθὲν δὲ τοῦ Ἁγίου Βαλεντίωνος, καὶ συμφρονεῖν τῷ Ἁγίῳ Πασικράτῃ εἰπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν δέχονται ἀμφοτέρω. Ἐνθα συμπροσέμπεσθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν Ἁγίον Πασικράτην, καταλαρρύνουσαν, καὶ ὑποσχρῖν τὸν ἀρχίνα τῷ ξίφει κτελεύουσαν. Ἐπῆρχον δὲ, ὅτι τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἡ μὲν Ἅγιος Πασικράτης ἐτῶν δύο καὶ εἰκοσιν, ἡ δὲ Ἅγιος Βαλεντίων, τριακοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίμου, καὶ ἑτέρων τεσσάρων.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσαμίλλον ὀκτῶ Μαρτύρων,

Τὸν ἰσάκισ τέμνουσιν ἴσον ἰσάκισ.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, προσέταξεν ὁ Διοκλητιανός, τοὺς πανταχοῦ εὐρισκομένους Χριστιανούς, καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἁγίον Γεώργιον ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ θύοντας τοῖς θεοῖς ἀπολύεσθαι, καὶ διατρίβειν ἐν ζωῶν, ἢ μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι, καὶ τελευταῖον τῇ τοῦ θανάτου παραπίμπασθαι ψήφῳ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγκαζόντο ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ εὖσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ ἐπίεσθησαν, πρῶτον μὲν γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν ἐκ τεσσάρων· ἔπειτα κριμασθέντες, ἐξίσθησαν, ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔνδον ἐφάνθησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω μετ' Ἀγγέλων γὰρ Ἄγνη ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνήσασα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις τὴν ὑγείαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῶ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβητ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θεράπεινα δειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβητ σεμνή, πρὸς τῆτον νῦν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Ἰδε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν με, κακῶν γεένης πυρός, ἐξάρπασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγκε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ τῇ σορῷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνησι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς σεπτῆς σου ἀγῶνας· πρὸς ὃν βοᾶς ἀπαύσως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πίσει τῷ τὴν σὴν, καταλαβόντι θείαν σορὸν, τὸ βλέπειν δεδώρησαι, παρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἱαμάτων, δαψιλῇ χορηγίαν· πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέτακταις, θείας ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε, βολίδας τε πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν αἱ μετασχόντες, Ἐλισάβητ βρωσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκαλῆς ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμω νεύματι ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδέσθαι κάλλος νοητόν, τῆ Νυμφίᾳ καθαρῶς ἐπεπόθησας, καὶ, Ποῦ κοιτάζεις; αὐτῷ, πῆ δὲ ποιμαίνεις; Σερμῶς ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σὲ ταῖς τερπνότησι, κατατερφθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ωσαῦμα! πῶς μετὰ ταφὴν, καὶ χρονίαν ἐν μνημείῳ καταθεσιν, ἀδιαλώθητον, τὸ σὲν ὁράται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν καὶ λαμπρυνθὲν, σημείοις καὶ τέρασι, καὶ ἰαμάτων κρηνοῦς, καθ' ἑκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον.

Σύνεσιν ἔσχατος ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσειν καὶ θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον, ἐν ὁλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, Ἐλισάβετ λαμπομένη φαιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀνομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μου, ὡς ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπέρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
• κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
• γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
• τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει· εἶδ' οὖν, εἶπέ τρία τῆς Ἑορτῆς καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θεηγῶρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοὶ, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολυῶχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφέ, διδασκαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὄλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἑρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Ταῖς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐλίπανας, ταῖς φαιναῖς νύφασιν, ταῖς τῆ Εὐαγγελίᾳ· διὸ σου θεῖε Μάρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνουῖσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρον ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδέμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλυζῶν νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καταρδεύων, θεοπνεύστους δόγμασιν.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίης πρώην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθησεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τῆ αὐτοῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τῆτων χειροποίητα, κατελόντος, ὑψηλῶ βραχίονι.

Ω Μάρκε πανίερε φωτὶ, ὁμιλῶν τῆ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· καὶ νῦν πανὸλβιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνευδότοις νεύσει, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει θεούμενος, μυσηρίῃ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὔρες τὸ πολυευκτον. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σὲ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τῆ Χριστοῦ Ἐκ-

κλήσιας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιεσύνειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. Προσόμοια τῆ Ἀποστόλου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὄξυγράφου γεγένησαι Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανώως φθειγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ φήματα· ἐν ἧ δυσώπησον, ἐγγραφήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ο Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν· εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διεδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς ἀύγαις τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἐκέτευσε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ο Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεθείας ἢ ἀνοια, αὐτὸς ἐκῆρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκέτευσε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανόμου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὑμνωδίαις, Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, ταῖς ψυχικαῖς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου (*).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν ἐπικαλεῖμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος ὅπως μοι ἐμ-

(*) Ὁ παρῶν Κανῶν, καὶ τοὶ ἐνεπιγράφου εὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν τρισὶν ἑτι χειρογράφοις, φάνεται ὁμοίως ἐκ τοῦ ὕψους, ὅτι ἐστὶ Θεοφάνους ποιήμα.

πνεύσασα, φωτισικῶς ἀπελάσῃ, τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσεται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σὲ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοῦ τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκῆρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς ἀυγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανείσαν Δέσποινα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτούς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξιόμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰεῖρρυτον, ὡς ποταμὸς ροιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Ἡτέρῳ ἐπάμενος σοφέ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἐνσαρκον, παρουσίαν μνηύσας τρανότατα. Θεοτοκίον.

Αιγύπτου τὸ πρὶν παρθεκκαῖς, ἀγκαλαῖς ἐποχοῦμενος, δαιμονικοῦς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετιζεῖν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ σου μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δαγμάτων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κῆρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστευσε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον. Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ο ἄστερα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένα ἐνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαίδρυνομένη κραυγάζει σου· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξεληλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφὲ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δυνάμεις, δαυτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εφανε Σωτῆρ, ὡς ἀσραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκυμένη ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία πυρσόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχούμενος, τῶν Αἰγυπτίων ταῖς βουλαῖς, καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδασκαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὅρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον ἐκφανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμακάρο θεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεληλυθας, καὶ ποτίζεις ταῖς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ῥεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδασκῶν Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδασκαῖς φωτιζόμενος πάντοτε, ταῖς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλῶντων, Μάρκε Κυρίε Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ὁς ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, Αἰγυπτίοις Χριστέ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, ὁ ἐκλάμψας πρὸ κτίσεως· οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σαφῶς αὐτοὺς μυσταγωγῶντα, θεογνωσίας μυστήρια.

Ῥδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεινώσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δείξας τροπαιῶχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκηρύξας σοφὲ, τὸν δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ὁ Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγωγῆσεν, εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτὸν, δείξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδασκαῖς τοῦ θεογόρου, Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκαῖς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε αἰοῖδιμε, σὺ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ἧ καμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαθήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφὲ, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἠγνούουν.

Εἰκάδε πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλκον.

Ὁ πανεὐφημος Ἀπόστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον εὐαγγέλιον, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλειως γενόμενος, πολλὰ κατεργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ἦσαν δὲ αὐθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔλθων, καὶ τινὰς τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλοις εὐρών, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἐνθα ἐπιβάντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνῆται, μὴ φέροντες ὄραν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐδοκίαν, σχοινοῖς αὐτὸν διαλαβόντες, ἔειπον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαιόντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφοίνισεν. Τελόντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προῦποφαίνων τὴν μέλλουσαν

αὐτὸν διαδέχεται δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ αὐθις θήσαντες αὐτὸν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεισθαι καὶ περιβρῦπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὐτε πρὸς ἔγκον καὶ μέγεθος ἀμέτρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὖ ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπαυθοῦσαν ἔχων πολιάν· τὴν βίνα ἡμίτην μακρότερον, καὶ οὐ διὰ σιμότητα, ἡκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολωδῆν τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. Ὀφρῦεις συννεύουσαι· ὁ πῶγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότες, καὶ χαρίᾳ κράσις ἀρίστη. Προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσῆγορον, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανοπέτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῆ συγκειμένη ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἐκστάς Μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου, Ἦμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ. Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένη Νίκῃ, Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτώ Ὀσιομαρτύρων καὶ ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὀκτὼ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν ἀυχένας, Ἦπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε. Ταῖς τῶν Ἁγίων ση πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρσήμενος, ἀντανεκλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις ἀυγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργεῖ δύναμεισι τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἕξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχικῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τοῦτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἕστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπο-

ραῖς ἐκ τῆς Θεομήτορος, ρήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαίου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλία, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένοσ τὸν Ἐμμανουὴλ, βασταύουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἐκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλτα ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίθ Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρῶτερον, κατατρυφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσούμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἰγλη τῆς χάριτος· διὸ σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεῖς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τῆ Ἀποστόλου πλουτήσας, τῆς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς

πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαινὸς, Μάρκος ὁ Πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημισθῶ ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ὁπαδός, εὐπειθὴς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδασκαλαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζῆτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν Ἀπόστολον.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθηταῖς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως.

Ἐπισκόπου Ἀμασσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων Μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ θεῷ μέγιστε, κρατυνόμενος· καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμε-

νος καὶ γενόμενος Θεοῦ παράστατης ἐπαχίος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ παίρνης προηγήσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς κριὸν ἐκ πορνίῆς σε, Βασιλεῦ παμμακάριστε, βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτῆς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Εφ' ὑδάτων ταῖς τρίβους σε, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ αἰοίδιμε· μετὰ τέλος γάρ, ἀπορρίφεις ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασεῖα ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυτον πρέσβιν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδᾶπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, στεφφορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν ἐράμιον Μάικαρ, ἀρνεῖσθαι βασιλέα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θεῶν προσταξέων, Βασιλικῷ σε χρίσματι, θεῷ ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, Μάικαρ ἐκόσμησεν.

Θεοτοκίον.

Ητῶν πιζῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς· διάσωσον.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αγέλαις ἠρθμηθῆς τῶν πρωτοτόκων, θεόμενος μεθέξει σοι θεοτάταις, καὶ βλέπων καθάρωτερον τοῦ Δεσπότη, τὴν ὠραιότητα, Μάρτυς ἀήττητε, Βασιλεῦ θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αίρέσεως διέλυσας τὸν χειμῶνα, τῇ θέρμη τῶν πανσόφων σου διδασκαλιῶν· εἰδῶλων.

διεσκέδασας τὴν ὁμίχλην, φωτὶ τῶν ἀθλῶν σε·
διόμα φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντά σε.

Ψυχόληθραν Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λι-
μένα σωτηρίας σε Πάτερ εὔρε· διὸ καὶ
κυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ, χαίρει κραυ-
γάζουσα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστιν Ἅ-
γιος, πλήν σου Κύριε.

Εκύησας τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα, ἐκ σε Παρ-
θεναμῆτορ ἀρχὴν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς
φιλόνηθρωπον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους
σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως,
παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
• **Ε**πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
• εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
• ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζάλην ἄθεον, εἰδῶλων πλάνης, ἐκφευξάμε-
νος ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσσης
ποντήμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον κατήν-
τησας· καὶ αἰώνιος ἐν τῷ γηθόμενος, Πάτερ
Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλύθας, ἐκ Παρθένου.

Ιέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, τυ-
θεὶς Παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν
αἱμάτων σου, θαλάσσαν ἐξήρανας, τῆς πονη-
ρᾶς ἀθείας θεία χάριτι.

Βασιλείον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα ταῖς αἷμασι,
καὶ νίκης διάδημα, τῇ κεφαλῇ περιθέμε-
νος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασιλεία
Πάτερ τὰ οὐράνια.

Οσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποι-
μνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπου-
ράνιον Ὅσιε· ἐνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμού-
μενος στέφει προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια,
τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν κατα-
πράυνον, σῶζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν
ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκάτει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τῆ Πνεύματος αἴγλης λε-
λαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας ἀθείας,
Ἱερομύστα· καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὁμί-
χλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς τὰς οὐρανοῦς, με-
νοῦς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν
φυλακῇ τε, ἔνδον καθεργμένος ὑπὸ ἀ-

θέων, ὁρᾷς τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος, δι'
Ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρη-
πίς καὶ ἐδραῖωμα.

Θαῦμα φρικτὸν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει παῶν
ᾠράθη· ξίφει γὰρ ἡ κἀρα σου ἐκτμηθεῖσα,
Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσση βληθεῖσα, συνηρμό-
σθη τῷ θεῷ σκηνεῖ σου, δῶρον τοῖς ποθοῦσι,
δοθεῖσα θεόσδοτον. Θεοτοκίον.

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα,
ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν,
ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεο-
τόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πι-
στῶν ἀκαταίσχυντε.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι, ὕδατα τῆς
πλάνης ξηράνας τοῖς ρέυμασι, τῶν ἱερῶν
αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὄρμον κατήνησας ἀ-
κλυστον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτησας, πάτερ τὴν
ύγρὰν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς
διδόμενος, διὰ θεῶν σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἀγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἷμασι σε-
πτοῖς ὡς περ βύσσον βασιλείον, ἦν Βασιλεῦ
ἐνδέδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.
Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε θεόνυμφε, ἢ μετὰ Θεὸν
προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς
ἀλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίης Ἱε-
ρομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.
Στίχοι.

Τμηθεῖς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,
Ἐξ αἱμάτων σῶν, βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδι ἀμφ' ἔκτη Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα
κάρθη.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεὺς, Ἐπίσκοπος
ἦν τῆς ἐν Ἀμασειᾷ μητροπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους
Λικινίου, ὃς δὴ, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταν-
τίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὢν, ἐξεπιμύθη παρ' αὐτοῦ
κατὰ Μαξιμίνου ἐπαναστάντος, καὶ τινὰ μέρη τῶν κατὰ
τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος, καὶ τυραννήσαντος. Κατὰ
τὴν Νικομήδειαν οὖν γενόμενος ὁ Λικίνιος, ἐπὶ τὰς τῆς
ἐπαναστάσεως λίλυτα, τοῦ τυράννου ἀπογνόντος τὴν διὰ

μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα κίνδονον ἐκφυγόν-
τος, αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ τοῖς εἰδώλοις προσῆγε θυσίας,
καὶ τὸν Ἅγιον Βασιλεία ἐξ Ἀμασσίας, μετὰ κόρης τινός,
Γλαφύρας προσαγορευομένης, ἀχθῆναι προσέταξεν. Ἡ δὲ
Γλαφύρα αὕτη, Σιράκαινα οὖσα Κωνσταντίνης τῆς γαμη-
τῆς Δικινίου, ἐπεὶ τὸν Δικίνιον ἐπιμαυνέντα αὐτῇ καὶ ἐ-
πιλυττήσαντα ἤοιτο, τοῦτο ἀναθιμῆν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς,
μετὰ χρημάτων παρ' αὐτῆς εἰς Ἀνατολὴν πέμπεται· καὶ
τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν Ἀμασσίαν κατανατᾷ.

Τοῦτο οὖν πυθόμενος ὁ Δικίνιος, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμε-
νον παρ' αὐτῆς χρυσίον εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τῷ ἐπι-
σκόπῳ δίδωκε, ἀμφοτέρους συλληφθῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν
ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. Ἄλλ' ἢ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἐφθη-
λιπούσα· ὁ δὲ μακάριος ἐπίσκοπος Βασιλεὺς, ἐν Νικομη-
δείᾳ πρὸς τὸν Βασιλεία ἤχθη, καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπό-
φασιν δέχεται, ἀντιπῶν αὐτῷ ἰκανῶς, καὶ τῆς ταλαιπω-
ρίας τῶν νομιζομένων θῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ματαιότητος
καταπέυσας. Τίμνεται οὖν τὸν αὐχίνα· καὶ ἐν πλοίῳ
βληθεῖς, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, τῆς μὲν κεφαλῆς ρίφει-
σης ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἐνός μέρους τοῦ πλοίου, τοῦ δὲ σῶ-
ματος ἐκ τοῦ ἐτέρου, ἃ καὶ συνῆλθον αἰθίς κατὰ τὴν φυ-
σικὴν ἀρμονίαν· καὶ εὐρίθη σῶος ὁ Ἅγιος ἐν τῷ κατὰ
Σινώπην κόλπῳ, ἀλιευόντων τινῶν, καὶ σαγήνην καθιέν-
των, καὶ πρὸς τὴν χίρσον ἐλκυσάντων αὐτὸν, καθὼς ἐπι-
στάς Ἄγγελος Ἐλπιδοφόρος, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν
Ἅγιον ἐν Νικομηδείᾳ, εἶπεν· ὅς καὶ παραγενόμενος ἅμα
Θεοτίμῳ καὶ Παρθενίῳ τοῖς διακόνοις, οἱ ἐξ Ἀμασσίας
σὺν τῷ ἁγίῳ παρεγένοντο, ἐλκυσθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σα-
γήνης ἱλαθον· καὶ μύροις καὶ ῥοδαῖς τιμήσαντες, εἰς τὴν
Ἀμασσίαν παρίπεψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,

Θύ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ἰούστα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ἰούσταν,

Λάμπασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει
νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς
καταλιπὼν, καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπρίω,

Δι' οὓς φύσιν τύραννον ἠρήσῃ θέσει.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῖς.

Αιμάτων βαφαῖς, ἐπιχρῶσας σεαυτῷ πορ-
φύραν Μάρτυς, καὶ ταύτην χαίρων ἀμ-
πεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὄπλον
τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοῖδιμε,
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις αἰεὶ.

Τῇ ποιμνῇ τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλή-
σαν σῶμά σου, ἐκ θαλαττίων κόλπων
πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, καὶ τῶν πα-
θημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χάριτι, Ἱερο-
μάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ θείου Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὄλην ἀρεταῖς ἡ-
γλαῖσμένην, καὶ παρθενία διαλάμπου-
σαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην
διδασκαίς, ὠραῖσας, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσας· ἡ
καὶ συγχαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανοῖς σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεν-
νήτορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἰκέταις σου,
βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, καὶ ἠπορημένοις
Παρθένε, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι, καὶ κατα-
φεύγουσιν εἰς σέ ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ῥοδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῇ βακτηρίᾳ τῶν σοφῶν, διδασκαμάτων πρὸς
νομάς σωτηριῶδες, σοῦ τὰ θρέμματα νέ-
μων, τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς, ἐκ μέσου Πά-
τερ λύκουσ ἤλασας, καὶ ἐσφαγιασθῆς, ὡσπερ
ἀρνίον θέλων.

Εκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὡς
τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομιζουσι πίστει,
οἱ ἱεροὶ μαθηταί, θαυματῶν αἴγλην ἀποπέμ-
ποντα, Ἱερομαρτύρων κανῶν καὶ μέγα κλέος.

Ολος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυ-
τὸν χρίσματι θείῳ, ἱερῶς ἠγιασθῆς, καὶ
ἱερεύσας σαυτὸν, προσήχθῆς ἱερεὺς καὶ σφα-
γιον, ἐν τῇ ἀθανάτῳ καὶ μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς
συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπε-
ρίδῃς ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάντοθεν
καὶ πολλαῖς ἐφοδοῖς, τῶν πονηρῶν βαρβάρων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• ταῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωσύνης παμμάκαρ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας,
ταῖς θείαις ἀπαστράπτων καλλοναῖς, νῦν
κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίστασαι χαίρων,
Τριαδὶ τῇ ἁγίᾳ Βασιλεῦ, μετὰ πάντων Μαρ-
τύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ος φωταυγῆς σου ἡ μνήμη, ἀπαστράπτου-
σα αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πι-
στοῖς· ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἐνθα κείμενος
βρῦεις, ἰάματα, καὶ σώζεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ κα-
θαρᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνοῦς,
καὶ θεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πά-

τερ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Βασιλεῦ· διὰ τοῦτο πιστῶς σου, τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτοκῆτορ Παρθένε, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀγγέλων Ἀποσταλῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε καὶ Ὀσίων ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καιναυργῆσαι τὸν Ἄδαμ,
- » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δευῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- » οἱ πιστοὶ ἀμαφράνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύκωμεν.

Τὰ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητὴς ἐννομώτατος, συγγενὴς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύμαστος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγός, Συμεῶν ἀναδεδειχθῆναι, στῦλος ἀσειατος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμάσιε, μετὰ πᾶσαν βίασανον, πολυώδυνον, μετὰ μυρία παλαιήματα, σταυρῶ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος, Χριστὸν, σταυρωθέντα θελήματι· ὅθεν σήμερον, Συμεῶν σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας, Ἱερωῶ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τῇ Τριᾷδι παρίσασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλβις· ὅθεν χαίροντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦμεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερόρον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ αἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σίμων, ὁ καὶ Συμεῶν, ὑμνεῖσθω πόθω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσωμαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Σίμων ἱερώτατε τῷ Δεσπότη, στεφανηφορῶν παρεστηκῶς, τοῖς πόθω τὴν μνήμην σου, τελοῦσι τὴν πανίερον, πταισμάτων λύσιν αἰτησάσαι.

Ἰστὶώ πτερούμενος Θεομάκαρ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αὔραις, τὸν κλύδωνα παρέδραμες, τῆς πλάνης παμμακάρισε.

Μύρω θείῳ ἔχρισεν ἱερέα, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ· ἐκ φυλῆς, Ἰουδα βλαστήσας Χριστός, Συμεῶν ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων συγκόμιλε.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὐσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν, ἐν μήτρα συνέσχεσ, Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμενος, ὄλος Ἱεράρχα, θεοειδῆς ἐχηματίσας, μαρτυρίου περιεστράπτων, λαμπηδόσιν ἱερώτατε.

Ὁρθρος τοῖς ἐν σκότει ἐλαμψας, τῆς δικαιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν ἥλιον, ἐκ νεφέλη Παρθένου Κόρης, ταῖς ἀνθρώποις ἀνατείλαντα.

Κόσμος ἠδοναῖς ἐμίσησας, καὶ ἀρχιερέων, κόσμος τερπνὸς ἐχηματίσας, καὶ ἀθλήσας, ὑπερκοσμίου δόξης Πάτερ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἄπας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος· νῦν ἠττάται, σὲ ἀνυμνεῖν Θεονύμφευτε· τὸν γὰρ Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα, τοὺς Ἀγγέλους ὑπερέβηκας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστρεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γεραρχίας ταῖς στολαῖς ἐκοσμήθης, καὶ μαρτυρίου καλλονοῦσάς ὠρακῶθης, καὶ τῷ Θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος, λαμπροὺς ἀγαζόμενος, τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος· ὅθεν δυσωπῆμέν σε, Συμεῶν ἱεράρχα· Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Γερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ δια' σέ τυθέντι, τυθεὶς ὡς ἀρνίον, καὶ τούτῳ προσήνεξαι, Θεόφρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρὸ προσώπου σου ἱεράρχα, τῆς ἀσεβείας ὄρη, καὶ βουνοῖ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάκησαν, Χριστοῦ δυναμῆντός σε.

Υψηλότατον τὸν βίον ἔχων Παμμακάρι ἐθελοντὶ ὑψώθης, ἐπὶ ξύλου τὸ θεῖον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμου ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ Ἀββακούμ προγράφει, κατάσκιον ὄρος, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εθελοντὶ Μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, παθεῖν πρῶθιμος, μιμούμενος Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ως ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σεαυτὸν, ὀλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεῶν, εὐωδία μυστικῆ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θεῖου Πνεύματος, γενόμενος σοφὴ, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῷ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, ἀγνή Θεοτόκε, σάρκα ὑλικὴν ἠμφισμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμνήσαι παραδόξων ἐκ θεῶν ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θεῖαν, ὀδηγοῦντα ζῶν σε πανόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, ἱεράρχα ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πλησθέντα τῷ Πνεύματος, ὡσπερ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ Ἐδέμ πορευόμενον, Συμεῶν ἡ θεῖα, Ἐκκλησία ἀγαλλεται ἔχουσα.

Εκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διαδόχος, Ἰακώβου, καὶ τρόπων συμμετοχος, τὴν ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύνας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσον, τὰ ἀνάτα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἱατρὸν καὶ σωτῆρα κηύσασα, τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρεῖ-
• μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
• τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ
• Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχειρίσαι· καὶ καλῶς τὸ πᾶμνιον, ὀδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεῶν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειράς τῆς τοῦ Δαυΐδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγγενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεῶν τὸν τρισόλβιον· ὡς μεγάλως μὲν τῇ ἀγχιστείας Χριστοῦ κλειζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαϊζόμενον, εὐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυνόμενον· καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἀδελφὰ πάσχει, Συμεῶν, τῷ Κυρίῳ,
Εὐλῶ κρεμασθεὶς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἑβδομάτῃ Συμεῶν πάγη εἰκάδι μακρῷ.

Ος ἦν υἱὸς τοῦ μνηστορος Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Τοῦτον αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδείξάμενος, ἱερίᾳ ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἑνδοξὴν παρουσίαν. Ὁθεν μυρίοις πόντοις καὶ ἰδρῶσι παλαίσας, ὡς ποιμὴν, καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κατέκοσμη. Καὶ ναὶν ἑαυτὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τοὺς πεπλανημένους πρὸς φῶς ὀδηγήσας, καὶ πολυώδυνα κολαστήρια ὑπεμείνας διὰ τὴν εὐσίθειαν, σταυρῷ προσεπάγη, ἴδη γεγονώς ἑτῶν ἑκατὸν εἰκοσι· κἀκίθειν πρὸς τὸν ποθεύμενον αὐτῷ Χριστὸν Σωτῆρα ἐπανήλθεν. Οὗτος ὁ μακάριος διπλὴν τὴν κλῆσιν ἐπλούτησε· Σίμων γὰρ καὶ Συμεῶν ἑκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίου Πατρὸς ἡ-

μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθῶν καθαρθεῖς, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ο μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως, χριστιανῶν καὶ Θεοφιλῶν γονίων υἱός, Θεοδώρου καὶ Γρηγορίας. Ἐκναετῆς δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινός καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τῷ δευτέρου συγκροτηθείσῃ Ἐβδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει, γίνεται ὁ τότε μὲν καθηγητῆς ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν· οὗτος δὲ μεγάλοςχημος καὶ ἱερεὺς. Ἐκείθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καθαρῶν ἡγούμενος. Θεαρίστως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δίκαια, καὶ μικρόν τι πλέον, ἠγαπήθη παρὰ παντὸς ἀνθρώπου.

Πειρασμῶν δὲ παγκοσμίων μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκάλου διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νοθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινίσας τὰ εἰκότα, λίγει πρὸς αὐτούς· Γρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ ἀδελφοί, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνῆσασθε προσκυνεῖν τὰς αἰτίας εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκ εἶτε ἐν τοῖς ζώσιν ἴδῃτε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινὲς ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἠγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποίμνην διακόρπισαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν ποιμένα σιδηροδίσμιον λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἴλκυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν μονὴν ἰάσαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄθειον αὐτὸν καὶ ἀλιτῆριον ἀποκαλίσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνερυθρίαστως εἰπὼν, καὶ καταβροντήσας, εἰς Συμὸν αὐτὸν ἐκίνησε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σφοδρῶς ἔτυψεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαιρεν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλακισθεὶς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδάκτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλύσει σιδηραῖς πεδησάντες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπίθεντο, ἐπὶ μῆσιν ὀκτώ πρὸς δέκα ἐκείσε τοῦτον ἰάσαντες.

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνόν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς Δριάμβον· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πατριαρχῆντι Ἰωάννῃ· ὅς, καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδειξάμενος εἰς αὐτὸν, λιμαγχονήσας ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφεράν ὀπὴν ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα εὐχαρίστως ὑπομένων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ ἀντ' αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλίσαστο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκιδόνας, μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, νήθελπαι προσκαθίσαι ἐν τισὶ ναῶ μεθ' ἑτέρων πατέρων· εἶτα κρατηθέντες ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχοῦντος, καὶ πάνδεινα πεπονθότες, ὁ μακάριος ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκείσε χρόνους δύο καὶ ἥμισυ, εἶδεν ὄπτασίαν τινά· καὶ ἀναγγέλλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μεταθεσιν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωτος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεῖς Ποπλίω, αἷμα σὺν Χριστῷ χέεις,

Ὅς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων, Θεοῦ ξενιστῆς Ἀβραάμ ξενίζέτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωτος τοῦ νέου, ὅς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Κονέεται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλίωτων,

Κόνει φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δὲς κόνιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Σῶμα βασάνοις προδοῦς, ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, οὐ παρετράπησ οὐκ ἐνέδωκας, κραυγαῖζων Θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεῖω Παμμακάρι φίλτρῳ, ἀναφλεχθεῖς ταῖς φρένας, πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὁς ὁ Δεσπότης Χριστός, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, τῷ ἴσῳ πάθει σεμννόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἁγνή, τό τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα, Ἀγγελῶν εὐπρέπεια, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥῦσαι.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ολὴν τὴν αὐγὴν, σοφὴ τοῦ Παρακλήτου, τῇ καθαρᾷ σου Συμεῶν, δεξάμενος καρδίᾳ, σκοτός τῶν δαιμόνων ἀφεγγές, ἐξηφάνισας, πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, σοφὴ κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδασκῶν σου, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίστεως καρποφοροῦσαν.

Ὁφθης ἱερεὺς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἵματι Μάρτυς εἰσελθὼν, ναὸν εἰς θείον, ἔνθα, πάντοτε ὄρας τὸν διὰ σέ, ὡσπερ ἄμωμον ἀμὸν τυθέντα.

Θεοτοκίον.

Ἰνα σε φωναῖς, Ἁγνή χαριστηρίοις, τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέπε περιφρούρειτε ἡμᾶς, Θεοσύμφευτε ἐκ πάσης βλάβης.

Ο Εἰρμός.

> Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα,
 > καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτη-
 > ρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν, τὸν Θεὸν
 > ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ο τόκος σου ἀφθορος.

Ως στύλος πυρὸς μάκαρ ὠράθης, λαῖ προη-
 γούμενος τοῦ γέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλά-
 νης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν θεῖαν Μάρ-
 τυς, τῆτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσιν.

Σίμων Συμεὼν διπλῆν τὴν κλῆσιν, λαβὼν, τὸν
 διπλοῦν τῆ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀθέων
 τὸν αὐτὸν, Θεὸν βροτὸν τε ἀνακηρύττεις ὅθεν
 σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Η γῆ ἡγιασθῆ τῆ ἀθλήσει, σὺ Μάρτυς σταυ-
 ρῷ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων
 Συμεῶν, ἀγαλλιώνται τῆ σῆ ἀνσῶ· ὅθεν καὶ
 πάντες οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ θεῷ, φωτὸς οἰκη-
 τήριον Παρθένε, τῶν παθῶν με τὸ σκότος
 τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βαθυτάτην,
 σαῖς μεσιτείαις, Θεοκυῆτορ ἀπελαύνουσα.

Ο Εἰρμός.

> **Ο** τόκος σου ἀφθορος εἰδείχθη, Θεὸς ἐκ
 > λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὅς
 > ὠφθῆ ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναμεσρά-
 > φη· σὲ Θεοτάκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζικῷ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προτάμια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.
 Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρα-
 τούσης ποτὲ, τῆς Ἑλλήνων σκαιοτήτος,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν
 τῶ Ὁσίου Μένανος τοῦ θαυματουργοῦ, οὗ ὁ Κανὼν, Ἰωσήφ
 τοῦ Ἱερογράφου ποίημα, φέρει Ἀκροστιχίδα. Τὸν φωσφό-
 ρον σου, Μένωνων, θαλάσσιον βίον.
 Σημειωτέον δὲ, ὅτι αἱ δύο Ἀκολουθίαι ἐν τῷ χειρογράφῳ
 κείνται κατὰ τὴν κτ' τοῦ παρόντος· ἡ δὲ τῶν Ἀποστόλων
 Λάωνος καὶ Σωσιπάτρου κατὰ τὴν σήμερον.

καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάραι-
 δρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεΐα
 οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐκνήθησατε, γνώμης ἀν-
 δρειότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοι,
 κατεκληρώσασθε.

Θεογενὴν Ρῥῶνον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἀρ-
 τεμῶν, Μάγνον τε καὶ Θεόδοτον, τὸν
 κλεινὸν Θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα,
 τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλήμψαντας, καὶ
 τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγῆσαντας, πίστει τιμή-
 σωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱεράν, τούτων
 ἑορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ανθη μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱε-
 ρά, Θεοσυλλεκτὸν ἄθροισμα, Ἐκκλησίαν
 ἄριστος, συνοδίαν Θεολεκτος, χορὸς Ἀγίων, δῆ-
 μος μακάριος ὑπὲρ Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ταύ-
 την αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν,
 καὶ εἰρήνην ἅπασιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς αὐτῆς, ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὴν ἐνναριθμὸν Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς θεαῖς καλλοναῖς, ἐνηθόμενοι ὄντως,
 καὶ χειμάρρου τῆς Τρυφῆς, τρυφῶντες δα-
 ψιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι, Μάρτυρες στε-
 φανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν
 ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Ηλίς φωταυγοῦς, ἀνατείλαντες δίκην, ταῖς
 αἰκτίσι τῶν στερῶν, ἀγῶνων Ἀθληταί,
 καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπσεσιν, ἅπαντας φωτα-
 γωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λύετε, καὶ δαιμόνων
 τὸν ζόφον σκεδαζετε.

Νεφέλαι μυστικάι, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμ-
 βροῖς, ὑετίζουσαι πιστοὺς, εἰδείχθητε σο-
 φοί, Ἀθληταί ἀξιάγαστοι, καὶ ξηραίνουσαι τὴν
 πλάνην, ἀθείας ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο ὑμᾶς μα-
 καρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εκύψας Χριστὸν, ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων,
 σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡ-
 μαῖς, Θεομητορ πανάμωμε· ὅθεν πᾶσαι γενεαί
 σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
 ρων τὸ καύχημα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκροῖς ξοάνοις, ἐπιθῦσαι μηδολως δελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς θυσία ζῶσα προσήχθητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμήμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἀνομούντων τὰς βουλαῖς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθειλετε· νομίμως δ' ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε. •

Αποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γεγρανὴν, τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὄντως ἐλάβετε. Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστόν, τρωθέντα λόγῃ Πανάμωμε· ὑπὲρ οὗ οἱ Μάρτυρες τρωθέντες ἠθλησαν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ
• ἐστὶν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνώσει τῇ Δεικῇ, ὀπλισθέντες τοῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ δικώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐννάρημοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Γερεῖα Ἀθλοφόροι καὶ νεόθυτα σφάγια, Δεῖται προσφοραὶ τε, θύματα δεκτὰ προσηκέχθητε, τῷ ἐκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντος, παρειμένας ἰάσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἐρρῦσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου τῇ σορῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ ἀλιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἐμχοντες, μαρτυρίου στέφος, ἅμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρέμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρῷας, ἀχώριστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκαλαις, κἀσθαι Παρθένε ὡς νήπιος· οὐ καὶ μακάριον πά-

θος εἰκονίζοντες, καὶ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθησαν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρακες, ἀνάψαντες Σοφοί, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἅπασαν πλάνην μακάριοι, καὶ πυρρὰν ἐσθέσατε, τῶν εἰδῶλων δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, ἀμερίστου ὑπεραθλεῖν, Ἀθληταὶ Τριάδος κατεπειγόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβόλου πᾶσαν φαλαγγα.

Ανυμνεῖσθω σήμερον, Θεόγνις, Ἀρτεμῆς, Ρῆφος Μάγνος τε ὁ κλεινός, εὐκλεῆς Φιλήμων τε καὶ ὁ Θεόδοτος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρῳ Θεόστιχος.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεότοκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος εἰδείχθη, τῶν Δεικῶν Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ἐναντίον· οὐς περ σαφῶς, ἰατρῆιον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Υψώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτη γνώμη, πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνδρειοφρόνως, τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατεβράχαστε.

Ρεῖθροις τῶν σептῶν ἡμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ὅσπερ θημονία ἡ κοιλία, σὲ τῆς Ἀγνῆς ὠράθη, σίτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας εὐφραίνοντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἠ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **κατεπόντισέ με,** καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄ τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννεά Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρήφου, Ἀντίπατρου, Θεοσίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμονος.

Στίχοι.

Εἰκῶν αὐλῶν Ταγματῶν τῶν ἐννέα,
Οἱ τὰς κάρτας τρηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτη βιότου λυγρᾶ ἐννὲ ἀπῆρατ.

Οὗτοι οἱ θειότατοι Μάρτυρες, ἐκ διαφόρων τόπων ἀθροισθέντες, καὶ τῇ Κυζικῇ καταχθέντες, γνώμης γενναιότητι τὸν Ἀρχόντα κατασχυναν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων κλάνην κατίπτυσαν· καὶ ποικίλαις αἰκίαις ὑποβληθέντες οὐκ ἐκείσθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν θυσίαν ἑαυτοὺς τῷ ζῶντι Θεῷ ἀνίθυσαν, διὰ ξίφους ἀναιρεθίντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μένωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρὸν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,
Τὴν εἰς ἀπαντὴν τῆ Θεῶ, Μένωνων μένων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μένων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος, διὰ τὸν Θεόν, καὶ δικαίως καὶ ὑπερήκως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε Μοναχῶν Ἀρχηγός. Πραότῃ δὲ καὶ ταπεινώσει καὶ ἀγάπῃ ἐασκήσας, γέγονε καὶ Θαυματουργός· ἀπρίλων γὰρ ποτε ἐπέλθουσαν ἐν ταῖς τῆς Μουτῆς ἀρουραῖς, ἐξήλθεν ὁ Ἅγιος, καὶ δι' εὐχῆς πάσας, ὡς ὑπὸ πυρὸς, διώξας, ἐν τῷ ποταμῷ ἀπηνίξῃ. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνδρῷ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγεν, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀενάως βρῦει, εἰς δέξιν Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλωτῆσι ποτὴ, ἀθρόοις ζαλῆς ἐμπροσθέντος, τῶν αἰτησαμένων εἰς βεθέβαιαν, ἐφάνη αὐν αὐτοῖς πηδαλιουχῶν τὸ πλοῖον, καὶ προθυμοποιῶν, καὶ συντόμως εἰς λιμένα διασώζων. Οὕτω διατρέψας ἐν κλίσει χρόνοις Θαυματουργῶν, σωτηρίαν τοῖς ἐπικαλουμένοις ἐχορηγίτω· καὶ εὐαριστήσας μέχρι τέλους, ἀπέλθῃ πρὸς Κύριον μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐφοδίων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου Θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λέγνε, ὧδε μοι χεῖρας βλέπων,
Τὴν ἐκδέκησιν, καὶ μακραν ταύτης γίνε.

Εν ταῖς χρόναις Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, καὶ Νικήτα Πατριχοῦ, ἐν Ἀφρικῇ Θαῦμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξιῶτης τις ἦν ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ· θανατικοῦ δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῆε ἐν τῷ ἰδίῳ προαστείῳ μετὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὡς δῆθεν φυγῶν τὸν θάνατον. Ἀλλ' ὁ διάβολος, ρίψας αὐτὸν εἰς ἀμαρτίαν, παρσκευάσας μοιχεῦσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἶτα, κρουθεὶς ἐπὶ τοῦ βουβῶνος, ἐτελεύτησε· καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας ἤρξατο κρᾶζειν ἐκ τοῦ τάφου· Ἐλεήσατέ με· καὶ ἀνοίξαντες, ἔβρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι. Θαλάσσιος δὲ, ὁ Πάπας Ἀφρικῆς παρεμύθησάτο αὐτόν· καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας διηγήσατο, ὅτι, ἐν τῷ μέλλειν ἐξελθεῖν τὴν ψυχὴν μου, ἰώρων αἰθίοπας τινάς, φοβερῶς παρισπένοντας μοι· καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον νεανίσκους δύο ὠραίως ἐλθόντας, ἐφ' οἷς ἐχάρη μου ἡ ψυχὴ· καὶ λαθόντες με οἱ νεανίσκοι, ἀνέβαινον ἐν τῷ οὐρανῷ. Τὰ γοῦν τελώνια τῶν αἰθίοπων ἐξήταζον πᾶσαν ἀμαρτίαν μου· ἄλλο τοῦ ψύδους, ἄλλο τοῦ φθόνου, ἄλλο τῆς πλεονεξίας. Ἀντιτίθεν δὲ οἱ Ἄγγελοι τὰς ἀγαθὰς μου πράξεις.

Ὅτι δὲ ἀνέβημεν εἰς τὴν πύλιν τοῦ οὐρανοῦ, συνήντησαν ἡμῖν τὸ τῆς πόρνειας τάγμα, καὶ προβάλλοντο τὴν πρὸ βραχίος μοι πραχθεῖσαν μοιχείαν· καὶ νικήσαντες, κατέσπασάν με εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἵνα αἱ τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχαὶ κολάζονται, περὶ ὧν ἀδυνατεῖ γλῶσσα διηγήσασθαι. Ὁρνοῦντι δέ μοι, ἐφάνησαν οἱ δύο νεανί-

σκοι, εἰς κλαίων ἔλεγον· Ἐλεήσατέ με, ἵνα μετανοήσω. Τότε λέγει ὁ εἰς τῷ ἑτέρῳ· Ἀντιφωνεῖς αὐτῷ, ἵνα μετανοήσῃ; Ὁ δὲ λέγει· Ἀντιφωνῶ. Τότε ἀναγαγόντες με, εἰσῆγαγον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἔβρον τὸ αἷμά μου ὡς κηλὸν καὶ βέρβορον, καὶ οὐκ ἠδύνατο εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ εἶπὸν μοι· Ἀδυνατόν ἐστιν ἄλλως μετανοήσαι, εἰμὴ διὰ τοῦ σώματος, μεθ' οὗ ἡμαρτίαι. Τότε οὖν εἰσῆλθον, καὶ ψυχωθίντος τοῦ σώματος, ἤρξαμην βρᾶν. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ τέσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιβουῆσαι, κλαίων καὶ ἰσχυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη.

Τῇ ἀφαίτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Νέοι ἕξ τρισὶ πρὸς ἄλλοις, μίαν γνώμην ἐν πολλοῖς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσβεσαν κλάνης, δρόσῳ θείῳ Πνεύματος, εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ὑμῶν οἱ πόνοι, Μάρτυρες θείους κρουνοὺς, ἰάσεων πάντοτε, νόσων ποταμῶς ἐκμειοῦντες, καὶ ῥύπαν· πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν ἀξιάγαστοι.

Εἴχαιρον οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, χαρὰν ἀνεκκλήλητον· ἔψαλλον τεμνόμενοι ξίφει· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδῶν, ὀδύνας τῆ σώματος, πᾶσάν τε συμβαίνουσιν θλίψιν, ἡμῶν κουφίσαι ἐνδοξοί, Ἀθληταὶ δυσωπήθητε.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πάντων τῶν Μαρτύρων, ἄχραντε Μητέρα Θεοῦ, κράτος ἡμῶν μέγιστον· ὠφθης τῶν ἀνθρώπων προστάτης, τῶν σὲ ὑμνούντων πάντοτε, ἱεροῖς μελωδήμασιν.

Ὠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ μεγίστῳ ἡμῖν ἀντιλήπτορας, τῆς ἀθλοφόρου Μαρτυρας, παρασχόντι βρωῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ανυμνεῖσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, Θαυμαζέσθω ὁ θείος Θαυμασίος Ρουφός τε καὶ Θεόστιχος, Μάγνος Θεόγνις ἅμα τῷ Θεοδότῳ, Ἀρτεμᾶ καὶ τῷ θείῳ Φιλήμονι.

Ρίζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, εἴγενῃ ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες, καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως, νῦν προβάλλοντα πίστει τοῖς μελωδοῦσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Γατῆρες παθῶν μεγαλώνυμοι, τῆς ψυχῆς μου, ἰτὰ πάθη ἰάσασθε, καὶ τῆς γενένης ῥύσασθε, καὶ τοῦ σκοτοῦ ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, δυσωποῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομοδότην Χριστὸν ἀπεκνήσας, τὸν νομίμως ἀθλήσαντας στέφαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας ὅν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τραπώθεντα με Κόρη ἰάσασθαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**υτρωταὶ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὤδη δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδὲ, ἠνεώχθησαν ὑμῖν ἐράκιον, πυλεῶνες ἐναθλήσασιν, ἔφη Χριστὸς τοῖς Ἀθλοφόροις εἰσελθετε, κομίσασθε χαίροντες, τὰ ἔπαθλα τῶν πόνων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ως ἀνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγκωρίσθητε, κρίνα ὡς εὐασμα καὶ ρόδα, ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάριτι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γεραίραντες, Ἀντιπάτρου Θεοστήγου τε, Ρούφου Φιλήμονος τοὺς ἀθλους, τοῦ Δείου Δαυμασίου τὰ θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος, καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ημέρα σωτήριος ἡμῶν ἀνέτειλε, τῶν Ἀγίων ἠπανήγυρις ἦν ἐκτελεῦντες ἐτησίως, βοήσωμεν αὐταῖς μετὰ πίστεως Μαρτύρων φωταυγῆ ἀκροθίνια, πάντων καρδίας καταυγαίσετε.

Θεοτοκίον.

Φωρέσας ἐκ σοῦ ὁ Βασιλεὺς τοῦ σώματος, τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ὅλος ὠραίος ἐκ γαστροῦ σου, καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβευσεν, ἀχραντε μόνῃ Ἀειπαρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• καταράν εισωκίσατο σὺ δὲ Παρθένε.
• Θεοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῆ ΚΘ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος,
καὶ Σωσιπάτρου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπετε τερπνὰ, Χριστὸν ἀγάπησαντες, οὐ τὰς ψυχὰς ἐκολλήθητε, ἀπίσω ἐνδοξαί ἴχνησί τε τούτου, πίστει προσνήχθητε, Ἰάσων καὶ Σωσιπάτρε πάνσοφοι ὦ καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιάσων Σωσιπάτρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περιγίσιον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κάσμον καταλάμψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεσωσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί, Ἰάσων Σωσιπάτρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλὲν, ἀνακαλέσασθαι καὶ πρὸς σωτηρίαν πάντας καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς Θεοσόφοις διδάγμασιν ὦ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὤδη α'. Ἦχος β'. Δευτὲ λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενοι, ὑμνεῖαν ἡμῶν Ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντοτε, τῶν ἡμᾶς εὐφημούντων ἑλάβετε γὰρ χάριν πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς σεπτῆ, τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε, Χριστὸν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δωθῆναι μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μελψαι τοὺς ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι.

Μύσται Χριστοῦ, Ἰάσων ὦ παμμακάριστε, καὶ πάνσοφε Σωσιπάτρε, τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν, ἐορτάζοντας μνήμην, παντοίων ἐκ κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τῶν δωρημάτων ἡ ἄβυσσος·
χαῖρε λιμὴν ἀχείμαστε· χαῖρε ὀχύρωμα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένε Θεοτάκε, μόνη
πανύμνητε.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταί, Σοφοὶ γενόμενοι, κατ'
ἴχνος ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμετε
τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλλοντες.

Ὡς Δεῖοι ποταμοὶ, σοφίας Ἐνδοξοὶ, ναμάτων
πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ
σημεία, ἐκ πηγῶν σωτηρίας ρεῖθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν, καὶ περιστάσεων, τοῦ
βίβη πρεσβείαις ἡμῶν ἀγίαις, Θεοφόροι κυ-
βερνήσατε, τῆς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλίνας οὐρανοὺς, τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, κε-
νώσει τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει προσ-
λαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλουτί-
ζει τῇ Θεότητι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιάσωνα πιστοὶ, καὶ Σωσίπατρον ὕμνοις, ὡς
μύστας ἱεροῦς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ κή-
ρυκας τῆς πίστεως, ἐπαξίως τιμήσωμεν, ὅπως
λάβωμεν, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, πάντες
ἔλεος, καὶ χάριτι εὐρωμεν Δείαν, εἰς εὐκαιρον
βοήθειαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκισα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, Θαυματουργοὶ,
τελοῦντες τὰς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πί-
στιν λαοὺς εἰλκύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν Μακάριοι, καὶ ὀδηγεῖν, ὑμᾶς
καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστεύομεν
τοῦτο ποίμνιον.

Σύγγενόμενοι Ἐνδοξοὶ, πνευματικῶς, πρεσ-
βείας συμπολίταις, τὰς χρηστὰς φιλίας
νόμῳ παράσχοιτε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς σὲ σαρκί, τε-
κνούσης Θεοῦ Λόγε, τῷ λαῷ σου δώρησαι
τὰ ἔλεός σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ιερούργοι τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐ-
κλιεῖς ὄφθητε, καὶ κοινωνοὶ, Σοφοὶ τῶν

ἐκείνου, ἀγίων τε παθῶν· διὸ ἐπαξίως, εἰ μα-
καρίζεσθε.

Ὡς οὐρανοὶ λογικοὶ, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ
Θεοῦ Ἄγιοι, δόξαν τρανώς, φθεγγόμενοι
ζόφον, ἐξήρατε δεινόν, καὶ Διογνώσας, τὸν
κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἱεσείαις τῶν σῶν, ἱερῶτάτων Μαθητῶν·
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου,
καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φόβῳ σε πάντες, ὑ-
μνοῦντες δοξαζόμεν.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἀγνή
πέφυκας, ὡς τὴν ἀράν, τῷ Δείῳ σου τό-
κῳ, νεκρώσασα τὸ πρὶν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ
κόσμῳ πηγάσασα.

ᾠδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ὁ πλον σε οἱ Διογῆροι, Ἀπόστολοι κεκτημέ-
νοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παρατα-
ξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιῶται στυ Λόγε.

Εκράτυναν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος,
καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἔνθεοι
ρήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Εκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ θλίψεις δι'
ἀμαρτίαν· ἀλλὰ παρακλήσεσι σεπταῖς,
τῶν Ἀποστόλων σου, ἐλέησον, ὁ Θεὸς τοῦς
σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σὲ γινώσκων, λαὸς ἀγνή Θεο-
τόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φωτί, πᾶς
τις πορεύεται, σωζόμενος, εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἄ**βυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
• σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύ-
• ριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.
Κιαντάκιον, Ἦχος α'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες,
γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρις-
μακάριοι· καταυγάζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον θαύ-
μασιν, Ἰάσων, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Σωσίπα-
τρε, Χριστῷ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι Διο-
φόροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύ-
σατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπόστολοι Διογῆροι, καὶ κήρυκες εὐσεβείας,
διδάσκαλοι καὶ προστάται εὐσεβούντων
ἀεισέβαστοι, παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς
Δείου πληρούμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμε-
νοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑ-
μῶν πανέορτον πανήγυριν, ἐν εὐφήμοις ὕμνο-
δαῖς εὐσεβῶς, πάντες γὰρ ἔσμεν ποίμνιον ὑμῶν,
λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς ὄν-
τες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν

Κτίστην πρεσβεύειν παρήσεια, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρασ,
Ἄλλ' εὖραν ἄλλην μὴ πέρασ κερτημένην.

Θανόντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις,
Σὼ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ.

Εἰκόδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Ταρσεὺς ἦν, ἐς καὶ πρῶτος ἐκεί-
θεν ἐλατῆται πρὸς τὴν εὐσέβειαν. Σωσιπάτρος δὲ ἐξ
Ἀχαΐας ὀρμώμενος, μετὰ ταῦτον τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
ἐδέξατο. Ἀμφότεροι δὲ, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου
τοῦ Ἀποστόλου, ἀμὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκα-
λος καθίσταται, ὁ δὲ Σωσιπάτρος τῆς Ἰουδαίας Ἐκκλη-
σίας τοὺς αἰσῆσας διχεται.

Οὗτοι, τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμάναντες, τὰ
Ἐσκήρια καταλαμβάνουσι· καὶ τῇ Κερκυραίων ἐπιδημῶ-
σαντες νόσῳ, καὶν περικαλλῆ ἀνεγείρουσι Στεφάνῳ τῷ
Πρωτομάρτυρι· ἔνθα τῷ Θεῷ λειτουργοῦντες, πολλὰς πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάσαντο πίστιν. Διαβληθέντος δὲ
Κερκυλλίνῳ τῷ Βασιλεῖ, φρουρὰ ἐγκλείονται, ἐν ἣ ἑπτὰ
λήσταρχοι ὑπάρχον ἐγκλιεμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι εἰ-
σὶν αὐταί· Σαταρηνίος, Ἰακίσχος, Φαυστιανός, Ἰανουά-
ριος, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαρμίνος· ὧς, δὲ ὧν
εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν πί-
στιν, πρόβατα ἀντι λυκῶν ἐργασάμενοι· οἵτινες μετὰ ταῦ-
τα, ἐν λίθῳ ἀπληρωμένους πίστεως καὶ Θεοῦ καὶ κηρῶ
βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνους παρὰ Χριστοῦ
ἐκομίσαντο. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ὡσαύτως πιστεύσας εἰς
Χριστὸν, τὴν εὐωνοίαν χεῖρα καὶ τοὺς δύο πόδας ἐκκο-
πεῖς, κείνεται καὶ τὸν ἀσκήνα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικα-
λούμενος ὄνομα.

Τοὺς δὲ Ἁγίους, Ἰάσωνα καὶ Σωσιπάτρον, τῆς φυλα-
κῆς ἐξαγάγων ὁ Βασιλεὺς, Κερπιανῷ τῷ Ἐπαρχῷ τιμω-
ρῶσθαι ἐκδίδωσιν· ὃς τούτους ἐρωτήσας, κῆρις τῇ εἰρ-
κτῇ δεσμεύσας ἀπέριψεν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς οὕτω διδι-
μένους Κερκύρα ἢ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθοῦσα,
ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν πάσχουσι, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνη-
γόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὅνπερ ἐφόρει, πίνησι δίδωκε.
Τούτο μαθὼν ὁ πατήρ αὐτῆς, ἐπιὶ αὐκ ἠδυνήθη τοῦ σκο-
ποῦ μεταστρίψαι αὐτήν, εἰρκτῇ κατακλείει, καὶ Αἰθίοπι
τινὶ ἀσώτῳ εἰς διαφθοράν ἐκδίδωσιν· ἀλλ' ὅτι τῇ Σφρα
τῆς φυλακῆς προσήγγισιν, ὑπὸ Θεοῦ διωσπαράχθη. Ἡ
δὲ, τοῦτο μαθοῦσα, ἴασατο αὐτὸν, καὶ τοῦ Θεοῦ λυτρω-
ται· καὶ δὲ ὧν πρὸς αὐτὸν διεξήκει, Χριστιανὸν αὐτὸν
ἀπειργάσατο, καὶ· Μίγας ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεός, ὁ
Αἰθίοψ ἀνέβησεν· ὃς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς
βασανισθεῖς, τοῦ βίου μεθίσταται. Περὶ δὲ τὴν φρουρὰν
ξύλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑψήσαν, τὴν Μάρτυρα κα-
τακαῦσαι πειρώμενοι. Τούτου δὲ γινομένου, καὶ ἀφλεκτος
διαμείνασα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετακλίσατο
πίστιν. Διὰ τοῦτο ξύλῳ ἀναρτάται, καὶ κενῶ πνιγνῶ
ὑποβάλλεται ἐπὶ τσοῦτον, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ

παρίθετο. Μετὰ ταῦτα, διωγμῶν παρὰ τῶν Χριστιανῶν
κινήσας ὁ Βασιλεὺς, κἀκείνων ἐν παρακειμένῳ νησιδίῳ
διαπογόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τούτους ἀπέπεισε. Καὶ
δὴ μίσην τοῦ πελάγους γενομένης, ὡς ὁ παλαιὸς Φαραὼ,
τῇ θαλάσῃ κατακεκλιόθη. Καὶ ὁ μὲν τοῦ Κυρίου λαός
εὐχαριστήριους ὕμνους τῷ Θεῷ προσήγαγε. Ἰάσων δὲ καὶ
Σωσιπάτρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, ἐδίδασκον ἀκωλύ-
τως τὰν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπὶ δὲ ἀνόστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἁ-
γίων ἐμαθε, κελύει ἀγθῆναι βούτην αἰδηρὰν, καὶ βλη-
θῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥητινὴν καὶ κηρὸν, καὶ ἐπι-
πυρῶσθαι σφοδρῶς, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι.
Τούτου δὲ γινομένου, καὶ τῶν Ἁγίων ἀφλεκτῶν διαφυλα-
χθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων οἱ μὲν κατεφλίχθησαν, οἱ δὲ
τῷ Χριστῷ προσέδραμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας
τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ, ἐθρήνει, Ὁ Θεός, λέγων, Ἰάσωνος
καὶ Σωσιπάτρου, ἐλέησον με. Ὁ δὲ μακάριος Ἰά-
σων, παρόντος τοῦ Βασιλέως, τὸν λῆθον ἅπαντα νοθεύ-
σας, καὶ διδάξας, καὶ κατηγῆσας, ἐβάπτισεν ἅπαντος εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεῦ-
ματος, ἐπονομάσας τὸν Βασιλεῖα, Σεβαστιανόν. Οὐ
μετὰ πολλὰς δὲ ἡμέρας, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, νόσῳ περι-
πεσὼν, ἐτελεύτησε· προσεχόμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος, ἤγει-
ρεν αὐτόν. Πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατεργάσατο θαύματα,
καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ
ὁσίως τελείσας, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποτήριον ἐπαυξήσας,
ἐν γῆρα καλῶ τὸν πεθοῦμενον διαβαίνει Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρ-
τύρων ληστῶν, οἱ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσω-
νος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πί-
σσης καχλαζούσης βληθέντες τελειοῦται.

Στίχ. Λησαί, μαθόντες τὴν Ἐδέμ λησῶν λάχος,
Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας,
θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἧτις βέ-
λεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ σιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ζήνων καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελευθέντων.

Στίχ. Μὴ δειλιάσης Βιτάλιε πρὸς φλόγα·
Ἠγήσομαι γὰρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυ-
ρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον,
Ὅβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίου;

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Τοῦ πρώτου φωτός, τὰς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς
Παῦλος, δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἐρωτά-
τε, καὶ Θεοφόρε Σωσιπάτρε, δευτεροφανῶς κα-
ταυγαίξει, διδασκαῖς ἀναμέλποντας· Εὐλογητός
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡλίου Σοφοί, ἐπὶ γῆσ τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐ-
δράμετε· ἀνατολὴν γὰρ καταλάμψαντες,

πρὸς δύοσιν φθάσαντες ἔδυτε ἰσώματι φαίδρω
πρὸς Θεὸν δέ, ἀνυψώσαντες πνεύματα, ἕμνο-
λογεῖτε νῦν αὐτόν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν Σερμῆν, τὴν τεκουσάν σε Χριστέ
Παρθένον ἔδωκας, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πε-
ριπίπτουσι, ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων ῥυ-
σαι σὺν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τῆς
ψάλλοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ωραιωθέντες καλλοναῖς, τοῦ τῆς χάριτος Σο-
φοῖ Εὐαγγελίου, παντὶ ὄφθητε κόσμῳ,
τὴν ὑπερέχουσαν νοῦν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι·
ὅθεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων τὰς πλοκάς, διελύσατε σο-
φῶς θεολογοῦντες, Τρισηπόστατον φύσιν,
Μύστακ τοῦ Λόγου σεπτῶν, καὶ κόσμον ὅλον ἐ-
φωτίσατε, μέλπετε καὶ δοξάζετε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σε Θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομαζόντες Ἁγνὴ ὁμο-
λογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον
ἀφράστως διπλοῦν, τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπό-
στασιν, καὶ ὑπερυψῶμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς ὄρθρον μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύνοντα Λό-
γον, Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς
τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν ταῖς ὑψίσις
κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῆ
αἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες Θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε,
ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροὺς, ἐν-
θα χαρὰ ἀνεκλαίητος, καὶ αἰδῖος δόξα, καὶ
φῶς τὸ καταλάμπον ὡς Θεός, τοῦ φωτός τοὺς
ἀγίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες Θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν
ἕμνοῖς, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροῦς, ὑπὲρ
εἰρήνης τῆς σύμπαντος, ἰκετεύσατε κόσμῳ, καὶ
εὐσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτη-
ρίας, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήκτοις πρεσ-
βείαις, καταλαβέ τὰ Σράση τῶν ἐθνῶν,
τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων αἰεὶ, Βασιλεῖ φρι-

λοχρίστῳ, βραβεύουσα τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν
ἵνα σε κατὰ χρέος, ἐν ἕμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
φία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεικῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
οἱ πιστοὶ ἑμοφρόνως, ἐν ἕμνοῖς μεγαλύνομεν
Ἐξαποστειλάριον. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ηπαμφαῖς καὶ θεία, τῶν Ἀποστόλων ἐαρ-
τή, τῶν Κερκυραίων τοὶ πλήθη, πρὸς εὐω-
χίας συγκαλεῖ· Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευ-
ματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θεόπτα Ἰακώβε, σὺ τὴν τοῦ Λό-
γου φωνὴν, παραυτίκα δεξάμενος, πα-
τρικῆς ἠλόγησας, Στραπέας καὶ σχέσεως· κα-
ταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοητὴν δεῖ,
μεταβάς θαλάσσαν, ταύτην ἐτάραξας, εὐσε-
βείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερ-
κοσμίοις σου, θεσμακάριστε.

Λόγον παμμακάρι Ἰακώβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μελλόντος, Στρα-
πεύων πράξεσιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρω-
τοτοκίων, ὄντως ἐξέρησας, ὡς τὴν κοιλίαν, Θεὸν
ἠγούμενον· ὃν καὶ ἐξηλεγξας, καὶ γυμνὸν ἀπέ-
δειξας τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ
κλήρου ἀμοιρον.

Αρχῶν κατεσταθῆς Ἐνδοξέ, νῦν ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὡσπερ γέγραπται, μα-
θητῆς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος·
καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν θερμώτατον, ὑπὸ ἀνό-
μων, μαχαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς
σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὀμη-
γύρεως, προαναιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος Πανεύφημε τῆς θεολέκτου δωδεκά-
δος, θάνατον ἐν μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου,

διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπιες· ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλάθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Απόστολε καὶ Μάρτυς Ἰακώβε, τοῦ καλοῦ ποσμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ Ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον, ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἄγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν Βροντῆς Ἰακώβον εὐφρονα παῖδα γεραίρω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Τῷ σῶ δικτύῳ, ἀλιεύς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθῆ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμπησι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὃ θεοφάντορ Ἰακώβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐδώσον.

Οπρὸ αἰώνων τῷ Πατρὶ συναναρχος, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωθεὶς ὠφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀκαδείκνυαι Μάκαρ, καὶ ὑπρέτην σε πάνσοφον, ῥώμη τῆ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκῶς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερόρον Μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἐνδοξε, ταῖς αὐτοῦ ὑπρέται, προκεκριμένως ἐνταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βαυλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειρανδρου Μητρὸς, ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰακώβε, λόγους ταύς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

(*) Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπουσι Τροπάρια τεσσάρων γραμμάτων PONT. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων ὠδῶν τὰ θεοτοκία ἀποκλείονται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπεριλαμβανόμενων καὶ αὐτῶν, παρεντίθενται ἐτι πρὸ τούτων καὶ ἀνά ἐν Τροπάριον, μῆτε εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μῆτε ἐν τοῖς χειρογράφοις ὄντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαλήνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφῶν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δεικνύσει, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, ἔκ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὡσπερ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἠκονημέρον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχὰς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τίτων τὰ σκύλα Ἰακώβε.

Ἰερωμένους σου Σοφῆ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ· τῆ συγγενείᾳ παμμάκαρ, φαιδρυνόμενος τρανώς, ἐκ συναφείᾳ δεικνύται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὠφθη, τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

Ακηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότη, ὄραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὡς Ἰακώβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ· γαστρὶ ἀμόλυντε· διό πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοῦ οὐρανοῦ
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στηρίξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
• Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Καθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαθητευθεὶς, καὶ πίων τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφῆ, ὡσπερ ἔφησαι μάκαρ, μαχαίρα Ἰακώβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπαντα, ἢ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ εὐφημούμεν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ, γέγονας θεῖος Ἰακώβε· σὺ κληθεὶς γὰρ θάπτον ἠκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχέσιν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διό καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανών κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ αἰοδιμε.

Ὁ τοῦ θερμοῦ, πέθευ σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφοδρὰ ἐ-

ἠεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεῖς, καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δευτέρου, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνθεῖς καὶ τῇ δόξῃ, πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφῶς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτων μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμπάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότη, Μύστα θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἡρῆς ἐμφανῶν, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θείαν ὄντως ἀκρόρειαν· κἀκεῖθεν ἰαμάτων, ποταμούς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱὸν σε, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὡσπερ Ἡλίας, ζῆλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἠθέλησας· Ἐνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ θελητής τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Επιβάς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ Δεσπότη ἐπόθησας· Ἐνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίων, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δυνάμιν σου, ὡς ἰμάτιον περιζωσάμενος, ἰαμάτων βρῦει, τοὺς ποταμούς, καὶ τῶν θαυμαίων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλη, Λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν θαθῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκούσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώτης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μπρικήν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀεννάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβεῖ, πύθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Οργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε πάμμακαρ, τῆς ἑαυτοῦ πλεσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, ἱερούργε τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γηίνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτῷ μυσταγωγόν, Μάκαρ σε, εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, θύραν μοι ἀνοιξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Ἦν ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώτης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἄλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ Τρισμακάρι τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἠδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον με, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σε, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν-
δόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀμνός Ἰακώβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου Ἰακώβον ἐνί τρια-
κοστῇ.

Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρέου καὶ Πέτρου κλη-
σιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελ-
φῷ προσκλήθη· οἱ καὶ εὐθίως, τὸν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον
καὶ ἀπλῶς πάντα ἀφίντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦ-
τον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στήθος ἀ-
νάκλισιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς
ἔπιε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδεί-
ξαντο, ὡς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ δεῖλῃσαι κατενεγκεῖν, καὶ
ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἴ-
δρασαν, εἰ μὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ
ταῦτα οὖν αὐτούς τε καὶ τὸν Κορυφαῖον Πέτρον ἀείποτε
ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελαί-
βανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶρα δογματῶν μυ-
σταγωγῶν. Τοῦτον τὸν μακάριον Ἰακώβον, μετὰ τὸ πά-
θος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μὴ φέρον ὁ Ἡρώδης παρρησιαζόμενον, καὶ τὸ σωτήριον
κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνείλε μα-
χαίρα, δεύτερον μετὰ Στέφανον μάρτυρα τῷ Δεσπότῃ πα-
ραπέμφας Χριστῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω.

Ἀπῆλθε τρέψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Μαξίμου.

Στίχ. Μαξίμος εὐρών τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσση,

Τὸ γαστροῦς ἡμῖν μνηύει μέσον ξίφος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λει-
ψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐ-
πισκόπου Ἀμασειας.

Στίχ. Χρὴ μὴδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,

Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζώντος χάριν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτου δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,

Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν ταῖς χρόναις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Ἐ-
πίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγομένην Εὐροία κατα-
τὴν παλαιὰν Ἠπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίου ἦν,
ὄνομα αὐτῷ Σωρεία (τὸ νῦν λεγόμενον Σούλι κατά τινας),
ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσοι ἂν ἐξ αὐτῆς ἐπινον, πι-
κρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἀγιώτατος,
Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν μετὰ τῶν σὺν
αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν, βροντῆ

γίγνετο· καὶ εὐθίως ἐξελθὼν ζῶν θανατηφόρον, ὅπερ ἐνε-
φώλευε τῇ πηγῇ, συνήντησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειράτο
τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐ-
πωγείτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ, ἐπιστραφείς, καὶ ἰδὼν τὸ θη-
ρίον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτοπτε τὸ ὑποζύγιον, καὶ τύ-
ψας κατὰ νῶτον τὸ θηρίον, καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ
τούτῳ ἐπῆνεγκεν· ὃ καὶ παρευθὺς περὶν ἀπέψυξε. Τότε
συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόκται τοῦ θάματος, κατέκαυσαν
τὸ θηρίον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἀψαθαι. Ὁ δὲ
Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ
πρῶτος πίων, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδεῶς πίνειν· ἐξ
οὗ πίνοντες καὶ εὐφρανθῆντες, ἀσπλαχεῖς εἰς τὸ ἔξῃς εἰς τὰ
ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος, μετακλίσατο πάν-
τας τοὺς ἐκείσε Ἐπισκόπους, καὶ Ποιῶς ἐστὶ Δονά-
τος, ἐπυθανετο, ὃ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελίης
ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγῶν ἐκ
τῆς γῆς, καὶ ἐξ ἐρανῶ βροχὴν καταβιβάσας;
Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶ Βασι-
λεῦ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, κατασπασάμενος αὐτὸν, ἀπήγαγε
πρὸς τὴν Βασιλίαν· καὶ περὶντες ἀμφοτέρω, ἐπελάβον-
το τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες·
Δούλε τρυ Θεοῦ, παρακλήθητι, καὶ ποιήσον
μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ θυγάτριον
ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον δαίμονος,
μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν θε-
ραπεύσης αὐτὴν, λάβει τὸ ἡμισυ τῆς οὐσίας
αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν
Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ δαί-
μονος, καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἴαθη ἡ παῖς.
Τοῦ δὲ Βασιλέως διδόντος τὸ ὑποσχεθὲν, οὐ κατεδέξατο
ταῦτα λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρό-
θεσιν, ἠτήσατο τόπον τινα δεθῆναι, πλησίον τῆς χώρας
αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ἔντα εἰς ναόν, Ὁμφάλιον
οὕτω καλούμενον, ὃν ἰδωρτίσατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δι' ἐγ-
γράφου προτάγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνίστησε, ταφῆμαι
κωλύμενον, ἕως οὗ τὸ ἐφειλόμενον τῷ θανιστῇ ἀποδῶ·
μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν θανιστὴν περὶ τοῦ ζη-
τηματος, καὶ διαρρήχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι
ταῦτον παλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις
πάντων γένηται. Ἐπει δὲ τότε καὶ αὐγμῶ ἡ γῆ ἐπέεζε-
το, δι' ἐντεύξεως τοῦ Βασιλέως ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πό-
λεως πῆξατο· καὶ τοσοῦτον κατῆλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πό-
λει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ἕτερος, ὡς μεθυσθῆναι τὴν
γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐφρόντιζε δὲ ὁ
Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ἕτερος σφο-
δρὸς πάνυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἔλθοντος αὐτοῦ εἰς τὰ βα-
σίλεια, καὶ μηδὲν βρωχέντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἴ-
χοντος, θάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασι-
λεὺς ἐτέπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δούς αὐτῷ χρυσοῖον
ἱκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἑτέρα τινα ἐπιτίθεια
πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμὸν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια.
Ἀπέλθων δὲ, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον
εὐτρεπίσας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε
πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ
Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα
τούτου, σὺ ἐβάπτισω Θεομακάριστε, ᾧ νῦν

προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α΄κτισι λαμπόμενος, τῆς Θεοπτίας ὡφθης Ἰάκωβε· διὰ τοῦτό σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστός ὁ Κύριος, καταγλαΐζει Ἀγγέλοις συμπάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γδοῦ σοι πεπλήρωκε, ταῖς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλαδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὧ παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβῶρ ἐν ὄρει σὺ Θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὄραν δοῖς ὄμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας, Εὐλογητός ὁ Θεός, προσανεβόας τρανώς.

Θεοτοκίον.

Δυάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνούμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, αἱ διὰ σὲ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἀγνή.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Α΄βραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ Θεόπτα κησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σὲ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου Θεόσοφος, καὶ λειτουργός ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόοδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἠχησεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ αἰκουμένη πάση Θεὸν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε΄θαυμαστώθης ἐνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ ἀρχῶν Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε, πλήξας ὡς βροντὴ, τὴν τῶν ἀπίστων ἐννοιαν, φωτίσας δὲ ἅπαντας, θείῳ φωτὶ τῆς πίστεως, ὡσπερ ἀστραπὴ, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὧ Θεογεννητορ, Μαριάμ θε-

νυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεὸν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὧ βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τήτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α΄γίως σου τὸν δρόμον διηνυκῶς, ἐν Ἀγίῳν σκηνώμασιν ἐνδοξε, νῦν γεγηθῶς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σους καὶ χαρμωσύνης, ἀναδείξον παμμακάρε, ταῖς ἰκεσίαις σου Ἰάκωβε.

Γδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονεῦται, ὡς τὸν ἰσὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· ταῖς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαυλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῇ παραθέσει ἠλεγξας· κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὧ Θεορρήμον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι ταὺς σους, Λόγον διακόνους καὶ μαθητὰς, οὓς Ἀποστόλους ἔφησας κτείνων σὺκ ἐνάγκησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν Εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημῶμέν σε μάκαρ Ἰάκωβε, μύστα Χριστῷ· ἄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σους ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγὴν· βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ο΄ραθης ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸς αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃ νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιάρχαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον, Ἦχος β΄.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγω δι' εὐσπλαγχίαν, μαθητευθεὶς Ἰακώβη τῆς χορείας, ὥφθη κορυφαίων συναριθμῖος· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν παναγαίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰακώβη, τῆ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα δianoian, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν Δευγῶρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τέτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, δεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλκύνοντα, ἀθεῖας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σε λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰακώβη.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὡς Ἰακώβη,

καταφωτίσας ἀνεδείξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τῆ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς ὡς Δευγῶρος, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνωδίαις Ἰακώβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τῆ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόμοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Οἱ Ἀπόστολοι. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης,

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατεῖν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

